

DE KERK EN **DE TUSSENMUUR.**

EEN STUKJE KERKGESCHIEDENIS.

Vroeger en nu.

***Ik vereer de God der vaderen, gelovende al hetgeen
in de wet en in de profeten geschreven staat.
(Handelingen 24:14).***

***Niet door kracht noch door geweld, maar door
mijn Geest! zegt Jahweh Tsebaot.
(Zacharia 4:6).***

***Hier blijkt de volharding der heiligen, die de
geboden Gods en het geloof in Yeshua bewaren.
(Openbaring 14:12).***

Verzameld en geschreven door:
Klaas en Coby den Besten
E-mail: k.den.besten38@kpnmail.nl

Veel dank breng ik aan mijn lieve vrouw Coby, die mij heeft aangemoedigd om dit op te schrijven, en die in haar wijsheid en inzicht mij steeds de nodige correcties en aanvullingen heeft aangereikt.

Inhoud.

Hoofdstuk Omschrijving.

	Inleiding	4
1	Vóór Yeshua	5
2	Yeshua kwam, de tussenmuur werd weggebroken	6
3	De eerste gemeente	8
4	De tussenmuur wordt weer opgetrokken	9
	- Nimrod, Babylon	9
	- Rome	10
	- De verwoesting van Jeruzalem	11
	- De Joodse kalender wordt verboden	12
	- Verharding kerkleiders	13
	- Bijbelse feesten worden verboden	14
	- Constantijn	14
	- De Middeleeuwen	17
	- Luther	17
	- Hitler	18
	- En de kerk in die periode?	18
5	De oorsprongen van de christelijke feestdagen	22
	- De oorsprong van de zondag	22
	- De oorsprong van pasen	25
	- De oorsprong van kerst	31
	- Wanneer is Yeshua geboren?	33
6	Wat zijn de daden van de kerk geweest?	37
	- De kruistochten	37
	- Verbanning	38
	- De inquisitie	38
	- Pogroms	40
	- De Holocaust	40
	- De protocollen van de wijzen van Zion	43
	- Het Dominionisme	45
	- Motto's	45
	- En als we al deze dingen weten?	45
	- De hoogste tijd	46
7	Wat moeten we doen?	49
	- Terug naar Israël	50
	- Terug naar de Torah	50
	- Dan nog iets over de toekomst, over wat zal gebeuren	53
	- Over de voedselwetten	54
8	Overzicht van de feesten van Yahweh	56
	- Sabbat	58
	- Rosh Chodesh, Nieuwe Maan	60
	- Pesach	60
	- Feest der ongezuurde broden	62
	- Feest van de Eerstelingen	63
	- Shavuot	63
	- Rosh HaShanah	65

- De Tien ontzagwekkende dagen	67
- Yom Kippoer, Grote Verzoendag	67
- Sukkot, Loofhuttenfeest	70
- Sjemini Atseret	73
- Simchat Torah, Vreugde in de Wet	73
- Chanoeka	73
- Purimfeest	76
- 17 Tammoez	76
- Tisha b'Aw	76
Epiloog	77
Bronnen	80

INLEIDING.

Enige tijd geleden, mei 2005, las ik Efeze 2. In het bijzonder spraken de verzen 11 tot 22 me erg aan. Ik las het nog een keer. En alle woorden die in de nacht daarop door mijn gedachten stroomden, heb ik opgeschreven en later uitgebreid. Ik dank Adonai dat Hij mijn ogen opende om dit te kunnen doen.

De zegen van Yeshua HaMashiach bid ik u toe bij het lezen van dit boek!

Het is eigenlijk een stukje kerkgeschiedenis, en het gaat over de plaats en de daden van de 'heidenen', de niet-Joden, in die geschiedenis. Als laatste is ook een hoofdstuk toegevoegd over de Feesten van de Eeuwige en enige Joodse feesten.

Ik heb één en ander ingedeeld in acht hoofdstukken:

1. Vóór Yeshua.
2. Yeshua kwam; de tussenmuur werd weggebroken.
3. De eerste gemeente.
4. De tussenmuur wordt weer opgetrokken.
5. De oorsprongen van de christelijke feestdagen.
6. Wat zijn de daden van de kerk geweest in de loop der tijden?
7. Wat moeten we doen?
8. Overzicht van de feesten van Jahweh.

Noot van de schrijver.

Om het Bijbelse karakter van deze studie te behouden is er voor gekozen om de originele Hebreeuwse namen en aanduidingen te gebruiken.

Voorbeelden:

Yeshua i.p.v. Jezus. Yeshua betekent "Jahweh verlost".

Yeshua HaMashiach i.p.v. Jezus Christus.

Jahweh of de Eeuwige of Adonai of Vader i.p.v. God.

Torah (instructies) i.p.v. wet.

HOOFDSTUK 1.

VÓÓR YESHUA.

Laat ik het heel simpel zeggen: De Joden vormden de gemeente. De Torah was voor hen het belangrijkste deel van de Bijbel. Wat werd daarvan gezegd?

Psalm 119:174b zegt: *Uw Torah is mijn verlustiging.*

Psalm 19:9a *De bevelen des Heren zijn waarachtig, zij verheugen het hart.*

Dit zijn slechts twee teksten uit de vele, vele tientallen. Kijken **wij** zo naar de Torah?

Wij, de heidenen, de niet-Joden, waren buitengesloten. Wij kenden Jahweh niet.

Volgens Efeze 2:11-22 (we zullen het straks lezen) waren we:

- zonder de Messias.
- uitgesloten van het burgerrecht Israëls. Hier kom ik later nog op terug.
- vreemd aan de verbonden der belofte. Ze golden nog niet voor ons.
- zonder hoop.
- zonder Jahweh in de wereld.
- veraf.
- vreemdelingen, bijwoners.

En, er was een tussenmuur, die scheiding maakte, vijandschap.

Maar! Er was wel hoop! Want Vader zegt in Genesis 12:3: *Met u, met Abraham, **zullen alle** geslachten des aardbodems gezegend worden.*

HOOFDSTUK 2.

YESHUA KWAM, DE TUSSENMUUR WERD WEGGEBROKEN.

Yeshua kwam. We weten allemaal van zijn lijden en sterven, van zijn opstanding en zijn Hemelvaart. Laten we lezen **Efeze 2:11-22**. *Bedenk daarom dat gij, die vroeger heidenen waart naar het vlees, en onbesnedenen genoemd werd door de zogenaamde besnijdenis, die werk van mensenhanden aan het vlees is, ¹² dat gij te dien tijde zonder de Messias waart, uitgesloten van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld. ¹³ Maar thans in Yeshua HaMashiach zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van de Messias. ¹⁴ Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, ¹⁵ doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzettingen (dogma's) bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot één nieuwe mens te scheppen, ¹⁶ en de twee, tot één lichaam verbonden, weder met Jahweh te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft. ¹⁷ En bij zijn komst heeft Hij vrede verkondigd aan u, die veraf waart, en vrede aan hen, die dichtbij waren; ¹⁸ want door Hem hebben wij beide in één Geest de toegang tot de Vader. ¹⁹ Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten van de Eeuwige, ²⁰ gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Yeshua HaMashiach zelf de hoeksteen is. ²¹ In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in Jahweh, ²² in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede van Jahweh in de Geest.*

Hieruit kunnen we verschillende geweldige zegeningen halen die ons, de niet-Joden, zijn toegekomen door het werk van Yeshua:

- We zijn niet meer zonder Messias. (vs.12).
- We zijn niet meer uitgesloten van het burgerrecht Israëls, en niet meer vreemd aan de verbonden der belofte (vs.12). Het burgerrecht Israëls. Wat betekent dit? Hier kunnen ongetwijfeld vele boeken over volgeschreven worden, maar het feit, dat ons dit door het werk van Yeshua is toegekomen, maakt dat het heel belangrijk voor ons moet zijn. Om het met Romeinen 11:17 e.v. te zeggen: We zijn als wilde loot op de edele olijf geënt, op Israël! Zo kregen wij deel aan de saprijke wortel van de olijf! Wie is de saprijke wortel? Ik denk dat het Jahweh is.
- Er is weer hoop. We zijn niet meer zonder God. (vs.12)
- In de Messias zijn wij, eerst veraf, dichtbij gekomen. (vs.13). Waar dichtbij? Bij Israël, bij de Joden! En dat betekent: Dichterbij de Verbonden, en dus dichterbij de Torah.
- Yeshua is onze vrede, Hij heeft de twee (Joden en heidenen) één gemaakt en Hij heeft de tussenmuur die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken. (vs.14). Uit de archeologie weet men dat er echt een tussenmuur was waar de heidenen niet voorbij mochten. Een bordje waar dat opstond heeft men gevonden.
- Daardoor zijn de Joden en de niet-Joden, tot één lichaam verbonden, met Jahweh verzoend door het kruis. (vs.16)
- We hebben beiden in één Geest toegang tot de Vader. (vs.18).
- De niet-Joden zijn nu medeburgers der heiligen en huisgenoten van Jahweh, medeburgers van de Joden. (vs.19)
- Zo worden ook wij medegebouwd tot een woonstede van Jahweh in de Geest. (vs.22). We worden in het huis van Jahweh ingevoegd.
- Verder vinden we nog in 1Petrus 2:10: We behoren nu tot Jahweh's volk, in Zijn ontferming aangenomen.

- Kolossenzen 1:21 zegt nog: *Ook u, die eertijds vervreemd en vijandig gezind waart blijkens uw boze werken, heeft Hij thans weder verzoend,*

Bijna **al** deze teksten spreken over het feit dat wij **bij Israël** gekomen zijn? Niet andersom! Nog sterker gezegd: We zijn één gemaakt met Israël!

Dit wordt bevestigd door Romeinen 11:17-18 *Indien nu enkele van de takken weggebroken zijn en gij als wilde loot daartussen geënt zijt en aan de saprijke wortel van de olijf deel hebt gekregen, beroem u dan niet tegen de takken! Indien gij u ertegen beroemt - **niet gij draagt de wortel, maar de wortel u.***

HOOFDSTUK 3.

DE EERSTE GEMEENTE.

Paulus werd de apostel voor de volken.

Handelingen 9:15b zegt: *Want deze is Mij een uitverkoren werktuig om mijn naam te brengen voor heidenen en koningen en de kinderen Israëls.*

Zo ontstond er een gemeente, Joden samen met heidenen, heidenen die eerst veraf waren en nu dichtbij gekomen waren. Deze gemeente kwam samen op Sabbat, in de Synagoge, ze vierden de Sabbat en de Bijbelse feesten volgens Leviticus 23, met de Bijbelse/Joodse gebruiken. En ze deden dat volgens de kalender van Jahweh, volgens de Bijbel.

In die gemeente kwamen velen tot bekering en gebeurden vele wonderen.

In één dag kwamen er 3000 tot bekering. Later 5000 (Handelingen 2:41; 4:4).

En Vader voegde dagelijks toe aan de kring, die behouden werden. (Handelingen 2:47).

En vele wonderen en tekenen geschiedden door de apostelen. (Handelingen 5:12-16).

Zelfs als de schaduw van Petrus op een zieke viel werd die zieke genezen. (Handelingen 5:15).

En Jahweh deed buitengewone krachten door de handen van Paulus. (Handelingen 19:11).

HOOFDSTUK 4.

DE TUSSENMUUR WORDT WEER OPGETROKKEN.

Maar, de kerk heeft die tussenmuur die scheiding maakte, die vijandschap, die afgebroken was door Yeshua, weer opgebouwd, zonder dat ze het zelf beseffen.

De eerste gemeente bestond dus uit Joden en heidenen. En ze kwamen samen op Sabbat in de tempel te Jeruzalem of in de Synagoge.

Wat is er allemaal gebeurd?

Om het beeld compleet te hebben, gaan we eerst naar de Bijbel.

Nimrod, Babylon.

Genesis 10:8 e.v. Hier lezen we over Nimrod. Hij was de eerste machthebber op aarde. En het begin van zijn koninkrijk was **Babel**.

Over Babel of Babylon lezen we in de hele Bijbel. Alleen al in Jeremia staan 140 teksten met het woord Babylon.

In Openbaring 17:5 staat: ..... *het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde.*

En in Openbaring 18:2-3 *Gevallen, gevallen is de grote stad Babylon en zij is geworden een woonplaats van duivelen, een schuilplaats van alle onreine geesten en een schuilplaats van alle onrein en verfoeid gevogelte, omdat van de wijn van de hartstocht harer hoererij al de volken gedronken hebben en de koningen der aarde met haar gehoereerd hebben en de kooplieden der aarde rijk geworden zijn uit de macht harer weelderigheid.*

Babylon is de bron van valse godsdiensten.

Nimrod betekent: Laten we in opstand komen. De Joodse encyclopedie zegt dat Nimrod degene was, die alle mensen opstandig maakte tegen Jahweh.

Volgens een legende werd Nimrod toen hij stierf de **zonnegod**, terwijl Semiramis (Ishtar) een onwettige zoon kreeg genaamd Tammuz (Ezechiël 8:14-15), volgens haar van haar vergoddelijkte Nimrod. Ze claimde dat Tammuz het zaad van de vrouw was (Genesis 3:15) en dat hij de 'verlosser' was, en ze eiste aanbidding van haarzelf en van Tammuz. Wat ook ging gebeuren. Dit was het begin van de 'moeder en kind aanbidding', die we nu nog steeds in allerlei vormen tegenkomen. Tammuz werd ook gesymboliseerd door een gouden kalf (Exodus 32:1-6), als de zoon van de zonnegod Nimrod.

Ezechiël 8:14-15 *Daarop bracht Hij mij naar de ingang der poort van het huis van Jahweh aan de noordzijde; en zie, daar zaten vrouwen, die **Tammuz** beweedden. Hij zeide tot mij: Hebt gij dat gezien, mensenkind? Nog **grotere gruwelen** dan deze zult gij zien.*

Zij legden de grondslag voor een heidens religieus systeem dat ook heden ten dage nog een grote invloed heeft.

Als we dan ook nog de oorsprong ontdekken van de 'gezegende moeder', wordt het nog erger. Zoals de legende verder vertelt, viel op een dag een wonderbaarlijk groot ei uit de hemel in de Euphrat. Een paar wonderbaarlijke vissen rolden het ei aan land, waarop verschillende duiven van de hemel neerdaalden en het ei uitbroedden. Na korte tijd kwam Ishtar (of Semiramis) tevoorschijn, de godin van Pasen. Het ei werd uiteindelijk het algemene symbool voor

vruchtbaarheid, en kan dan ook in alle heidense culturen wereldwijd worden teruggevonden. Het werd ook het symbool van de godin zelf.

De goddelijke vader van Babylon wordt ook Baäl, Belus of Bel genoemd, en de vrouwelijke godheid Beltis. Baäls vrouw werd ook Baälti genoemd = onze vrouw. Latijn: Mea Domina. In het Italiaans verbasterd tot Madonna. Zij wordt vereerd als de '**koningin des hemels**'.

De Babylonische eredienst had vele mysterieuze symbolen. Op die wijze werd de godsdienst tot een 'mysterie-religie' gemaakt. Er werden kaarsen en rituele vuren tot zijn eer ontstoken. Een obelisk was een symbool van Nimrod, een beeld van het mannelijke geslachtsdeel, een beeld van vruchtbaarheid. Nimrod werd ook uitgebeeld door zonnecymbolen (die we bij ons tegenwoordig weer als versiering aan de muur zien hangen), een vis, bomen, pilaren en dieren.

Lezen we Romeinen 1:21-23. Immers, hoewel zij Jahweh kenden, hebben zij Hem niet als Jahweh verheerlijkt of gedankt, maar hun overleggingen zijn op niets uitgelopen, en het is duister geworden in hun onverstandig hart. Bewerende wijs te zijn, zijn zij dwaas geworden, en zij hebben de majesteit van de onvergankelijke Jahweh vervangen door hetgeen gelijk op het beeld van een vergankelijk mens, van vogels, van viervoetige en van kruipende dieren.

Dit systeem van afgoderij verbreidde zich van Babylon naar de volken. Zo bestond de vroege religie van het heidense Rome uit niets anders dan de Babylonische godsdienstige gebruiken die zich in de landen waarheen ze zich hadden verbreid, hadden ontwikkeld in verschillende vormen en onder diverse benamingen.

Rome.

Juist in de tijd waarin Rome de wereld onder haar beheer had, werd de waarachtige Verlosser, Yeshua HaMashiach geboren, verkeerde Hij onder de mensen, stierf Hij en stond Hij weer op. Van de christenen werd gezegd dat zij de wereld ondersteboven keerden, zo krachtig was hun boodschap en de Geest waaruit die gebracht werd!

In de eerste eeuw werd de Messiaans-Joodse beweging niet alleen als wettig geaccepteerd, maar de gemeente uit Jeruzalem werd beschouwd als de moeder voor de hele kerk. Er waren geen twijfels over het Joodse leven in Yeshua, omdat het ging volgens het apostolische levenspatroon.

Een eerste en belangrijke stap in de scheiding tussen Jood en niet-Jood was de beslissing van het leiderschap van de Joodse gemeenschap om het getuigenis van de apostelen over de opstanding van Yeshua, die kwam met grote bevestigende tekenen en wonderen, te verwerpen.

Er werd een vervloeking over de Messiaanse Joden aan het 'achttiengebed' (Hebr.: Sjmoné-Esré) toegevoegd: *Moge de afvallige geen enkele hoop hebben en moge het rijk van hoogmoed al in onze dagen worden ontworteld. Mogen de Nazareeërs en de afvalligen ten onder gaan in een ogenblik, mogen ze allen worden verwijderd uit het boek des levens, dat ze niet zullen worden geteld onder de oprechten. Gezegend zijt Gij, o Jahweh, die de hoogmoedigen neervelt.*

Het achttiengebed was een belangrijk gebed wat dagelijks staande gezegd werd. Als de Messiaanse Joden dit toegevoegde gebed staande zouden uitspreken, zouden ze een

vervloeking over zichzelf uitspreken. Hierdoor maakten ze zich bekend en werden ze uitgesloten van de Synagoge.

De gemeente in Rome was de enige gemeente in die tijd waar het aantal niet-Joden vele malen groter was dan het aantal Joden. Die Joden hadden een verbond met de Romeinse keizer. Daar moesten ze voor betalen. En daarvoor mochten de Joden hun religie in stand houden. Zolang die christenen onder de dekmantel van de Synagoge zaten, was er niets aan de hand. Maar op het moment dat de Joden hun wetten, dat hekwerk, dat juk, op die gelovigen ging leggen, kwamen er problemen. En langzaam maar zeker hebben die gelovigen zich afgescheiden. Ze dachten dat ze zich niet meer met de Torah hoefden bezig te houden.

Handelingen 15:1-2 En sommigen, uit Judea gekomen, leerden de broeders: Indien gij u niet besnijden laat naar het gebruik van Mozes, kunt gij niet behouden worden. En toen er van de zijde van Paulus en Barnabas geen gering verzet en tegenspraak tegen hen ontstond, droegen zij Paulus en Barnabas en nog enigen van hen op zich tot de apostelen en oudsten te Jeruzalem te begeven naar aanleiding van dit geschil.

De heidenen kregen de overhand in de kerk en ze eisten dat de Sabbat losgelaten werd en dat de zondag gevierd zou gaan worden. Zie Hoofdstuk 5, de oorsprong van de zondag.

Veel leiders van Synagogen waren het niet eens met de Messiaanse gelovigen die naar de Synagogen kwamen. Er begon vervolging voor hen. De steniging van Stefanus is het eerste bewijs hiervan. (Handelingen 6:8 en 7:54-60). En omdat ze het niet met hen eens waren, begonnen ze verkeerde dingen over hen te zeggen. Roddel! Lashon hara!

Handelingen 6:13 en voerden valse getuigen aan, die zeiden: deze mens spreekt onophoudelijk lasterlijke woorden tegen deze heilige plaats en de Torah.

Rome brandde af in het jaar 64, onder Nero, en hij gaf de christenen de schuld en begon hen vreselijk te vervolgen en te martelen. Bovendien wilde Nero aangesproken worden met kurios = heer. Maar dat deden de christenen niet, die hadden een andere Kurios, een andere Heer. En dat pikte Nero niet, en ook zijn opvolgers niet.

De verwoesting van Jeruzalem.

Ongeveer in het jaar 70 is de tempel verwoest. De laatste verzetshaard op Massada werd door een Romeinse generaal opgeruimd. De gelovigen uit Juda en Samaria zijn gevlucht naar de bergen, naar Petra, de bergen van Judea. Meer dan 30000 mensen waren daar, 95% van hen was Messias belijdend. Ze hebben daar lange tijd gewoond.

Simon bar Kochba (zoon van de ster) leidde van 132 tot 135 na Chr. een grote opstand tegen de Romeinen, omdat diverse Joodse gebruiken verboden werden. Omdat rabbi Akiva verklaarde dat Bar Kochba, die getrouw volgens de Torah leefde, de messias was, kwam er een verdere scheiding tussen de Joden en de Messiaanse Joden, omdat die al een Messias hadden. In die strijd hebben de Romeinen bijna 1000 dorpen verwoest en bijna 600.000 mensen gedood. En Bar Kochba probeerde ook iedereen die hem niet volgde uit te schakelen.

En dat is het einde van het Messias-belijdende Jodendom tot aan ongeveer 50 jaar geleden.

De Bar Kochba opstand wordt gezien als de definitieve scheiding tussen kerk en Synagoge.

Hierna werd de kerk meer en meer niet-Joods en nam ze meer afstand van haar Joodse/Bijbelse wortels. In 135 is Bar Kochba verslagen en Jeruzalem tot de laatste steen afgebroken.

De Romeinen hebben toen, volgens Flavius Josephus, het land bedekt met bloed. Ze hebben letterlijk alles en iedereen uitgeroeid. Het is een wonder dat er nog steeds Joden bestaan.

Deze opstand had een gevolg. In het Romeinse rijk werden de Joden vanaf dat moment gezien als een hardnekkig en opstandig volk. En ze werden keihard vervolgd.

In de Joodse gemeenschappen zaten ook Messias belijdende gemeenschappen. En ook veel gelovigen uit allerlei andere culturen. En door die vervolgingen gingen de gelovigen uit de volken zich afscheiden van hun Joodse medebroeders en –zusters. Want ze wilden niet meer vervolgd worden.

Hadrianus (117-138 na Chr.) heeft een nieuwe stad laten bouwen op de ruïnes van Jeruzalem. Hij noemde die Aelia Capitolina. Daar mochten geen Joden wonen. Later kwamen er toch gelovigen, christenen naar Jeruzalem. Die kwamen uit Rome. En wat brachten die mee? De zondag. Hij nam t.o.v. de christen een houding van verzoening aan, maar t.o.v. de Joden voerde hij een politiek van radicale scheiding.

Na de vernietiging van Jeruzalem en de verstrooiing van het Joodse volk namen de kerkvaders een duidelijke negatieve houding ten opzichte van het Joodse volk in. Als onderdeel van deze houding begonnen ze de normen van het Joodse leven in het Nieuwe Testament te verwerpen. Zoals Justinus de Martelaar stelde: Het houden van de Torah door de Joodse gelovige betekende niet dat hij verloren was, maar het was niet juist.

Is het niet verbazingwekkend te zien dat de niet-Joodse kerkvaders het levenspatroon van de Joodse apostelen als zijnde onwettig verwierpen?

De Joodse kalender wordt verboden.

Aan het einde van de 2^e eeuw, na een heftige briefwisseling met Polycrates, bisschop van Antiochië, verbood paus Victor van Rome het gebruik van de Joodse (=Bijbelse), op de maan gebaseerde, kalender voor het dateren van de christelijke ‘heilige’ dagen. Polycrates kon het niet geloven. Dit was de eerste keer dat de kerk Joodse praktijken in de kerk verbood op straffe van uitsluiting uit de kerk.

Daniël 7:25 Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste, en de heiligen der Allerhoogste te gronde richten; hij zal er op uit zijn tijden en Torah te veranderen, ...

En zo, vanaf die tijd tot nu toe stond het christendom in het teken van een vrijwel voortdurende confrontatie met het Jodendom en het Joodse volk. Het christendom stelde zich in de plaats van Israël en eiste zelfs haar erfgoed en Goddelijke beloften van de toekomst op: **De vervangingstheologie.** Maar de vervloekingen bleven voor Israël!

Kerkvader Origenes, 2e-3e eeuw, schrijft één van de eerste formuleringen van de vervangingstheologie:

Wij mogen er wel vertrouwen in hebben dat de Joden niet naar hun eerdere situatie terugkeren, want zij hebben de meest verschrikkelijke aller misdaden begaan, door een samenzwering te beginnen tegen de Redder van het menselijke ras. Daarom moest de stad waar Jezus leed wel worden verwoest, moest de Joodse natie uit haar land worden verdreven en moest een ander volk door God worden geroepen voor de gezegende uitverkiezing.

Ignatius, bisschop van Antiochië, (98-117 na Chr.) schreef: “Want als wij nog steeds Judaïsme in praktijk brengen, geven we toe dat we Gods gunst niet hebben ontvangen” en hij waarschuwt dat: “het verkeerd is te spreken over Jezus Christus en te leven als de Joden”.

In ca. 243 na Chr. schreef Eusebius in zijn boek 'Het leven van Constantijn: *"We willen laten zien .... dat christenen nooit behoeven ..... te wandelen in blindheid en domheid achter de Joden aan, alsof ze niet wisten wat de dag van Pasen was."*

De christelijke boodschap baseerde zich op de vooronderstelling, dat, met de vernietiging van Jeruzalem en de verwerping van het Joodse volk door de Eeuwige, het gehele Verbond, met inbegrip van de beloften van het land, was overgegaan op het christendom, inclusief de zegeningen. De vervloekingen bleven voor Israël.

Satan wil met de Romeinse kalender en de daarop geprojecteerde heidense feesten (waarover later meer) de aandacht afleiden van Jahweh's plan met de mensheid. Een plan dat wordt uitgebeeld door de feesten van Jahweh, de Bijbelse feesten.

Ondanks dat de apostelen doorgingen het Joodse leven te leven nadat de kerk was gesticht, leerde Augustinus dat het gruwelijk was om zo door te gaan. Stel je voor, er werd gezegd dat het gruwelijk was om het apostolische levenspatroon te volgen!

Chrysostomus, 4^e eeuw, (zijn naam betekent 'gouden mond'), produceerde met o.a. Augustinus de beruchte 'Adversus Judaeus' literatuur: 'Geschriften tegen de Joden'. Daarin worden de Synagogen omschreven als woonplaatsen van demonen en duivels, en Joden als door God vervloekte zonen van satan, begiftigd met zwarte magie en allerlei soorten kwaad. Bij een dergelijk denken is het niet verwonderlijk dat zij eeuwen later van de meest afschuwelijke misdaden worden beschuldigd. Achter deze beschuldigingen zit de oude mythe dat de Joden de Messias hebben gedood, en daarmee Jahweh zelf. En hun haat jegens de Messias en Jahweh zou de eeuwen door nooit zijn opgehouden, waardoor zij niet anders konden dan hun boze daden proberen te herhalen.

Een aanhaling van wat Chrysostomus schreef in deze periode:

Ik weet, dat velen de Joden respecteren en geloven dat hun huidige manier van leven eerbiedwaardig is. Daarom haast ik mij om deze fatale mening te ontwortelen en uit te roeien .... De Synagoge is niet alleen een bordeel en een theater; het is ook een hol van rovers en een woonplaats voor wilde beesten .... Wanneer een volk God in de steek laat, welke hoop voor verlossing is er dan nog? Wanneer God een plaats verlaat, dan wordt dat een plaats van demonen .... De Joden leven om hun buik te vullen, zij verlangen naar de dingen van deze wereld, hun toestand is niet beter dan die van de varkens en geiten vanwege hun losbandige levensstijl en overmatige gulzigheid. Ze kennen maar één ding: hun buiken vullen en dronken worden.

Hij schreef ook: *De Synagoge is erger dan een bordeel ... het is een roversnest en een hol van roofdieren ... een demonentempel vol afgoderij... een schuilplaats van liederlijke bandieten en zelfs een woonplaats van duivels. Joodse misdadigers komen er bij elkaar ... de moordenaars van Christus ... het is er slechter dan in een kroeg ... een dievenbende, een huis dat slecht bekend staat, een woonplaats van ongerechtigheid, een schuilplaats van duivels, een afgrond van verdoemenis.*

Verharding kerkleiders.

In de periode van de 2^e tot de 4^e eeuw verhardde de houding van de kerkleiders. Dit leidde tot de eerste officiële concilie beslissingen die Joden die in Yeshua geloofden en die zich bleven identificeren als Joden, buiten de kerk zetten.

De niet-Joden in de kerk gingen zich afzetten tegen de Joden, “... *De Joden die hun handen besmet hebben met de grootste misdaad aller tijden en wier geest verblind is, ... We behoren daarom niets gemeenschappelijks te hebben met de Joden .... En daarom, dierbare broeders, verlangen wij ons af te scheiden van het afschuwelijke gezelschap van de Joden.*” (Uit een brief van keizer Constantijn de Grote).

Bijbelse feesten worden verboden.

Alles wat aan de Joden deed denken werd verboden: Sabbat, Pesach, Wekenfeest, Loofhuttenfeest, besnijdenis, enz. enz. En ze moesten vooral weer varkensvlees gaan eten. De dag van aanbidding werd veranderd van Sabbat naar zondag, de dag van aanbidding van de zonnegod. De Bijbelse feesten gingen Joodse feesten heten. Pesach werd het feest van Ishtar, de godin van de vruchtbaarheid, of Pasen (Eng.: Easter), met paashazen en paaseieren. De heidense winterfeesten van de Saturnalia en Brumalia (rond 25 december) waren te diep in het volksgebruik verankerd om door de ‘christelijke’ invloed terzijde te worden geschoven. De 25^e december werd toen kerstmis genoemd en op die dag moest de geboorte van Jezus gevierd worden.

Wat zegt Jahweh in zijn Woord?

Deuteronomium 12:29-31 *Wanneer Jahweh, uw God, de volken, naar wier gebied gij trekt om hen te verdrijven, uitgeroeid heeft, en gij hun gebied in bezit genomen hebt en in hun land woont, neem u er dan voor in acht, dat gij u niet laat verleiden na hun verdelging hun voorbeeld te volgen, en dat gij hun goden niet zoekt, zeggende: hoe dienden deze volken hun goden? zo wil ik het ook doen. Niet alzo zult gij Jahweh, uw God dienen; want al wat Jahweh een gruwel is, wat Hij haat, doen zij voor hun goden; zelfs hun zonen en hun dochters verbranden zij voor hun goden met vuur.*

In de vierde eeuw verwierpen regionale concilies in Alviria en Toledo, Spanje, uitdrukkelijk het Joodse leven.

Ook werden geloofsbelijdenissen opgesteld die Joodse doopkandidaten moesten onderschrijven.

Een voorbeeld van zo’n geloofsbelijdenis:

Wij zullen ons niet vermengen met de vervloekte Joden die ongedoopt blijven.... Wij zullen de vleselijke besnijdenis niet meer uitvoeren, noch de Sabbat onderhouden of Pesach en andere feestdagen vieren, die met het Joodse geloof te maken hebben.... Wat het eten van varkensvlees betreft beloven wij dat we, hoewel de lange traditie van onthouding dat moeilijk maakt, niet door koppigheid of dwaling voedsel zullen weigeren waar het in verwerkt is.... En als wij met betrekking tot alle bovengenoemde zaken op een overtreding betrapt worden.... zullen wij door de handen van onze eigen mensen omgebracht worden, hetzij door verbranding of steniging. Mocht ons leven gespaard blijven, dan verliezen wij op hetzelfde moment onze vrijheid en zullen wij, samen met al onze bezittingen, voor eeuwig slaven zijn van degene aan wie wij en onze eigendommen ook maar toegewezen worden.

Constantijn.

In het grote algemene eerste concilie van Nicea in 325 na Chr. werd de verwerping van Pesach als de tijd van het vieren van de dood en de opstanding van Yeshua officieel. Dit sloeg natuurlijk op de Messiaanse Joden, hoewel ze niet direct in de besluiten van het concilie werden genoemd. De brief van Constantijn op het concilie maakte duidelijk dat de verwerping van Joodse gebruiken een motivatie van het concilie was.

Het 2^e concilie van Nicea van 787 na Chr., verbood officieel het Joodse leven in Yeshua. Iedereen die doorging met besnijden, Sabbat houden of andere Hebreeuwse gebruiken, werd uit de kerk verbannen.

De tekst van de 8^e canon van het 2^e concilie van Nicea luidt:

Omdat zij van de Hebreeuwse religie misleid zijn, lijkt het er op dat zij Christus bespotten als God en doen alsof ze christenen worden, maar zij verloochenen Hem als ze openlijk en in het geheim de Sabbat houden en andere praktijken volgen op de manier van de Joden. Wij beslissen dat zij niet mogen worden toegelaten tot het heilige avondmaal, niet bij de gebeden noch in de kerk, maar de Hebreeën maken zich kenbaar volgens hun eigen religie: hun kinderen mogen niet worden gedoopt; noch mag een slaaf worden gekocht of verworven. Maar als iemand van hen zich bekeert vanuit een oprecht geloof en hart en een belijdenis van geloof aflegt met zijn hele hart, terwijl hij hun gewoonten en praktijken onthult zodat anderen kunnen worden ontmaskerd en gecorrigeerd, moet hij worden toegelaten en gedoopt, en ook zijn kinderen; maar wij verklaren ook dat zij in de gaten gehouden moeten worden of zij inderdaad afstand nemen van de Hebreeuwse praktijken, anders mogen zij absoluut niet worden toegelaten.

De concilies van Nicea werden algemeen aanvaard en bindend verklaard voor de hele kerk. De regionale concilies hadden wel invloed, maar werden geen algemene wet.

Justinus, 6^e eeuw, een Byzantijnse heerser, vaardigde wetten uit die de Joden verboden om Synagogen te bouwen, de Bijbel in het Hebreeuws te lezen, samenkomsten in het openbaar te houden, Pesach vóór Pasen te vieren of bewijs te leveren in rechtszaken waarbij christenen betrokken waren.

1Timoteüs 4:1-2 Maar de Geest zegt nadrukkelijk, dat in latere tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, doordat zij dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen, door de huichelarij van leugensprekers, die in hun eigen geweten gebrandmerkt zijn,

De officiële leerstellingen van de kerk hebben nooit gezegd dat het Joodse volk moest worden uitgeroeid. Joden moesten het onderwerp van discriminatie zijn, en konden hier enigszins aan ontkomen door bekering. Achterdocht bleef er dikwijls toch. De beslissingen van de kerk vernietigden de mogelijkheid van bestaan van de ware geestelijke brug tussen de kerk en de Synagoge. Zonder deze brug werd de waardering, erkenning, van de onberouwelijke, niet herroepbare genadegaven en de roeping van het Joodse volk verloochend.

Romeinen 11:29 *Want de genadegaven en de roeping van Jahweh zijn onberouwelijk.*

Onder Constantijn, de keizer van Rome, begonnen zich grote veranderingen voor te doen. Hij verklaarde een bekeerling te zijn. Orders gingen uit in het gehele rijk, dat de vervolgingen moesten worden stopgezet. De kerk werd wereldlijk erkend en verkreeg macht. Hier moest een hoge prijs voor worden betaald. Het christendom kwam oog in oog te staan met het Babylonische heidendom in zijn diverse vormen, zoals het zich gevestigd had in het Romeinse rijk. Er werden met dat heidendom heel wat compromissen gesloten. De kerk was niet langer gescheiden van de staat, maar werd tot deel van het toenmalige wereldstelsel. Het christendom was voor Constantijn een middel, geen doel.

Hij voerde in zijn koninkrijk, dat voortdurend onderling verdeeld was, een politiek van verzoening om beide partijen samen te laten smelten. De keizer verlangde voor zichzelf een leidende plaats in de kerk, want in het heidendom werden de heersers gezien als goden. Vanaf dat ogenblik vonden er op grote schaal vermengingen plaats van het heidendom met het christendom, in het bijzonder in Rome.

Een voorbeeld: De verering van Maria is in de kerk gekomen om de eredienst aan de moedergodin van Babylonië te vervangen. De Babylonische moeder stond bij de Grieken bekend als Aphrodite of Ceres en bij de Romeinen als Venus of Fortuna en het kind als Jupiter. In Egypte werd ze Isis genoemd, met Horus. Eén van de namen waaronder Isis bekend stond was 'moeder gods'. In Israël stond ze bekend als Astarte.

*Richteren 2:13-14 Wanneer zij Jahweh verlieten en de **Baäl** en de **Astartes** dienden, ontbrandde de toorn van Jahweh tegen Israël: Hij gaf hen in de macht van plunderaars, die hen uitplunderden, en Hij gaf hen over in de macht van hun vijanden rondom hen, zodat zij niet meer tegen dezen konden standhouden.*

Onbekeerde heidenen werden in de kerk opgenomen en in veel gevallen werd hun toegestaan zich te blijven bezig te houden met vele van hun heidense gewoonten en gebruiken. Er werden wel een aantal beperkingen en veranderingen aangebracht die moesten bewerkstelligen dat die heidense gebruiken leken op de christelijke leer.

De heidenen die zich tot het christendom aangetrokken voelden zaten zo vast aan de aanbidding van de moedergodin dat zij niet genegen waren om die achterwege te laten. Kerkleiders, die tot een compromis bereid waren, zagen dat ze vele heidenen in de kerk konden brengen als ze in het christendom iets konden vinden dat leek op de heidense verering van de moedergodin.

Maar wie konden ze in de plaats stellen van de 'grote moeder'? Het lag voor de hand om hiervoor Maria te kiezen, de moeder van Yeshua. De heidenen konden dan blijven bij hun gebeden en toewijding aan hun godin die dan Maria zou heten. Het gebeurde in het begin van de vierde eeuw onder Constantijn, dat er mensen kwamen die Maria als godin begonnen aan te duiden.

In 431 werd de verering van Maria tot officiële leerstelling van de Roomse kerk, op het concilie van Efeze, de stad van de godin Diana, de godin van maagdelijkheid en het moederschap. Maria werd ook wel genoemd de "koningin des hemels", een titel overgenomen uit het heidendom.

*Zie Jeremia 7:18-20 De kinderen rapen hout, de vaders steken vuur aan en de vrouwen kneden deeg om offerkoeken te maken voor de **koningin des hemels** en zij brengen plengoffers aan andere goden teneinde Mij te krenken. Ben Ik het, die zij krenken? luidt het woord van Jahweh. Doen zij het zichzelf niet, tot beschaming van hun aangezicht? Daarom, zo zegt de Adonai Jahweh: Zie, mijn grimmige toorn giet zich uit te dezer plaatse over mens en dier, over het geboomte des velds en de vrucht van de bodem, en brandt zonder geblust te worden.*

In de loop van de tijd werden de Joden ook van allerlei dingen beschuldigd. Om er een paar te noemen:

Toen de Tiber in 1021 Rome overstroomde, kregen de Joden de schuld, hoewel hun huizen, die in het lage deel van Rome lagen, het meest te lijden hadden.

De Joden werden beschuldigd van het vermoorden van christelijke baby's om hun bloed, in plaats van wijn te gebruiken bij de Sedermaaltijd. Of om het te gebruiken in de matzes voor Pesach. Ze zeiden toch bij hun godsdienstoefeningen: 'Dit is mijn bloed'? En ze dronken het daarna op.

Joden werden er van beschuldigd hosties uit de kerk te stelen, die te martelen en te doorboren en zo Jezus opnieuw te kruisigen.

Een andere lezing zegt: Ze stelen of kopen hosties om deze uit haat tegen Christus met messen te doorboren of in een vijzel fijn te stampen. Uit deze geschonden hosties vloeit dan het bloed van Christus met een wonderdadige geneeskraft.

Een edelman, Rindfleish geheten, verklaarde van de hemel opdracht te hebben gekregen om deze misdaad te wreken en alle schuldigen te vernietigen. Hij trok samen met een bende door Frankrijk, Beieren en Oostenrijk, plunderend en moordend.

Resultaat: Duizenden dode Joden. In 1298 vielen toen 164 Joodse gemeenten ten offer aan de gruwelijke bloedbaden.

Ze werden er ook van beschuldigd bronnen vergiftigd te hebben om zo hun vijanden, de christenen, uit te roeien. Dat heeft verschrikkelijke gevolgen voor hen gehad. In de Limburger Kroniek werden de massaslachtingen van Joden gerechtvaardigd als een vervulling van de vloek die de Joden volgens Mattheüs 27:25 over zichzelf hadden uitgesproken. Ze hadden over zich afgeroepen: *Zijn bloed kome over ons en onze kinderen.*

Meer dan 200 Joodse gemeenten werden in West-Europa verwoest, in de as gelegd en uitgeroeid tot de laatste man. Na de uitroeiing van alle Joden in Zwolle in de 14^e eeuw verklaarde de burgemeester: "Ze zijn uit liefde voor God met vuur en zwaard gedood".

De Middeleeuwen.

In de 14^e eeuw, het jaar 1348, was er in Europa een verschrikkelijk epidemie: De zwarte dood. De pest. Miljoenen mensen stierven er aan, een kwart van de bevolking kwam om. Waaraan was dit massale sterven te wijten? Een gruwelijk gerucht ging de ronde doen: De Joden zijn de oorzaak. Om de christenen uit te roeien hebben de Joden putten en waterbronnen vergiftigd! Bij duizenden werden ze aan martelingen, aan de bijl van de beul of aan de vuurdood op de brandstapels overgeleverd. Uiteindelijk werden in meer dan 350 Joodse gemeenten Joden verbrand, gewurgd, opgehangen, geradbraakt of levend begraven.

Hoewel er ook Joden aan de pest bezweken, was het toch opvallend dat er zoveel minder Joden stierven dan niet-Joden! Hoe kwam dat? De Joden hielden zich aan de reinheidsvoorschriften van de Bijbel! De rituele wassingen van handen, kleding eetgerei, enz.! Hygiëne! Toentertijd een onbekend gebeuren. De Joden hielden zich aan de reinheidsvoorschriften, maar niet om hygiënische redenen. Het waren Gods voorschriften, gegeven in de Torah!

Luther.

Lees ook eens wat de kerkhervormer Luther schreef. In het begin stelde hij zich vriendelijk op tegenover de Joden. Hij benadrukte dat Yeshua een Jood was en hoopte dat sommige Joden zich aangetrokken zouden voelen tot het christelijke geloof. Want die dwazen en stommelingen – pausen, bisschoppen, drogredenaars en monniken – hebben de Joden tot op heden zó behandeld, dat als ik een Jood was en zag welke stomkoppen aan het hoofd van de christelijk 'kerk' stonden, ik liever een varken dan een christen zou willen zijn. Want ze hebben de Joden als honden behandeld, en niet als mensen.

Hij schreef: *Ik zou iedereen willen aanraden en smeken om vriendelijk met de Joden om te gaan en hen de Bijbel te onderrichten; zodanig kunnen we van hen verwachten **dat ze naar ons zullen overlopen.***

'Dat ze naar ons zullen overlopen' was dus zijn motivatie. En toen dat natuurlijk niet lukte, schreef hij zo'n 20 jaar later (1543 na Chr.) het volgende:

'Wat moeten wij christenen aan met dit veroordeelde en verworpen Joodse geslacht? Ten eerste moeten hun Synagogen worden verbrand .... Ten tweede moeten ook hun huizen vernietigd worden .... Ten derde moeten we hun gebedenboeken en Talmuds afpakken .... Ten vierde moeten hun rabbi's een verbod krijgen om onderwijs te geven, op straffe des doods .... Ten vijfde mogen ze geen paspoorten meer hebben en niet meer reizen .... Tenslotte, nobele prinses en edellieden die Joden in uw gebied hebben, als mijn advies u niet past, zoek dan een beter, zodat

u en ik verlost worden van deze ondraaglijke duivelse last: de Joden". (Zie 'Over de Joden en hun leugens').

Luther zei ook: 'Synagogen moet men in brand steken en wie er toe in staat is, werpe er zwavel en pek bij en vuur uit de hel. Dat zou ook erg goed zijn, opdat God ziet dat het ons ernst is en opdat de hele wereld dit voorbeeld ziet, dat wij een dergelijk huis waarin Joden God, onze lieve Schepper en Vader met Zijn Zoon zo schandelijk lasteren nu zijn verdiende loon hebben gegeven. (...) Men moet het hun verbieden om (...) publiekelijk God te loven, te danken, te bidden en te onderwijzen op straffe van de dood'.

En: Als je een Jood tegenkomt, moet je maar gauw een kruis slaan, want de duivel staat in levende lijve voor je.

Hitler.

En dan Hitler, bijna 400 jaar later:

In oneindige liefde lees ik, als christen en mens, het gedeelte waarin staat hoe de Heer uiteindelijk opstond in Zijn Almacht en de gesel nam om de slangen en het addergebroed uit te drijven. Wat geweldig was zijn gevecht tegen het Joodse gif; ik ben me nu grondiger dan ooit bewust van het feit dat Hij hierom Zijn bloed aan het kruis heeft vergoten.

In zijn boek 'Mein Kampf' schreef Adolf Hitler: 'Daarom is het mijn overtuiging, dat ik werk in de geest van de Almachtige Schepper, want door mij te verwerpen tegen de Jood, strijd ik voor het werk des Heren.'

Hij noemde Maarten Luther in datzelfde boek: 'Eén van de grote helden van het Duitse volk'.

En de kerk in die periode?

De meeste landen en kerken waren volkomen passief t.o.v. het lijden van het Joodse volk. Joden kwamen als ratten in de val te zitten toen het ene land na het andere zijn grenzen sloot voor het ten dode opgeschreven Joodse volk. Ze werden belasterd en van misdaden tegen de mensheid beschuldigd door diegenen die zelf zulke misdaden pleegden.

Kennelijk had het antisemitisme (beter zou zijn het woord 'Jodenhaat'!) het denken van de mensen al dermate geïnfecteerd dat de hele wereldwijde gemeenschap er door verlamd was geraakt en niet meer in staat was tegenstand te bieden en te reageren! Deze passiviteit is zonder meer een vrucht van het antisemitisme, bijna net zo gevaarlijk en tragisch als de volkerenmoord zelf!

Tijdens de naoorlogse processen poogden sommige nazi-oorlogsmisdadigers christelijke leerstellingen ter verdediging aan te voeren. De beruchtste van hen was Julius Streicher, de uitgever van 'Der Stürmer', de kwaadaardigste antisemitische publicatie van allemaal. Hij verwees naar het laatste boek van Maarten Luther, 'Over de Joden en hun leugens', dat hij veelvuldig had geraadpleegd. Dit kwaadaardige boek bevat vrijwel het gehele antisemitische programma van de nazi's, met uitzondering van de volkerenmoord.

Raul Hillberg schreef: Sinds de 4^e eeuw zijn er drie anti-Joodse strategieën gevolgd: (gedwongen) bekering, verbanning, vernietiging. De christelijke zendelingen en missionarissen zeiden: Je hebt geen recht om onder ons als Jóden te leven. De wereldse heersers die volgden, zeiden: Je hebt geen recht om onder óns te leven. De nazi's zeiden tenslotte: Je hebt geen recht om te léven.

Maar, er werd niet gedacht aan wat God zegt in Zacharia 2:8 ....*want wie u (Israël) aanraakt, raakt zijn oogappel aan.* En dat is heel gevoelig!

En in Psalm 129:5-6 *Beschaamd zullen worden en terugdeinzen allen die Sion haten; zij zullen zijn als het gras op de daken, dat verdort, eerdat men het uittrekt.*

En ook niet aan Mattheüs 19:6 *Wat Jahweh samengevoegd heeft, scheidde de mens niet!*

Terwijl de kerk door Yeshua geënt werd op de edele olijf Israël heeft diezelfde kerk zich dus zelf weer losgehakt van die stam Israël. En heeft de kerk zelf die krachtige eerste gemeente verbroken. Iemand zei: Yeshua entte de kerk op de olijfboom, op Israël, maar de kerk probeerde Israël op de kerstboom te enten.

Constantijn heeft dus, omdat hij de heidenen bij de kerk wilde halen en houden, allerlei heidense gebruiken in de kerk toegelaten, waarna ze van een christelijk sausje werden voorzien. Dat waren gebruiken die die mensen niet wilden opgeven. Zo is er dus veel van Babylon in de kerk gekomen en gebleven.

En dan is het ook duidelijk dat de kerk steeds weer vijandig tegenover Israël staat, omdat alle Bijbelse/Joodse feesten en gebruiken werden verboden.

En hierdoor is de kerk van nu zo krachteloos geworden! Want hoe kan een tak die losgehakt is van een boom sterk en in leven blijven? Hij mist zijn voeding, zijn levenssappen uit die saprijke wortel.

Romeinen 11:17-18 *Indien nu enkele van de takken weggebroken zijn en gij als wilde loot daartussen geënt zijt en aan de saprijke wortel van de olijf deel hebt gekregen, beroem u dan niet tegen de takken! Indien gij u ertegen beroemt - niet gij draagt de wortel, maar de wortel u.*

Bovendien is de kerk hierdoor ook vervloekt met scheiding en scheuring, totdat er verzoening komt met Israël. Er kan geen volledige verzoening komen met Israël zonder klaar te komen met de verwerping van de Messiaanse Joden in de eerste eeuwen van onze jaartelling. De verwerping van de Messiaanse Joodse gemeenschap door de kerk was de eerste kerkplitsing. Deze splitsing leidde weer tot andere kerkplitsingen, en zo kwam er een vloek van scheiding en scheuring over de kerk. Een Joodse Bijbelleraar schrijft: *Het GEN van scheiding heeft zich in de DNA van de kerk geworteld, omdat de kerk haar fundament, haar wortels heeft losgelaten.* Een ander schreef: *Een boze geest van scheiding heeft de kerk in zijn greep.*

John Dawson schrijft dat de verzoening van Israël en de kerk de grootste wond zal helen en een grote oogst zal brengen in de hele wereld.

Openbaring 18:4 *En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: **Gaat uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen.***

Graag wil ik nog dit stukje toevoegen met betrekking tot het krachteloos zijn van de kerk en de vele scheuringen: Het is uit het boek "Na ons de zondvloed" van Prof. Dr. Bob Smalhout: Het gaat over een jongen die een slachting aanrichtte op zijn school, 32 doden. Een journaliste vroeg aan Anne Graham, dochter van Billy Graham: Hoe kan God dit allemaal laten gebeuren? Ze antwoordde letterlijk: Ik geloof dat God, net als wij, hier diepbedroefd over is. Maar wij hebben God jarenlang gezegd uit onze scholen, uit onze regering en uit ons leven te vertrekken. Ik geloof dat Hij zich inderdaad rustig teruggetrokken heeft. Hoe kunnen we dan van Hem verwachten dat Hij Zijn zegen en Zijn bescherming zal schenken als wij eisen dat Hij ons met rust laat? Ook waren er mensen die zeiden dat er op scholen niets meer over de Bijbel mocht worden verteld, het boek nota bene waarin staat dat wij niet mogen moorden, stelen en

bedriegen. En dat wij onze naasten moeten liefhebben als onszelf. En we zeiden wederom: Oké. De schoolleiders beweerden dat wij kinderen niet meer mochten straffen als ze zich misdroegen. En we zeiden: Oké. Ook zeiden we oké tegen de entertainmentindustrie die gewelddadige televisieshows, seksfilms en bloederige computerspelletjes maakt. Thans vragen we ons af, zei Anne, waarom sommige kinderen geen geweten meer hebben en waarom het ze niets kan schelen om te doden of om zelfmoord te plegen. En op de vraag van een wanhopige student, waarom God zijn vermoorde vriendinnetje niet heeft beschermd, antwoordde, aldus Anne, de Eeuwige per e-mail: Lieve student, Ik word immers niet meer toegelaten op de scholen. Vriendelijke groet, God.

Na deze hele geschiedenis nog iets van wat u zelf in uw Bijbel kunt tegenkomen.

Onze 4 Bijbelvertalingen, StV, NBG, NBV en HSV, bevatten vertalingen ingegeven door eeuwen christelijke cultuur. Onze vertalingen zijn zoveel mogelijk ontdaan van wat Joods is. De vertalers probeerden zo de kerk ver te verwijderen van haar Joodse wortels. Hebreeuwse namen zijn vergriekst. Yeshua werd Jezus, Jochanan werd Johannes, Moshe werd Mozes, Chawa, wat 'leven' betekent, werd vervangen door Eva, de naam van een heidense vruchtbaarheidsgodin, enz. Is dat belangrijk? Ja! Want de betekenis van die namen werd weggedaan! De naam van Jahweh werd zelfs helemaal uit de Bijbel gehaald!

Jakobus 2:2 We vinden in onze vertalingen vergadering of samenkomst. Het Griekse woord uit de grondtekst hier is Synagoge.

Romeinen 9-11, over Israël. Er is een leer die zegt dat deze 3 hoofdstukken eigenlijk tussen haken zou moeten staan. Er dus eigenlijk niet horen te staan.

Romeinen 11:11-24. 'De struikeling van Israël, het heil der heidenen' staat er boven. Israël afgedaan? NEE! Want een paar verzen verder lezen we dat we geënt zijn op Israël! Als Israël afgedaan zou hebben, waar zouden wij dan zijn, als we geënt zijn op Israël?

Hoe heet Israël op het landkaartje achter in uw Bijbel? Bij mij (NBG) Palestina!

Samenvatting van het voorgaande.

Vóór Yeshua waren we zonder God. Door zijn lijden, sterven, opstanding en hemelvaart ontvingen we het burgerrecht van Israël en werden we geënt op de edele olijf Israël. Zo ontstond een krachtige gemeente, bestaande uit Joden en gelovige heidenen.

De niet-Joden gingen zich afzetten tegen de Joden, die ze beschouwden als Godmoordenaars. Alle Joodse (Bijbelse) feesten en gebruiken werden verboden. Hiervoor in de plaats kwamen heidense feesten en gebruiken die van een christelijk sausje waren voorzien. Het christendom ontwikkelde zich zo als een antisemitische reactie op het Jodendom.

Dit hoofdstuk heeft als titel: De tussenmuur wordt weer opgetrokken. Verder staat er in het aangehaalde Bijbelgedeelte Efeziërs 2:11-22 in vers 20 dat de kerk gebouwd is op het fundament van de apostelen en profeten. Maar na het voorgaande gelezen te hebben, kunnen we ook stellen dat niet alleen de tussenmuur weer is opgetrokken, maar dat ook het fundament van de apostelen en profeten is vervangen door het fundament van Constantijn c.s. De kerk heeft zich zo geheel losgemaakt van haar wortels, en is daardoor krachteloos geworden. Resultaat: Gedwongen bekeringen, kruistochten, inquisitie Holocaust, miljoenen Joden werden vermoord.

Maar alle systemen en orden met een antisemitische oorsprong zullen uiteindelijk door Jahweh vernietigd worden omdat ze er op gericht zijn tegen de orde van Jahweh in te gaan en de verheerlijking van de naam van Jahweh te voorkomen. Want Openbaring 21:5 zegt: *En Hij, die*

op de troon gezeten is, zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zeide: Schrijf, want deze woorden zijn getrouw en waarachtig.

Hoe kunnen we hiermee toch blijven leven?

2Korintiërs 6:14-18 Vormt geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeen met wetteloosheid, of welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis? Welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial, of welk deel heeft een gelovige samen met een ongelovige? Welke gemeenschappelijke grondslag heeft de tempel van Jahweh met afgoden? Wij toch zijn de tempel van de levende God, gelijk Jahweh gesproken heeft: Ik zal onder hen wonen en wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn. Daarom gaat weg uit hun midden, en scheidt u af, spreekt Jahweh, en houdt niet vast aan het onreine. En Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot Vader zijnen gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt Jahweh, de Almachtige.

Als we gaan beseffen wat er gebeurd is, en we blijven vasthouden aan de niet-Bijbelse feesten en gebruiken, staan we nog meer schuldig voor God. Dan zondigen we opzettelijk.

Hebreeën 10:26 Want indien wij opzettelijk zondigen, nadat wij tot erkenning der waarheid gekomen zijn, blijft er geen offer voor de zonden meer over,

Yeshua zegt: Zondigt niet meer!

Johannes 5:14 Daarna vond Jezus hem in de tempel en zeide tot hem: Zie, gij zijt gezond geworden; zondig niet meer, opdat u niet iets ergers overkome.

Johannes 8:11 En zij zeide: Niemand, Here. En Jezus zeide: Ook Ik veroordeel u niet. Ga heen, zondig van nu af niet meer!

HOOFDSTUK 5.

DE OORSPRONGEN VAN DE CHRISTELIJKE FEESTDAGEN.

Nu wil ik graag nog iets van de oorsprongen van de Zondag, Pasen en Kerst laten zien.

De oorsprong van de zondag.

Als iemand zegt: Ik ben een christen, weet je bijna zeker dat hij of zij de zondag viert, i.p.v. de Sabbat. Het is niet verkeerd om op zondag bij elkaar te komen. Elke dag is goed om de Vader, de Eeuwige te aanbidden. Als je aan die persoon vraagt: Waar komt het christendom eigenlijk vandaan? Dan zal hij bijna altijd zeggen: Dat komt bij de Joden vandaan; het heeft Joodse wortels. De christenen en de Joden hebben dus dezelfde Vader en dezelfde Bijbel. Waarom viert de één dan de Sabbat en de ander de zondag? Is Jahweh dan veranderd? Hebréeën 13:8 zegt: *Yeshua HaMashiach is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid.* En in Jakobus 1:17 staat over de Vader dat er *bij Hem geen verandering is of zweem van ommekeer.* Er klopt iets niet.

Waarom de zondag? Er staat toch in Handelingen 20:7 dat ze op de eerste dag der week samenkwamen? Hoeveel keer staat dat er? Eén keer! Bovendien is volgens mij duidelijk uit de tekst dat die samenkomst niet op de zondag volgens onze tijdsrekening is geweest, maar op zaterdagavond. En dat is voor de Joden de eerste dag der week!

Hoeveel teksten in de Bijbel gaan over de Sabbat? Bijna 150. Ook nog in het boek Handelingen! Velen zullen ook antwoorden: Zondag is de opstandingsdag. Stel dat dit waar is, waar zegt Yeshua dan dat we die dag als **DE** rustdag moeten gaan vieren? NERGENS! Zegt Paulus het soms? Ook niet.

Is Yeshua wel op zondag opgestaan, kun je je ook nog afvragen. Laten we eens kijken of de zondag inderdaad de opstandingsdag is.

Mattheüs 28:1 en 6 *Laat na de Sabbat, tegen het aanbreken van de eerste dag der week, ging Maria van Magdela en de andere Maria het graf bezien. .... Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, gelijk Hij gezegd heeft; ....*

Eerst het gedeelte "Laat na de Sabbat". Na de Sabbat is na de Sabbat. Maar door vergelijking van de Statenvertaling, de King James vertaling en de Interlineaire vertaling van Green blijkt dat het woordje 'na' door de NBG vertalers is tussengevoegd, het staat niet in de Griekse grondtekst. Zonder dat woordje 'na' staat er iets anders.

En dan: "tegen het aanbreken van de eerste dag der week". Wanneer brak de eerste dag aan? Ongeveer om 6 uur zaterdagmiddag. Dit klopt ook met Lukas 23:54 waar hetzelfde Griekse woord 'Epifosko' wordt gebruikt voor 'en de Sabbat brak aan'. Uit deze tekst, Mattheüs 28:1, blijkt dus dat Yeshua op het eind van de Sabbat, zaterdagavond vóór het ondergaan van de zon, dus zeg tegen 18.00 uur, is opgestaan.

Ook vinden we dat in Markus 16:9 "des morgens" en in Lukas 24:1 "in de morgenstond" zijn tussengevoegd t.o.v de Griekse grondtekst.

We vinden dus op drie plaatsen dat er woorden zijn tussengevoegd. Is dat niet erg opmerkelijk? Zou het niet zijn om zo te kunnen verklaren dat Jezus op zondag is opgestaan,

om te voldoen aan de theologie van Constantijn c.s.? De kerk moest immers vrijgemaakt worden van alle dingen die aan de Joden deed denken?

Uit Markus 16:1-6, Lukas 24:1-6 en Johannes 20:1-18 kunnen we alleen maar concluderen dat het graf bij het opgaan van de zon al LEEG was.

Als dan ook nog blijkt dat de Hebreeuwse kalender aantoont dat in het jaar dat Yeshua werd gekruisigd, de 14^e Nisan, de Paschadag, de dag waarop Yeshua werd gekruisigd en begraven, een woensdag was en dat we in Numeri 28:16-18 lezen dat er de dag daarna een heilige samenkomst zal zijn, een Sabbat, die in Johannes 19:31 een grote Sabbat wordt genoemd, zien we dus dat Yeshua woensdag tegen zonsondergang is begraven. Van woensdag zonsondergang, tot zaterdag zonsondergang, de opstanding, is drie dagen en drie nachten. Mattheüs 12:40 zegt: *Want gelijk Jona drie dagen en drie nachten in de buik van het zeemonster was, zo zal de Zoon des mensen in het hart der aarde zijn, drie dagen en nachten.* Yeshua zei dit naar aanleiding van een vraag van de schriftgeleerden en Farizeeën om een teken. Yeshua zei dat ze alleen maar het teken van Jona zouden ontvangen. Dus door drie dagen en nachten in het graf te blijven bewees Hij dat Hij de Zoon des Mensen was.

Het is onmogelijk om drie dagen en drie nachten te krijgen tussen zonsondergang op Goede Vrijdag en zonsopgang op Paaszondag!

In het Nieuwe Testament wordt de eerste dag van de week **nooit** de dag van de opstanding genoemd.

Een ander punt is dat Justinus de Martelaar (ca. 150 na Chr.) de keizer informeert dat de christenen vergaderen op 'de dag van de zon'. De dag die gerelateerd is aan de zonnegod.

Al met al is de zondag als **DE** rustdag niet terug te vinden in de Bijbel. En toch viert de kerk de zondag. Waarom toch?

Markus 7:13 *En zo maakt gij het woord van Jahweh krachteloos door uw overlevering, die gij overgeleverd hebt. En dergelijke dingen doet gij vele.*

We zullen terug moeten naar de eerste eeuwen na Christus.

In de eerste eeuw bestond de gemeente uit gelovige en niet-gelovige Joden en heidenen (niet-Joden). We kunnen dit lezen in het boek Handelingen. En ze kwamen samen in de Synagoge. Jahweh had die Sabbat ingesteld in Genesis 2:1-3, **de** zevende dag. De instelling van deze dag is dus niet van mensen, maar van de Vader Zelf. De schepping was voor de hele mensheid, want van Jood of heiden wast toen nog geen sprake. Dus ook de Sabbat. Hij zegende en heiligde die dag. Hij zette die dag apart. En als de Vader, de Eeuwige, de zevende dag heiligt, wie zijn wij dat we dat veranderen? Kunnen wij dan zeggen: Maar we vieren toch een zevende dag, de zondag? Het Hebreeuwse woord voor heiligen, apart zetten, is 'Kadash'. Het heeft te maken met ergens mee bezig zijn, en dan een stap achteruit doen en zeggen: wauw, wat is het mooi, het is af. Dat is rust. In Hebreeën 4 kunnen we lezen over de rust die Jahweh geeft als er gehoorzaamheid is. In Leviticus 23:1-3 zien we dat de Sabbat toegevoegd wordt aan de feesttijden van Jahweh. Niet de feesttijden van de Joden, maar de feesttijden van Jahweh. Het gaat er niet om dat je op zondag niet bij elkaar mag komen. Dat mag elke dag. Het gaat er om dat die dag, die Sabbat, apart gezet wordt. Want de Eeuwige heeft die dag apart gezet. En Jahweh zegt dat er op Sabbat een heilige samenkomst zal zijn (Leviticus 23:3).

Er zijn ook mensen die beweren dat door de komst van Yeshua er een nieuw begin gemaakt is. Iets wat een einde heeft gemaakt aan dat wat daarvoor lag. Wat zegt 1Petrus 1:20? Hij was van

te voren gekend, **vóór de grondlegging der wereld** ..... Ook hier weer: Het was niets nieuws. Een nieuw begin is er pas bij de 'olam haba', de wereld die komt (Openbaring 20 en 21).

Wat zegt het Nieuwe Testament over de zondag?

Markus 1:21 *Op de Sabbat ging Hij naar de Synagoge.*

Lukas 4:16-17 *Hij ging volgens zijn gewoonte op de Sabbatdag naar de Synagoge.*

Ja, oké, dit was nog in de tijd van Yeshua. Dat is waar, maar we gaan verder.

Handelingen 13:14 *en op de Sabbatdag in de Synagoge gegaan zijnde.* Dit was ongeveer 20 jaar na de opstanding van Yeshua.

Handelingen 18:4 *En hij hield elke Sabbat besprekingen in de Synagoge.* Er waren ook Grieken in de Synagoge. Grieken, mensen uit de volkeren, niet-Joden. Heidenen.

Handelingen 16:13 *En op de Sabbatdag gingen wij de poort uit, de rivier langs, waar wij verwachtten, dat een gebedsplaats zou zijn; en nedergezeten, spraken wij tot de vrouwen, die samengekomen waren.* Er waren dikwijls Synagogen bij een rivier. Dan hadden ze water voor een doopbad.

De Sabbat is gemaakt voor de mens, de mens niet voor de Sabbat. En waarom heeft de Vader de Sabbat aan de mens gegeven? Om een dag te hebben dat hij terug kan kijken op de week en kan zeggen: Vader, ik kan voortaan beter anders doen. Of om terug te kijken en te zeggen: Vader, wat heeft U dat prachtig gedaan. Daar is de Sabbat voor. Het is Zijn feestdag! Vader heeft de rust gegeven ná de arbeid. De kerk rust voor ze gaat beginnen.

Handelingen 15:5-21. Die Farizeeën zeiden: Ze moeten de wet van Mozes houden. U weet wel, al die gebodjes er omheen. Maar Petrus zegt: Maar dat juk er omheen is niet interessant. En Jakobus zegt dan: Ze kunnen toch Mozes (de Torah) leren? (Vs.21). Elke Sabbat in de Synagoge, zonder dat juk er omheen. Dat is het verhaal.

Even iets ter verduidelijking. Er wordt in de Bijbel gesproken over Mozes en over de wet van Mozes. Is daar verschil tussen? Met Mozes wordt bedoeld de Torah. De wet van Mozes is de uitleg, dat wat de Farizeeën er van gemaakt hebben. De wet van Mozes is de Torah omgeven met een hekwerk van allerlei gebodjes en het is onhoudbaar geworden. En dat hekwerk heeft Yeshua afgebroken. Niet de Torah.

Weer de vraag: Maar waar komt die zondag dan vandaan?

(Ik haal maar een paar punten heel globaal aan. Wilt u het in detail weten? Dan moet u het boek "Van Sabbat naar zondag" lezen van Dr. Samuel Bacchiocchi lezen).

Uit Rome. Vanuit Griekenland kwam het in Rome terecht. Daarvoor uit Egypte en daarvoor, oorspronkelijk, uit Babylon, de mitrash, de zoonanbidding!

In de 3^e eeuw kwam keizer Constantijn. Die werd door zijn moeder tot geloof gedwongen, maar hij is altijd een aanhanger van de Mitrash gebleven, de zonnegodaanbidding, tot op zijn sterfbed. Toen heeft hij zich pas laten bespreken. Maar Constantijn verklaarde ter ere van zijn Mitrash de zondag tot de officiële kerkelijke rustdag. Als excuus zeiden ze dat Yeshua op zondag was opgestaan. Want de zonnegod, de koningin van het licht, die moest aanbeden worden. Hoe maakte niet uit, als het maar gebeurde. En zo werd de zondag als rustdag vergoelijkt.

Of u nu gelooft in een kruis of in een paal waaraan Yeshua stierf maakt niet zo veel uit. Maar het kruis is lang onder en kort boven en opzij. Weet u wat gelovigen gedaan hebben? Die hebben dat kruis van boven gepakt en omgekeerd, er a.h.w. een zwaard van gemaakt, en in de naam van de Bijbel hebben ze niet alleen miljoenen Joden afgeslacht, maar ook miljoenen

Arabieren, Afrikanen, enz. En dat allemaal in de naam van Jezus. Hoe kunnen dingen misbruikt worden!

Elke dag is goed om Vader te vereren, maar noem het nooit ZIJN dag, want Hij is de Koning van de Sabbat. Samenkomen mag 7 dagen per week. Maar Leviticus 23:3 geeft wel aan dat er een heilige samenkomst zal zijn op Sabbat.

De tijd is nu aangebroken dat de gelovigen uit de volken (Jesaja 11) zullen terugkeren naar de wortels van hun geloof, naar de wortel van Isai, waar dat rijstje uit voortgekomen is. We moeten bereid zijn terug te keren naar wat de Bijbel zegt. Ziet u de overeenkomst met wat Paulus schrijft? Over die stam waar u op geënt bent? (Romeinen 11:17).

Vader zegt: Dit is MIJN feestdag.

Denk er over na! Laat alles zakken wat u gelezen hebt. U moet voor uzelf beslissen. Het gaat er om dat u er iets mee doet. Wordt het geen tijd om te gaan gehoorzamen?

En dan, als we teruggaan naar de Sabbat, heeft Jahweh heerlijke beloften:

Jesaja 56:6-7 De vreemdelingen die zich bij Jahweh aansloten..... allen die de Sabbat onderhouden..... zal Ik brengen naar mijn heilige berg en Ik zal hun vreugde bereiden.

Samenvatting.

Het overgaan van Sabbat naar zondag begon in het Romeinse rijk. Het was het resultaat van culturele en politieke problemen onder invloed van antisemitische en heidense afgoderij. De opschudding tussen de niet-gelovige Joden, de gelovige Joden en de heidense gelovigen en de vervolging van de Joden door de Romeinse autoriteit dwong de heidense gelovigen van de Sabbat naar de zondag te gaan. Het was een wisselwerking tussen Joodse, heidense en christelijke factoren. De heidenen scheidten zich af van de Joden. Dit deden ze door de dag van aanbidding te veranderen naar zondag, omdat zeiden ze, Yeshua op zondag was opgestaan.

De oorsprong van Pasen.

Wat is het verband tussen pasen, paashazen, paaseieren en dat soort dingen en de opstanding van Yeshua?

Sommige mensen vinden een kerkdienst bij zonsopgang op Pasen zo prachtig. Maar laten we eens in de Bijbel kijken. Jahweh toonde aan de profeet Ezechiël in een visioen de zonden van zijn volk, een profetie voor onze tijd!

*Ezechiël 8:15-18 Hij zeide tot mij: Hebt gij dat gezien, mensenkind? **Nog grotere gruwelen dan deze zult gij zien** [Ezechiël had zojuist in een visioen de afgodendienst van het belijdende volk van Jahweh gezien]. *Toen bracht Hij mij [in een visioen] naar de binnenste voorhof van het huis van Jahweh. En zie, ... tussen de voorhal en het altaar waren ongeveer vijfentwintig mannen, met hun rug naar de tempel des Heren en met hun gezicht naar het oosten, en zij bogen zich in de richting van het oosten neer voor de zon.* Hij zeide tot mij: Hebt gij dat gezien, mensenkind? Was het ... nog niet genoeg om de gruwelen te doen, die zij hier bedrijven, ... Daarom zal Ik in grimmigheid met hen handelen. Ik zal niet ontzien en geen deernis hebben. Al roepen zij met luider stem aan mijn oren, toch zal Ik naar hen niet horen.*

Ziet u om welke gruwel het hier gaat?

Precies dezelfde gruwel die elke paasochtend door miljoenen wordt bedreven: de kerkdienst bij

zonsopgang, met het gezicht naar het oosten, waar de zon opkomt, eert men, in een kerkdienst, de zonnegod en zijn mythische, afgodische gemalin, de godin Ishtar. Misleid tot het geloof dat dit christelijk is, aanbidden miljoenen mensen ieder jaar met Pasen in precies dezelfde vorm de oude zonnegod Baäl! In de hele Bijbel wordt dit onthuld als de meest gruwelijke van alle afgoderijen in de ogen van de Eeuwige Schepper!

Wat is de betekenis van pasen? De Engelse naam van dit feest is 'easter' en in het Duits wordt het 'Ostern' genoemd. Wat is de betekenis van deze naam? U bent er wellicht toe gebracht te veronderstellen dat het iets als 'opstanding van Christus' betekent. Al bijna 1700 jaar lang is de Westerse wereld geleerd dat Christus op zondagochtend uit de dood is opgestaan. Maar dit is slechts één van de de fabels waarvoor de apostel Paulus de lezers van het Nieuwe Testament waarschuwde. De opstanding geschiedde niet op zondag!

De naam 'easter' is, evenals de Duitse naam voor pasen, 'Ostern', een nauwelijks gewijzigde afleiding van de naam van de oude Assyrische en Babylonische godin Ishtar, aan ons overgeleverd door de oude Teutoonse mythologie. De Foenicische naam van deze godin was Astarte, maîtresse van Baäl, de zonnegod, wiens aanbedding door de Almachtige in de Bijbel openlijk wordt veroordeeld als de meest abominabele van alle heidense afgoderijen. Als u de herkomst van 'easter' of 'Ostern' nazoekt, vindt u steeds duidelijk de heidense oorsprong van deze namen aangegeven.

Ishtar was de godin van de dageraad, van het licht en de lente, en het heidense symbool van vruchtbaarheid, en ze was verbonden met de planeet Venus. Wat is dat voor een planeet? Die planeet is genoemd naar de godin van de seksuele liefde. En deze godin, waar wij een feest naar genoemd hebben, is de beschermvrouwe geweest, door alle eeuwen heen, van de tempelprostitutie! Daarom wordt in Openbaring gesproken over de hoer. Dat heeft hier mee te maken.

Op haar feest in April werden heilige vuren op de heuvels ontstoken, vooral in de Scandinavische landen. Ongeveer op dezelfde tijd vierden de oude Romeinen het feest van de lente-zonnewende.

Verder onderzoek naar de Duitse naam 'Ostern' geeft de naam Oстера, dan Astarte, dan Ishtar (uitgesproken als het engelse 'Easter'). Aangezien Ishtar, wier andere naam is Semiramis, de vrouw van Nimrod was, de priester en koning van Babylon, zien we een directe lijn tussen het woord 'Easter = Pasen' en de oorsprongen van heidense religie.

In alle bevolkingsgroepen komen we deze namen tegen. Zelfs heden nog. Ze wordt genoemd de godin van het licht, van de dag, of **de koningin des hemels**. Het zijn ook die zonnetjes met gezichten die we wel eens aan huizen zien!

We hebben gezien dat zowel de naam Easter = Pasen, en een element van de viering, het paasei, teruggaan tot Babylon.

Het is veelbetekenend dat het voorkomen van het ei de opstanding van Christus reeds meer dan 2000 jaar voorafgaat, wat elk mogelijk verband tussen eieren, Pasen en Yeshua uitsluit. Gedurende die 2000 jaar verspreidde het Babylonische heidendom zich wereldwijd.

Richteren 2:13-14 Wanneer zij Jahweh verlieten en de Baal en de Astartes dienden, ontbrandde de toorn van Jahweh tegen Israël: Hij gaf hen in de macht van plunderslaars, die hen uitplunderden, en Hij gaf hen over in de macht van hun vijanden rondom hen, zodat zij niet meer tegen dezen konden standhouden.

Over dit heidense religieuze systeem schreef de apostel Paulus in Romeinen 1:21-23 *Immers, hoewel zij Jahweh kenden, hebben zij Hem niet als Jahweh verheerlijkt of gedankt, maar hun overleggingen zijn op niets uitgelopen, en het is duister geworden in hun onverstandig hart. Bewerende wijs te zijn, zijn zij dwaas geworden, en zij hebben de majesteit van de onvergankelijke Jahweh vervangen door hetgeen gelijk op het beeld van een vergankelijk mens, van vogels, van viervoetige en van kruipende dieren.*

Deze religie werd de duivelse vervanger van de Bijbelse waarheid. Satan vervalste op een knappe manier de waarheid met een verraderlijke geniepige leugen om zo de gedachten en culturen te misbruiken van mensen die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken. En net toen de waarheid, verpersoonlijkt in Yeshua bekend werd, bracht de bedrieger Babylonisch heidendom naar de kerk. De kerk versmolt de viering van Pasen met de opstanding van Christus.

Babylonische verhalen zeggen dat Tammuz aanbeden werd tijdens de lente. Nadat hij was gedood hilde zijn moeder (Ishtar) zo hard dat hij weer tot leven kwam. De manifestatie van zijn opgestane leven was het begin van de plantengroei in de lente. Toen Yeshua opstond in de lente na zijn kruisiging leek het logisch om een verband te leggen tussen de smadelijke mythe en het glorieuze feit. Toen de kerk later probeerde om populair te worden, zowel bij de heiden als bij de heilige, vermengde het de viering van Yeshua's opstanding met de vruchtbaarheidsriten, de eieren en andere uitingen van een heidense feestdag. Pasen vierde tenslotte de komst van de lente, de opstanding van het leven van de dood van de winter. Wat was er meer geschikt?

Geleerd wordt dat het christelijke paasfeest afstamt van het Joodse/Bijbelse Pesach. Helaas, niets is minder waar. Het Joodse/Bijbelse Pesach, Sabbat HaGadol en het Feest van de Ongezuurde Broden, wordt in de Bijbel heel nauwkeurig omschreven. Tijden en uren worden aangegeven.

De eerste christenen vierden de Opstandingsdag op de derde dag van het Feest der Ongezuurde Broden, op welke dag van de week het ook viel. Toen echter de heidenen de overhand kregen in de eerste kerk, eisen ze dat de viering op een zondag zou vallen. De gelovigen in de Romeinse tijd hebben heel bewust de datum van de opstanding losgemaakt van de Bijbel. Mede daardoor is het Pasen van de kerk volledig van inhoud en structuur veranderd.

En één van de allereerste dingen die gebeurd zijn, in het jaar 142 na Chr., is dat ze gestopt zijn met het Pesach. Essentieel voor het Joodse denken, voor de Joodse feesten, is juist het Pesach. Want dat is tijdsbepalend.

Jahweh zegt: Dit zal u de eerste der maanden zijn. Vader legt er zo'n enorme nadruk op, en terecht, want in Pesach zitten al die andere feesten al weer verpakt. Het is zo mooi om de lijnen te zien.

Hoe dan ook, dit eerste feest, dat het hart is van alle Bijbelse feesten, samen met het feest van de ongezuurde broden, werd afgeschaft, aan de kant geschoven, door hen die 'geheel anders' zouden moeten zijn! (Efeziërs 4:20 *Maar gij geheel anders: gij hebt Christus leren kennen*). Heeft u er ooit over nagedacht dat de discipelen, die later de apostelen werden, deze feesten tot aan hun dood gevierd hebben? Dit waren Joden, christenen, Messiasbelijdende Joden (een veel mooiere term!), Nazareners.

Stefanus, een Griek, vierde Pesach ook. Daarnaast, en dat mag u niet vergeten, het hele gelovige leven draaide om het gebeuren binnen de tempel en de Synagoge. Pas in het jaar 136

werd voor het eerst het paasfeest ingevoerd om een heel duidelijke scheiding aan te brengen tussen de Joden en de gelovigen. Er werd gezegd: We moeten ons afscheiden van dit verfoeilijke volk, die de Godsmoord op hun geweten hebben. Zo kregen veel heidense gewoonten en gebruiken een christelijk tintje.

Het Pesach is afhankelijk van de maan. Dus dat kan op willekeurige dagen vallen. Nee, dat doen we niet meer, zei één van de kerkvaders. We gaan dat vieren afhankelijk van de lente-eclips. Een heel erg heidens feest dat draait om de godin van het licht. En op de eerste zondag na de eerste volle maan na het begin van de lente, gaan we het paasfeest vieren.

Er was veel geharrewar over die datum. Men wilde daarvan af. Ook wilde men de Joodse kalender kwijt, want wij hebben de kalender van Julius Caesar, die later in de 14^e eeuw door paus Gregorius is bijgewerkt. Die gaan we volgen. Dus het paasfeest gaat naar de zondag. De kerk zat nu met een probleem. Waarom op zondag, want is Sabbat niet de centrale feestdag? Ja, maar dan zitten we weer vast aan dat verfoeilijke volk. Nee, op zondag! En uiteindelijk heeft de kerk in het jaar 183 er een excuus voor gevonden. Weet je wat ze zei? In christelijke termen werd de zondag de opstandingsdag. Vandaag de dag zijn er nog maar heel weinig gelovigen die daar een vraagteken bij zetten, heel weinig. Mensen zijn erg vindingrijk als ze ongehoorzaam zijn en toch een verklaring willen zoeken. Dus de zondag, bepaalde men, is de dag van de opstanding. En zo heeft de kerk het vieren van het paasfeest gelegitimeerd. En later, in het jaar 325, tijdens het eerste concilie van Nicea, samengeropen door keizer Constantijn, is deze hele ontwikkeling tot het officiële standpunt van de kerk gemaakt. Het gebeuren werd wet in Rome.

Dus nog steeds de vraag: Waarom is die zondag dan de dag van de opstanding geworden? Waar komt die nonsens vandaan? Is het opzet of onkunde? Ik denk beide. Het ergste is dat er zo verschrikkelijk veel echte fijne, goede, gelovige, het goed bedoelende mensen, het nog steeds geloven. Al 19 eeuwen lang. We zijn verblind. Hoe komt dat? Heel hard: Omdat Vaders boek niet meer gelezen wordt. Niet echt gelezen wordt! En onze ogen en ons hart moeten weer geopend worden voor de echte, de pure Bijbelse waarheid. De naakte waarheid is soms heel hard. Ga het woord 'eten', 'kauwen'. Als je een brief van je geliefde krijgt, leer je hem toch uit je hoofd? De Bijbel is een liefdesbrief. Van kaft tot kaft. Ook dat paasfeest heeft er mee te maken.

Onder het kopje "De oorsprong van de zondag" kunnen we lezen dat zondag **echt niet** de opstandingsdag was.

Eieren werden geassocieerd met Pasen, en worden beschouwd als het symbool van opstanding, want zij bezitten het zaad van het leven, en vertegenwoordigen de opwekking van de vruchtbaarheid van de aarde. Het ei echter als levenssymbool is veel ouder dan het christendom. Eieren werden gegeven als gift, gegeten voor vruchtbaarheid, van heuvels gerold, in de lucht gegooid, gebruikt om te knikkeren, om mee te spelen, verborgen bij de kerk, om de nek gehangen als talisman, en aanbeden als een bron van leven.

Een ander gebruik in Babylon: Toentertijd werden eieren in het bloed gedoopt van de baby's die geofferd werden aan de godin, vandaar onze traditie van het verven van eieren. Ziet u het voor u?

Er bestaat geen enkel gegrond verband tussen welke van deze praktijken ook en de opstanding van Christus uit de dood.

De haas, niet het konijn, is ook één van de bekendste wereldse paas-symbolen. De datum van Pasen is afhankelijk van de maan en vanaf de oudste tijden is de haas het symbool voor de

maan. Hazen worden geboren met open ogen. De Egyptische naam voor de haas is 'un', wat open betekent, en de volle maan licht met open ogen door de nacht.

De hoer van Openbaring 17 symboliseert de religie van Babylon. Ze is niemand minder dan de maangodin, aanbeden in tempels en torens van het Midden-Oosten. Voor haar naam moeten we denken aan Ishtar. Tot onze schande is ze binnengedrongen in en heeft ze vervuild wat bedoeld is te zijn de viering van de opstanding van Christus. Ze doet dat door haar vertegenwoordigers vanouds, de paashaas en het paasei. Tegenwoordig zie je ze ook wel als gezichtjes met stralen er omheen, aan de muren van huizen.

Wat was een heel oud gebruik om het paasfeest, palmzondag in te luiden? Een stok met een kip of een haas of een haan, gebakken van brooddeeg.

In Amerika zijn nog andere symbolen in gebruik, de paaslelie en ook een soort broodje. De oorsprong daarvan is dezelfde als de paashaas en het paasei. Waarschijnlijk verwijst Jeremia naar dit broodje in Jeremia 7:18 en 44:17-19 & 25.

Jeremia 7:18 De kinderen rapen hout, de vaders steken vuur aan en de vrouwen kneden deeg om offerkoeken te maken voor de koningin des hemels en zij brengen plengoffers aan andere goden teneinde Mij te krenken.

Jeremia 44:17-19 & 25 Maar wij zullen voorzeker doen alles wat wij uitgesproken hebben, en offers ontsteken voor de koningin des hemels en haar plengoffers brengen, zoals wij gedaan hebben, wij en onze vaderen, onze koningen en onze vorsten, in de steden van Juda en op de straten van Jeruzalem; toen hadden wij goed ons brood en waren gelukkig en zagen geen rampspoed. Maar sedert wij zijn opgehouden voor de koningin des hemels offers te ontsteken en haar plengoffers te brengen, hebben wij aan alles gebrek gehad en zijn wij door het zwaard en de honger omgekomen. Wanneer wij voor de koningin des hemels offers ontsteken en haar plengoffers brengen, is het dan buiten onze mannen om, dat wij voor haar offerkoeken naar haar beeld maken en haar plengoffers brengen?

Vs.25 Zo zegt de Jahweh Tsebaot, de God van Israël: Gij en uw vrouwen, gij hebt dat met uw mond uitgesproken en met uw handen volvoerd, wat gij daar zeide: Voorzeker zullen wij de geloften volbrengen, die wij hebben afgelegd om voor de koningin des hemels offers te ontsteken en haar plengoffers te brengen. Doet uw geloften maar gestand en volbrengt uw geloften maar!

Zonder uitzonderingen zijn de versieringen e.d. van Pasen van heidense oorsprong. Christenen die hiervan op de hoogte gebracht zijn en volharden in deze tradities en praktijken, riskeren de boosheid van Jahweh.

Als je de wortels van je bestaan, de Torah, loslaat, krijg je een verhaal zonder fundament. Dan krijg je feesten zonder fundament. Dan ga je dingen doen die met het echte verhaal niets meer te maken hebben.

De Bijbel bevat vele referenties naar de afgodendienst van Babylon. Het was een aanbedding van de Babylonische godin die Israël vernietigde. Toen later in de Bijbelse geschiedenis de christenen heidendom begonnen te vermengen met aanbedding, haalde de apostel Paulus deze zaak als volgt aan:

2Korintiërs 6:14-18 Vormt geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeen met wetteloosheid, of welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis? Welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial, of welk deel heeft een gelovige samen met een ongelovige? Welke gemeenschappelijke grondslag heeft de tempel van Jahweh met afgoden? Wij toch zijn de tempel van de levende God, gelijk Jahweh gesproken heeft: Ik zal onder hen wonen en wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn. Daarom gaat weg uit hun

midden, en scheidt u af, spreekt Jahweh, en houdt niet vast aan het onreine. en Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot Vader zijn en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt Jahweh, de Almachtige.

Romeinen 1:24-25 *Daarom heeft Jahweh hen in hun hartstochten overgegeven aan onreinheid, zodat bij hen het lichaam onteerd wordt. Zij immers hadden de waarheid van Jahweh vervangen door de leugen en het schepsel vereerd en gediend boven de Schepper, die te prijzen is tot in eeuwigheid. Amen.*

De neerwaartse spiraal van heidendom raakt het meest vitale van onze cultuurdragers: het onderwijs. En aangezien de wereld Jahweh uit het onderwijs heeft verwijderd, spreekt het resultaat voor zich:

Romeinen 1:28-32 *En daar zij het verwerpelijk achtten Jahweh te erkennen, heeft Jahweh hen overgegeven aan een verwerpelijk denken om te doen wat niet betaamt: vervuld van allerlei onrechtvaardigheid, boosheid, hebzucht en slechtheid, vol nijd, moord, twist, list en kwaadaardigheid; oorblazers, lasteraars, haters van Jahweh, verwatenen, overmoedigen, grootsprekers, vindingrijk in het kwaad, hun ouders ongehoorzaam; onverstandig, onbestendig, zonder hart of barmhartigheid. Immers, hoewel zij de rechtseis van Jahweh kenden, namelijk, dat zij, die zulke dingen bedrijven, de dood verdienen, doen zij ze niet alleen zelf, maar schenken ook nog hun bijval aan wie ze bedrijven.*

Wie moet dit heidendom overwinnen? De kerk van Yeshua HaMashiach.

Verder moeten we als individuen gepast reageren op het licht dat ons gegeven is en wordt. Laat u leiden door de Heilige Geest. Bewuste zonde volgend op deze verlichting maakt de zondaar nog meer schuldig voor Jahweh.

Wat heeft Yeshua bevolen?

Mattheüs 28:19 *Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en **leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb.***

Waarom doen we deze dingen dan? Waarom noemen we dat dan een feest van de Heer?

Leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. Wat heeft Hij geleerd? Drie maal per jaar naar Jeruzalem gaan.

Openbaring 15:3, het lied van Mozes: *Gij, Koning der volkeren!* Een Koning, onze Koning, waar we toch niet naar luisteren! Als je dit lied van Mozes wil zingen, moet je nog maar eens goed nadenken.

Ik wil u geen wetten opleggen. Hoe u het invult is niet mijn zaak. Dat is iets tussen Vader en u. Dat gaat mij niets aan. Maar denk er over na en ga zoeken, spitten, en laten we ons in Zijn naam a.u.b. eens bewust worden van wat Hij bedoelt met: Dit zijn Mijn feesttijden.

En ga dan eens zien dat die hele cyclus in elkaar grijpt. Dat elke letter een betekenis heeft. Dat er een verhaal achter zit. Het zit allemaal zo mooi in elkaar. En als je dat nieuwe verhaal schuift in dat oude verhaal, dan krijg je een zicht op het geheel, dan kun je alleen nog maar heel stil zijn.

Laten we eens lezen Efeziërs 4:17-25 *Dit zeg ik dan en betuig ik in Yeshua, dat gij niet langer moogt wandelen zoals ook de heidenen wandelen, in de ijdelheid van hun denken, verduisterd in hun verstand, vervreemd van het leven van Jahweh om de onwetendheid, die in hen heerst, om de verharding van hun hart. Zij hebben zich immers in hun verdoving overgegeven aan de*

losbandigheid om gretig winst te slaan uit allerlei onreinheid. Maar gij geheel anders: gij hebt Christus leren kennen. Gij toch hebt van Hem gehoord en zijt in Hem onderwezen, gelijk dit de waarheid is in Yeshua, dat gij, wat uw vroegere wandel betreft, de oude mens aflegt, die ten verderve gaat, naar zijn misleidende begeerten, dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken, en de nieuwe mens aandoet, die naar (de wil van) Jahweh geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid. Legt daarom de leugen af en spreekt waarheid, ieder met zijn naaste, omdat wij leden zijn van elkander.

De oorsprong van kerst.

Groene kransen aan de muur en een spar versieren het huis, de kinderen zien met spanning uit naar de cadeautjes die ze straks mogen uitpakken. Blijheid en pret vervullen ieders gedachten en plannen als de feestdag nadert. Zelfs buiten op het plein zie je het groen en de versieringen van het seizoen. Het is eind december. Dit klinkt bekend. Dit is toch kerst? Maar we missen een paar dingen: Geen kerstman, geen 'stille nacht', geen ster van Bethlehem. Ook niet aanwezig is de Christus van kerstmis en de kribbe. Klopt. Dit is namelijk het feest van de **winterzonnwende**, door de Romeinen Saturnalia genoemd.

In een school in Portland, Oregon, mocht geen kerst meer gevierd worden. Religie werd niet meer in de school toegelaten. Wat gingen ze dan doen? Ze gingen een 'winterzonnwende' vieren. Het programma bevatte plaatjes van de zonnegod en de maangod!

Een gevolg van het ongeloof van de mensen was dat ze grote angst voor de duisternis kregen. Als de zon was ondergegaan, was het in de winter een lange tijd donker. Ze hadden geen idee hoe lang dat zou duren en als hun angst het grootst was, kwam de zon weer, en herhaalde zich de kringloop. De mensen begonnen zich te realiseren dat, hoewel de lengte van de kringloop constant bleef, de dag langer of korter werd naar gelang van het seizoen. De nachten werden langer dan de dagen en men begon bang te worden dat de zon geheel zou verdwijnen. Dan stopte de afname, de dagen werden weer langer en de lente kwam. Men begon dit te vieren en te aanbidden. Het werd een feest, genaamd de winterzonnwende, wat gevierd werd rond 21 december.

Kou en honger gingen samen met de winter. Hout en bomen werden een bron van geruststelling om de angsten van de duisternis te onderdrukken. Rituele vuren werden dagelijks aangestoken om de zon over te halen weer terug te komen, en groene kransen en bomen symboliseerden leven en vitaliteit in de dood van de winter. Deze elementen begonnen hun weg te vinden in de huizen en publieke plaatsen in een heidense poging om de boze geesten van duisternis en dood te verdrijven.

In Babylon werd de god Tammuz verbonden met de cyclus van de seizoenen van dood en verval gevolgd door vruchtbaarheid en nieuw leven. Er werd ook gezegd dat Tammuz een voorloper was van de Romeinse god Saturnus. Alle bronnen (Bijbelse en seculiere) geven aan dat deze praktijken eeuwen vóór Christus uit Mesopotamië (Babylon) naar het westen kwamen. Toen, met de opkomst van het Romeinse rijk, kwam de opkomst van het midwinterfeest of Saturnalia genoemd, naar de god Saturnus. Het hield alle hierboven genoemde praktijken in, en nog veel meer.

Een geschiedschrijver (Dr.Tardo) schreef: *Saturnalia was het meest walgelijke immorele feest dat Rome ontteerde. Het was een seizoen van losbandigheid, uitgelatenheid had de overhand, en de hele stad ging zich lichtzinnig te buiten aan de vuilste soorten van immoraliteit die je je maar voor kon stellen.*

Bij Saturnalia hoorden groene takken, sparren, vruchtbaarheidsriten en bescherming tegen geesten en donkerheid. Volgens enkele bronnen hoorden hulst en klimop bij Saturnalia. Men kende er magische krachten aan toe om iemands vijanden te verjagen. Klimop zou speciaal voor vrouwen geluk brengen. De combinatie van hulstbladeren en rode bessen zou effectief zijn tegen het 'boze oog'.

Mistletoe of maretak werd geassocieerd met vruchtbaarheid. Mistletoe komt uit het druïdengebruik. Erg heidens. Van de mistletoe werd een krans gevlochten en boven het huis gehangen. Onder die mistletoe was een vrouw vogelvrij.

De kerstboom. Hoe oud is de kerstboom? Ruim 5000 jaar. Staat in de Bijbel.

Jeremia 10:2-5 *Zo zegt Jahweh: **Gewent u niet aan de weg der volken** en schrikt niet voor de tekenen aan de hemel, omdat de volken daarvoor schrikken. Want de handelwijze der volken, die is nietigheid: want als een stuk hout heeft men het uit het woud gehakt, arbeid van werkmanshanden met de bijl, met zilver en goud siert men het op, met spijkers en hamers maakt men het vast, zodat het niet waggelt. Als een vogelverschrikker in een komkommerveld zijn zij, zij spreken niet, zij moeten beslist gedragen worden, want zij kunnen geen stap doen. Vreest voor hen niet, want zij doen geen kwaad, maar ook goeddoen is er bij hen niet.*

Het woord werkmans betekent hier niet alleen houthakker, maar ook 'hij die afgoden maakt'.

Gewent u niet aan de weg der volken! Het gaat hier over het optuigen van een afgod. Daar gaat het hier over.

Want hoe komt een afgod tot leven? Door er voor te knielen. Dat optuigen van die kerstboom, onbewust, is precies hetzelfde. Want het komt uit de duisternis. En dat kun je niet wegvlakken. Exodus 34:12-13 *Neem u in acht, dat gij geen verbond sluit met de inwoners van het land, waarheen gij gaat, opdat zij niet tot een valstrik in uw midden worden. Integendeel, hun altaren zult gij omverhalen, hun gewijde stenen verbrijzelen en hun gewijde palen omhouthouwen.* Gewijde palen = kerstboom. In wezen is er met een kerstboom niets verkeerd, maar de Bijbel zegt dat ik het niet moet doen, want ik tuig een afgod op.

Het verband tussen de viering van de winterzonnepunt en de herdenking van de geboorte van Christus werd officieel in het midden van de 4e eeuw. De kerk deed Saturnalia opgaan in de viering van de mis van Christus.

Kares schrijft:

In de eerste driehonderd jaar handhaafde de kerk in Rome een hard standpunt tegen alle heidense geloven en praktijken; vele nieuwe 'bekeerlingen' wilden echter hun vertrouwde vieringen niet opgeven.

Eén van de meest populaire feesten van de Romeinen was Saturnalia. Het was een feest dat een week duurde, met fakkeloptochten, het geven van giften, en vrolijkheid, uitlopend op de winterzonnepunt op 25 december, genaamd Dies Natalis Solis Invicti, de geboortedag van de onoverwinnelijke zon. De feestdag eerde de kracht van de zon en de vruchtbaarheid die het spoedig naar de aarde zou brengen. De aanneming van de 25^e december voor de viering van kerst is het meest expliciete voorbeeld van de invloed van zon-verering op de christelijke kalender.

Bovendien kwamen de Romeinen door de uitbreiding van het rijk in contact met Oosterse afgodendienst, zoals het vereren van de lichtgod Mithras, wiens geboortedag op 25 december werd gevierd.

In het jaar 375 na Chr. maakte de kerk bekend dat men 'ontdekt' had dat de geboortedatum van Christus 25 december was, de datum dus van een populaire heidense feestdag ter ere van de zonnegod, de geboortedag van de 'onoverwinnelijke zon'.

In de loop der jaren werden vele praktijken van de winterzonnewende feesten, Saturnalia, toegelaten in de kerk. De kerk koos voor een 'als je ze niet kan verslaan, sluit je dan bij hen aan' benadering van het probleem. De lichten symboliseerden Christus, het licht van de wereld, en de cadeautjes waren de cadeaus van de wijzen. De kerk probeerde de heidense praktijken weg te doen door ze te verbinden aan kerkelijke functies en feesten. Wat er dus gebeurde was dat de kerk probeerde de invloed van het heidendom van zich af te schudden, maar in plaats daarvan begon de wereld de kerk te verheidensen.

Er is wel een periode geweest, ongeveer in de 17^e eeuw, dat ingezien werd dat de kerk verkeerd bezig was, en men probeerde de verkeerde praktijken terug te dringen, maar door de commercie kwam alles in de 20^e eeuw weer terug.

Nu de wereld bezig is de Christus uit kerstmis te verwijderen, hoe moet de kerk daarop reageren? Geeft de Bijbel de opdracht om de geboorte van Yeshua te vieren? Gaf Yeshua daar opdracht toe? **Nee dus!** Omdat zo'n Bijbelse opdracht er niet is, is het dus onmogelijk om Christus uit het kerstfeest te verwijderen, omdat Hij er nooit in was. Hoe kunnen anders zondaren die Christus haten, kerstmis liefhebben? Als kerst echt van Jahweh was, zou de wereld het haten! Zij houden van de feestjes, pret maken, immoraliteit en vrolijkheid, maar zij haten alles wat geestelijk is. Een kerk die apart staat voor Jahweh, moet gescheiden worden van goddeloosheid, en dat moet de reactie van de kerk op het kerstfeest zijn.

Wanneer is Yeshua ongeveer geboren?

Aan de hand van de Bijbel kunnen we op een paar weken nauwkeurig bepalen wanneer Yeshua geboren werd. We gaan dit uitzoeken. Stel jezelf bij Bijbelstudie de volgende vragen: wie – wat – waar – hoe - wanneer?

We lezen Lukas 1:1-38.

Vs.5: Zacharias behoorde tot de afdeling van Abia. Uit 1Kronieken 24:10 weten we dat dat de 8^e afdeling was. Hij deed dienst op de 8^e week van het jaar, afgezien van de weken waarop de Hogepriester dienst deed, tijdens de grote feesten. We weten ook wanneer het jaar begon. Met de 1^e Nisan. (Exodus 12). Pesach is op 15 Nisan. Dan zijn er twee weken om. Tijdens de week van Pesach deed de Hogepriester dienst. Dus de dienst van Zacharias vond plaats in de 7^e week na het begin van Pesach.

Na de dienst van Zacharias, na zijn thuiskomst, werd Johannes verwekt. Verder lezen we dat Elizabeth 6 maanden in verwachting was toen Yeshua verwekt werd. Dit op een rij gezet, kom je ongeveer uit op begin Chanoeka dat Yeshua verwekt werd en dat Hij ongeveer bij het begin van het Loofhuttenfeest geboren werd. Klopt! Jeruzalem was vol van feestgangers. Daarom konden Jozef en Maria geen plaats vinden om te slapen. Het was een dag waarop alle Joden moesten optrekken naar Jeruzalem.

De boodschap van Lukas 1:1-38.

Lukas wil een bepaalde boodschap overbrengen.

We gaan eerst naar Exodus 2:23-25 *In die lange tijd stierf de koning van Egypte; en de Israëlieten zuchtten nog steeds onder de slavernij en schreeuwden het uit, zodat hun hulpgeroep over de slavernij omhoog steeg tot Jahweh. En Jahweh hoorde hun klacht en Jahweh gedacht*

aan zijn verbond met Abraham, Isaak en Jakob. Zo zag Jahweh de Israëlieten aan en Jahweh had **bemoeienis met** (letterlijk liefde voor) hen.

Jahweh **hoorde** hun klacht, Hij **gedacht** aan Zijn Verbond en had **liefde** voor hen.

De situatie was: In slavernij in Egypte.

Dit was de bevrijdingsgeschiedenis van Israël uit Egypte.

Nu terug naar Lukas.

Wie wordt er in het 1^e hoofdstuk van Lukas het eerst aangesproken? Zacharias. Wat betekent die naam? **Herinneren**. Wie is de tweede? Elizabeth. Betekent: Eed of **verbond**. Iemand wordt aangekondigd: Johannes. Betekent JHWH is **liefde**.

De situatie was hier: Slavernij onder de Romeinen.

Vader gaat zich bemoeien met Israël. Met de aankondiging van de geboorte van Johannes, de boodschapper, de bazuin van Yeshua!

Waar was dit het begin van? Van de bevrijdingsgeschiedenis van de wereld!!!

Lukas plaatste het hele verhaal, de hele geschiedenis van de Verlosser, in de bevrijding in het boek Exodus, in de Torah. Waar begint in principe de bevrijdingsgeschiedenis van het volk Israël? Niet met het verhaal van Mozes. Dat was een introductie. Maar het begint met deze tekst uit Exodus. Dat Vader zich gaat bemoeien met Israël.

Waar begint de bevrijdingsgeschiedenis van de wereld? Met de aankondiging van de geboorte van Johannes. De boodschapper, de bazuin van Yeshua.

Er staat niets overbodigs in de Bijbel. De (Griek?) Lukas doet iets wat een Griek of een proseliet nooit en te nimmer gedaan zou hebben. Om de doodeenvoudige reden dat hij het niet wist. Lukas plaatste zijn hele boek dus terug in de Torah. Daarvoor gebruikte hij die geschiedenis van Johannes.

Ziet u de parallellen? Als u dit begrijpt, snap je pas goed dat je het tweede Testament absoluut niet kunt lezen en begrijpen zonder een grondige kennis te hebben van de eerste vijf boeken uit de Bijbel, de Torah. Er staat in de Bijbel veel meer geschreven dan wij denken.

Onthoud deze belangrijke feiten:

- Yeshua werd niet geboren op 25 december. Hij is waarschijnlijk geboren bij het begin van het Loofhuttenfeest, maar zeker niet in december. En bovendien zegt de Bijbel nergens dat we zijn geboortedag moeten vieren. Als Jahweh had gewild dat wij de geboortedag van Yeshua HaMashiach zouden gedenken en vieren, zou Hij de exacte datum niet zo hebben verborgen.
- De wijzen (magiërs) brachten gaven naar Yeshua, maar Hij was toen misschien al 2 jaar oud.
- Zijn dood moet herdacht worden. 1Korintiërs 11:26 *Want zo dikwijls gij dit brood eet en de beker drinkt, verkondigt gij de dood des Heren, totdat Hij komt.*
- De vroege kerk vierde kerst niet.
- Christus in het kerstfeest houden is een fout, want Hij was nooit in kerst. Kerst is een vorm van Babylon.
- Zondag, kerst en pasen zijn géén Joodse feesttijden, géén Israëliëse feesttijden, géén Bijbelse feesten en géén feesten van de Vader.

2Korintiërs 6:14-15 *Vormt geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeen met wetteloosheid, of welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis? Welke*

overeenstemming is er tussen Christus en Belial, of welk deel heeft een gelovige samen met een ongelovige?

Openbaring 18:4 En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Gaat uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen.

We zeggen natuurlijk niet dat de geboorte van Yeshua niet belangrijk is.

Johannes 3:16 Want also lief heeft Jahweh de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe. Door Yeshua zijn we weer verzoend met Jahweh.

Samenvatting.

De werkelijke oorsprong van kerstmis gaat terug tot het Babylon van de oudheid. Het is een onverbreekelijk onderdeel van de georganiseerde afval die sindsdien een misleide wereld in de greep heeft.

Keizer Constantijn dwong de mensen om tot bekering te komen. En omdat hij hun niet te zeer tegen de haren in wilde strijken, accepteerde hij dat ze al hun heidense feesten en gebruiken mee mochten brengen in de kerk. En zo werden hun feesten van de wedergeboorte van de zon en Saturnalia, die omstreeks 25 december gevierd werden, een z.g. christelijke feestdag. En het excuus was dat de kerk had ontdekt dat dat de datum van Christus' geboorte was.

In vele bronnen wordt ondubbelzinnig bevestigd dat nagenoeg alle kerstgebruiken zijn terug te voeren op heidense gebruiken en lang vóór de christelijke jaartelling hun oorsprong hebben. En satan is de auteur van dat valse systeem waarin wij leven. En hij houdt met dit systeem de mensheid in gijzeling.

Mogen we met kerst geen gezellige dingen doen? Ja hoor. Het gaat er niet om dat u niet gezellig bij elkaar mag zijn. Maar noem het niet het geboortefeest, want dat is het niet! Het is gewoon een leugen. Het is het geboortefeest van die afgod: de wederopstanding van de zon, de Mitrash, de zoonaanbidding.

Afsluitend.

Wordt het niet de hoogste tijd dat we gaan gehoorzamen? De tijd is kort, we zijn aan het einde der tijden! Dat we teruggaan naar wat Abba ons gevraagd heeft? Moeten we niet met al onze kapotte dingen naar Vader gaan en vragen of Hij het a.u.b. wil repareren? We zijn zo compleet verblind, op het verkeerde pad bezig, dat we het zelf niet eens beseffen. We vieren feesten die zijn ingesteld door meneer Nimrod, de koning van de ondergang.

Als we niet bereid zijn gehoorzaam te worden, als we niet bereid zijn terug te keren naar dat wat de Bijbel zegt, zullen we heel ons leven als dolende geesten blijven rondspoken, want we leven zonder fundament!

Het is de hoogste tijd dat de kerk stopt met de zondag, pasen en kerst en de bijbehorende gebruiken. Het wordt tijd dat de kerk de feesten van Jahweh uit Leviticus 23 weer gaat vieren. Maar de kerk doet wat Jahweh **niet** zegt te doen en ze doet **niet** wat Jahweh **wel** zegt te doen. Elke zondag worden de tien geboden voorgelezen in de kerk, ook het gebod van de Sabbat, maar ze houden zich er niet aan.

En wat is de oorsprong van dit alles? Eigenbelang van keizer Constantijn én Jodenhaat! Yeshua had de tussenmuur tussen Jood en heiden weggebroken (Efeziërs 2) en ons geënt op de olijfboom Israël (Romeinen 11). Maar de kerk bouwde weer een tussenmuur op door alle Bijbelse feesten, de **feesttijden van Jahweh**, te verbieden en de zondag, pasen en kerst te gaan vieren en zo de Joden de kerk uit te jagen.

Wat Jahweh samengevoegd heeft, scheidde de mens niet (Mattheüs 19:6)

De kerk begint wel zich te verootmoedigen tegenover de Joden, en dat is goed, maar als zij de heidense zaken: feesten en gebruiken, niet radicaal wegdoet, is die verootmoediging zonder inhoud!

Mattheüs 5:17-20 Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied. Wie dan één van de kleinste dezer geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal zeer klein heten in het Koninkrijk der hemelen; (Een grote waarschuwing!) doch wie ze doet en leert, die zal groot heten in het Koninkrijk der hemelen. Want Ik zeg u: Indien uw gerechtigheid niet overvloedig is, meer dan die der schriftgeleerden en Farizeeën, zult gij het Koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan.

Vervullen betekent hier: Vervullen wat wij niet kunnen volbrengen.

Openbaring 17:1-5 En één van de zeven engelen, die de zeven schalen hadden, kwam en sprak met mij, zeggende: Kom hier, ik zal u tonen het oordeel over de grote hoer, die zit aan vele wateren, met wie de koningen der aarde gehoereerd hebben, en zij, die op de aarde wonen, zijn dronken geworden van de wijn harer hoererij. En hij voerde mij in de geest weg naar een woestijn. En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, dat vol was van godslasterlijke namen, en het had zeven koppen en tien horens. En de vrouw was gehuld in purper en scharlaken en rijk versierd met goud, edelgesteente en paarden, en zij had in haar hand een gouden beker, vol gruwelen, en de onreinheden van haar hoererij. En op haar voorhoofd was een naam geschreven, een geheimenis: het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde.

Vs.4: purper: de kleur van de opperhoer. Dit is een waarschuwing. Denk na over wat je viert, want o zo gemakkelijk stappen we in deze valstrik en worden we een onderdeel van de gruwelen van Babylon. De oorsprong van het wereldse systeem en wereldse feesten is Babylon, en dit alles wordt verpersoonlijkt in Openbaring d.m.v. de hoer. God beschrijft dit als 'gruwelen', dus ook de Babylonische feesten.

Ik geloof dat het ware christelijke streven vermenging met heidense gebruiken dient uit te sluiten en zich moet richten op terugkeer naar het oorspronkelijke, krachtige en eenvoudige geloof dat eens aan de heiligen is overgeleverd. Als wij weten te ontkomen uit het net van rituelen en krachteloze tradities, dan kunnen wij de eenvoud vinden die in Christus is, en ons tegelijkertijd verblijden in de 'vrijheid waarmee Christus ons heeft vrijgemaakt van der slavernij' (2Korintiërs 11:3 en Galaten 5:1).

2Korintiërs 11:3 Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige en loutere toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden. Galaten 5:1 Opdat wij waarlijk vrij zouden zijn, heeft Christus ons vrijgemaakt. Houdt dus stand en laat u niet weder een slavenjuk opleggen.

Deuteronomium 12:30-31 Neem u er dan voor in acht, dat gij u niet laat verleiden na hun verdelging hun voorbeeld te volgen, en dat gij hun goden niet zoekt, zeggende: hoe dienden deze volken hun goden? zo wil ik het ook doen. Niet also zult gij Jahweh, uw God, dienen; want al wat Jahweh een gruwel is, wat Hij haat, doen zij voor hun goden; zelfs hun zonen en hun dochters verbranden zij voor hun goden met vuur. Al wat ik u gebied, zult gij naarstig onderhouden; gij zult daaraan niet toedoen, noch daarvan afdoen.

HOOFDSTUK 6.

Wat zijn de daden van de kerk geweest in de loop der tijden?

In dit hoofdstuk wordt achtereenvolgens behandeld: de kruistochten, de inquisitie, de Holocaust en de protocollen van de wijzen van Sion.

De kruistochten.

Een kruistocht is een tocht die tot doel heeft om een plaats of land te bevrijden uit de handen van andere mensen. Kruistochten zijn vernoemd naar het kruis dat de ridders op hun tuniek hadden aangebracht.

In principe waren de kruistochten militaire ondernemingen tegen de vijanden van het Rooms-katholieke geloof. Het waren tochten die westerse krijgers in de 11^e tot de 13^e eeuw ondernamen tegen de islam, voor de herovering of het behoud van de heilige plaatsen in Israël. Ze begonnen als een poging van de christenen om Jeruzalem, dat gezien werd als behorende bij het christelijke erfgoed, op de moslims te heroveren. Maar later kwamen daar ook de Joden bij, want zij hadden toch Yeshua vermoord? Men zei: "Laten we ons in de eerste plaats op hen wreken! Moge de naam van Israël verdelgd worden".

Er zijn 9 kruistochten geweest en een kinderkrustocht. De eerste was van 1095 tot 1099 en de negende van 1271-1272.

De eerste kruistocht begon dus in 1095. Iedereen mocht meedoen. De kruistocht was de nieuwe manier om boete te doen voor je zonden. Ook je schulden werden dan kwijtgescholden. In plaats van de aanschaf van een dure aflaat kon je ook berouw tonen door vechtend naar Jeruzalem te trekken. Velen gingen dus puur voor hun eigen zielenheil op pad.

De aanleiding voor de eerste kruistocht was een rede die paus Urbanus II had gehouden. Hij riep de westerse christenheid op Jeruzalem te bevrijden uit de hand van de 'vervloekte ongelovigen', de moslims. De menigte reageerde instemmend.

De groeiende massa kruisvaarders, die alle verwachtingen overtrof, en de godsdienstwaanzin die aan het vertrek van het leger vooraf ging, leidde al gauw tot een dreigende verandering van stemming tegenover de Joden. Dit kwam omdat nog niet alle onderdelen bijeen waren om gezamenlijk te vertrekken, en men wilde de wachttijd in Duitsland opvullen door daar de Joden vast aan te pakken (Zie het boek 'Het Joodse Volk' van Rufus Lears). De eeuwen van verblinde preken over het Joodse ras, dat in zijn totaliteit schuldig gehouden werd aan de kruisiging van Yeshua, de lange geschiedenis van een officieel kerkbeleid van vernedering en vervolging en het door de geestelijkheid gekoesterde beeld van de Joden als koppige bedriegers zonder toekomst, dat alles begon zijn moordlustige vruchten af te werpen onder het lagere slag kruisvaarders.

Op hun tocht naar Israël door Europa en het Midden-Oosten maakten de fanatieke legers zich schuldig aan gruweldaden tegen de Joden. Ze schreeuwden: 'Slaat dood de Joden! Zij hebben Jezus gedood'. Of ze staken een Synagoge in brand en marcheerden er daarna omheen. Terwijl de Joden binnen verbrandden, zongen de kruisvaarders: 'Christus, wij aanbidden U'.

De Joodse gemeenschap van Rouen in het Franse Normandië werd het eerste slachtoffer. Kruisvaarders sleepten de Joden naar de kerk en doodden allen die zich niet lieten dopen. Hetzelfde lot trof gemeenten in de andere steden waarlangs het leger trok.

Langs Keulen en Bonn kwam men in Mainz. Daar werden 1300 Joden vermoord. In Worms werden Joodse families in hun woningen om het leven gebracht. Al hun huizen werden geplunderd.

Zo ging het door heel Duitsland, Oostenrijk, de Balkan, Turkije en Syrië.

Op 15 Juli 1099 viel Jeruzalem, ondanks het feit dat de Joodse inwoners zich samen met hun burens, de moslims, verdedigden. Uiteindelijk vluchtten zij de Synagogen binnen, die daarop door de aanvallers in brand werden gestoken. Er volgde een vreselijk bloedbad, waarna de overlevenden als slaven werden verkocht.

De Grote Synagoge werd door de paar honderd als laatste levende Joden zelf aangestoken. De kruisvaarders lieten ze levend verbranden, terwijl ze in cirkels om de brand heen liepen en zongen: "Christus, wij aanbidden U". Zij staken daarbij hun kruisen omhoog. Tienduizenden lieten het leven. "Voorwaar, een rechtvaardige en schitterende straf van God", schreef een christelijke kroniekschrijver.

Nadat Godfried van Bouillon, de leider van de kruisvaarders, Jeruzalem had ingenomen, weigerde hij tot koning te worden gekroond in de stad waar Yeshua stierf. Hij nam de titel 'Beschermer van het Heilige Graf' aan. In een speciale kamer van de Heilige Grafkerk in Jeruzalem worden het zwaard en de sporen van Godfried van Bouillon nog steeds bewaard.

Ook liet het feit dat de kruisvaarders hun kledij met kruisen versierden, een onuitwisbare indruk achter op de Joden. Tevens, dat zij houten kruisen als een zwaard in de hand namen, waar zij weerloze Joodse burgers mee doodden. Het kruis wordt sindsdien, begrijpelijk, door de Joden verafschuwed. Het christelijke kruis heeft voor vele Joden dezelfde betekenis als het hakenkruis van de Nazi's.

Verbanning.

Na een concilie in 1215 werd het Joodse volk uit verschillende landen verbannen. Dit speelde in de 13^e tot 15^e eeuw in de volgende landen: Engeland plus Normandië, het Rijnland, Hongarije, Zuid-Frankrijk, Spanje (1492) en Portugal (1497).

De inquisitie.

De inquisitie was een rechtbank van de Rooms-katholieke kerk, belast met de opsporing, het onderzoek en het opleggen van straffen van ketteren (mensen die in opvattingen en/of daden van de leer van de R.K. kerk afweken). Naast de pauselijke inquisitie bestonden de Spaanse inquisitie (1478-1834) en de Romeinse inquisitie (1542-1965).

In 1243 besloot Paus Innocentius IV dat bij het verhoren van verdachten ook marteling was toegestaan.

De inquisitie vormde onder rechtstreeks toezicht van de paus, een ontzagwekkende, nagenoeg onaantastbare macht, niet alleen van de kerk jegens het volk, maar ook binnen de kerk zelf.

Wie zijn ketterse overtuiging had bekend en afgezworen, en ook andere ketteren had aangebracht, werd dikwijls tot lichte straffen veroordeeld, zoals verplichte bedevaart. Alle anderen konden tot zeer zware straffen veroordeeld worden. Deze straffen werden met grote willekeur uitgedeeld. Velen werden tot de brandstapel veroordeeld.

Laten we hoofdzakelijk naar de Spaanse inquisitie kijken. De Spaanse inquisitie was gebrand op één speciaal soort 'ketterij'. Er ontstond een heksenjacht tegen gedoopte Joden die nog tekenen van hun Joods zijn vertoonden. Deze katholieke Joden (Marranos = zwijnen genoemd) die onder dwang tot bekering waren gekomen, werden nauwlettend in de gaten gehouden om te zien of ze zich niet in het geheim aan 'ketterij' schuldig maakten. Men loerde op dingen als

geen varkensvlees eten, niet op zaterdag werken, geen nette kleren dragen op zondag, het houden van de Bijbelse feesten, het in de praktijk vasthouden aan Joodse gebruiken, het bidden van Joodse gebeden, het klaarmaken van eten volgens de Joodse wet, het omgaan met niet-gedoopte Joden, enz. De organisatie kreeg zo het karakter van een inlichtingendienst. Gedoopte Joden stonden dus steeds onder verdenking dat ze heimelijk aan hun rabbijns Jodendom vasthielden. Ze werden verdacht van ketterij en beschouwd als vijanden die des te gevaarlijker waren omdat ze zich zo goed wisten te camoufleren. De geestelijken voelden zich diep teleurgesteld door het gedrag van de gedoopte Joden, zij hadden de Joden de mogelijkheid geboden aan vervolging te ontkomen, aan de dood op de brandstapel of aan verbanning. Zij hadden hen gedoopt om vergeving te ontvangen voor hun medeplichtigheid aan de Godsmoord, maar de Joden bleven in hun ogen wat ze altijd waren geweest: koppig en hardleers.

Zelfs achterkleinkinderen van de Marranos werden nog door de inquisitie vervolgd. Duizenden werden verbrand op de brandstapels. Ook in Portugal, Mexico, Peru, Chili en India woedde de inquisitie. Deze werd pas in 1821 officieel opgeheven. Men schat het totaal aantal veroordeelden op 300.000. Het aantal Marranos dat door de Spaanse inquisitie op de brandstapel vermoord werd, wordt geschat op 30.000!

Als Joden zich lieten dopen, moesten zij hun oude geloof afzweren. Hieronder vind u wat ze dan bijvoorbeeld moesten belijden:

Ik zweer elke gewoonte of gebruik van het Joodse geloof af en ik verafschuw alle ceremonies en wetten die ik vroeger gehouden heb. In de toekomst zal ik geen enkele daaruit voortvloeiende rituele handeling of feest vieren, noch enig ander gebruik uit die tijd van mijn dwaling; ik beloof, dat ik nooit meer zal terugkeren tot het braaksel van het Joodse geloof. Ik zal nooit meer ook maar één van de traditionele Joodse ceremoniën, waaraan ik gebonden was, uitvoeren en die zelfs niet eens koesteren. Ik zal ieder contact met andere Joden schuwen en mijn vrienden alleen onder christenen zoeken.

Of: Wij zullen ons niet vermengen met de vervloekte Joden die ongedoopt blijven...Wij zullen de vleselijke besnijdenis niet meer uitvoeren, noch de Sabbat onderhouden of Pesach en andere feestdagen vieren, die met het Joodse geloof te maken hebben...Wat het eten van varkensvlees betreft beloven wij dat we, hoewel de lange traditie van onthouding dat moeilijk maakt, niet door koppigheid of dwaling voedsel zullen weigeren waar het in verwerkt is...En als wij met betrekking tot alle bovengenoemde zaken op een overtreding betrapt worden... zullen wij door de handen van onze eigen mensen omgebracht worden, hetzij door verbranding, hetzij door stening. Mocht ons leven gespaard blijven, dan verliezen wij op hetzelfde moment onze vrijheid en zullen wij, samen met al onze bezittingen, voor eeuwig slaven zijn van degene aan wie wij en onze eigendommen ook maar toegewezen worden.

Ik zweer de Hebreeuwse godsdienst, al haar wetten, de besnijdenis, het ongezuurde brood, de Pesach, het offeren van lammeren, het Feest der Weken, het Feest der bazuinen, de Grote Verzoendag, het Loofhuttenfeest en alle andere Hebreeuwse feesten met hun offers, gebeden, wijdingen, reinigingen, onthoudingen, boetedoeningen, vastendagen, Sabbatten, nieuwe manen, voedsel en drank, af. Ik zweer elk gebruik en iedere instelling van de Joodse wet af...met andere woorden, ik zweer alles af wat Joods is.

Ik vervloek de oudsten, de opperrabbijnen en Joodse dokters... En ik geloof in, en belijd, de gezegende maagd Maria, die Hem in het vlees droeg en die maagd bleef, waardoor ze werkelijk

de moeder Gods werd. Ik eer en verhoog haar van harte als de moeder van de vleesgeworden God en als koningin en dienaars van de hele schepping.

Nog enkele voorbeelden.

Vele onder dwang gedoopte Joden werden dus voor de keus gesteld: of je geloof afzweren of verbrand worden. Wie kozen voor afzwering, werden niet verbrand, maar het gebeurde wel dat ze dan verdrongen werden. In Toledo werden 27 Joden door de inquisitie op de brandstapel gebracht. In 1632 werden Joden in Madrid in het openbaar levend verbrand. In 1680 had er een proces tegen 72 Joden plaats. Achttien van hen werden tot de brandstapel veroordeeld; deze werd door de Spaanse koning persoonlijk aangestoken. De anderen werden veroordeeld tot galeislaaf of tot levenslange opsluiting. In Cuenza, een andere Spaanse stad, werden 10 Joden gewurgd; op Mallorca 22. Daar werden de leiders levend verbrand.

Pogroms.

In de 19^e en 20^e eeuw vonden pogroms plaats. Pogrom betekent 'vernietiging'. Vele Joodse gemeenschappen in Oost-Europa en Rusland werden aangevallen en vele Joden werden vermoord.

De Holocaust (Shoa).

Als we spreken over de Holocaust, spreken we over het op grote schaal vermoorden van Joden, zigeuners, homoseksuelen, fysiek en mentaal gehandicapten vóór en tijdens de Tweede Wereldoorlog. In die periode, tijdens Hitlers regering, zijn ongeveer zes miljoen Joden vermoord. Dit gebeurde hoofdzakelijk in concentratiekampen en vernietigings- kampen. Voor de systematische moord op de Joden als onderdeel van de Holocaust geven veel mensen er de voorkeur aan om te spreken over **shoa** (hawX) = vernietiging, omdat het Griekse woord voor Holocaust 'geheel verbrand' betekent. Dit was een aanduiding voor een brandoffer aan een godheid. Aangezien deze term van oorsprong voor een vrijwillig brandoffer staat, en er bij deze Holocaust niets aan welke god dan ook werd geofferd, heeft dit voor velen een nare bijklank.

Antisemitisme had altijd al onderdeel uitgemaakt van het NSDAP-partijprogramma. (NSDAP = Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei). Hitler was antisemiet, maar ook verscheidene kopstukken waren dit. Julius Streicher spande met zijn radicale partijblad "Der Stürmer" de kroon: soms waren zijn ideeën zelfs de nazi's wat te gortig. De nazi's zagen de Joden als "bacillen" die de Duitse natie "ziek maakten" en "ondermijnden". En, aldus Hitler, met ziektekiemen onderhandel je niet, die roei je uit. Al ver voordat Hitler aan de macht kwam, heeft hij, onder meer in Mein Kampf, beweerd dat de Eerste Wereldoorlog niet zou zijn verloren als de Duitsers "tien- of twaalfduizend van deze volksverraders onder het gifgas had gehouden".

In November 1938 vond na de moord op Ernst vom Rath (diplomaat in Parijs) de Reichskristallnacht of kortweg Kristallnacht plaats. Duizenden SA-mannen in burger overvielen Joodse huizen en winkels, stichtten brand in Synagogen en sloegen Joden in elkaar. Dit leidde tot het buiten de economie plaatsen van de Joden en het opleggen van een boete van 1 miljard mark aan de Joodse gemeenschap, aangezien volgens de regering de Joden de aanstichters waren. Buitenlandse kritiek werd gepareerd met de mededeling dat dit een uiting was van het gezonde volksoordeel, het "Gesundes Volksempfinden".

In de jaren 1938-1941 werd gewerkt aan een "oplossing" waarbij Joden naar een bepaald gebied gezonden zouden worden.

De aanval op de Sovjet-Unie opende nieuwe “mogelijkheden” voor de nazifilosofen. Nu konden ze alle Joden uit Groot-Duitsland en zijn satellieten naar Siberië sturen, waar ze “zouden creperen”. Immers, wanneer ze het “te gemakkelijk” hadden, zouden de Joden in een nieuwe Joodse staat wellicht een bedreiging vormen. Daarom konden ze volgens de nazi's maar beter creperen. In het oosten ontstonden de eerste kampen voor Joden, maar na de nederlaag bij Moskou bleek dat de optie om de Joden naar Sovjetgebied te deporteren voorlopig niet haalbaar was. Uitroeiing of vernietiging werd meer en meer als de beste optie gezien, bovendien kostte het deporteren en opsluiten van de Joden geld en voedsel. Verschillende manieren werden overwogen. Doodschieten “kostte te veel kogels”, bovendien was het voor de beulen “geestelijk te belastend”. Ook het gebruik van explosieven werd overwogen, maar dit leidde ertoe dat de lichaamsdelen her en der verspreid raakten, wat eveneens tot zenuwziekte bij het kamppersoneel leidde. Vergassing zag men als de oplossing. Aanvankelijk geschiedde dit nog met koolmonoxide. Speciale “vergaswagens” werden ingezet. De Joden werd verteld dat ze “op transport” gingen per vrachtwagen, vervolgens werden de uitlaatgassen de laadruimte ingeleid. De wagen reed vervolgens door naar een massabegraafplaats. Eind 1941 werden de eerste proeven gedaan met Zyklon B: een paar honderd Russische krijgsgevangenen werden vergast. Zyklon B werd al gebruikt voor ontluizing (het middel was ontworpen als insectenbestrijdingsmiddel), maar de extreme giftigheid van het middel bracht een bewaker op het idee het te gebruiken voor het vergassen van gevangenen. Het besluit tot vernietiging van het Europese Jodendom (de zogeheten Endlösung der Judenfrage, ofwel de Eindoplossing van het Jodenvraagstuk) werd naar alle waarschijnlijkheid genomen in de tweede helft van 1941. Tijdens de Wannseeconferentie in een villa aan de Wannsee nabij Berlijn in januari 1942 werd de logistieke uitvoering van het besluit besproken. Adolf Eichman, één van de bekendste betrokkenen bij de Holocaust, was één van de aanwezigen. Vanaf dat moment kon gesproken worden van een van tevoren beraamde en systematisch uitgevoerde genocide, voor zover deze feitelijk al niet aan de gang was.

Vernietigingskampen.

Er werden zeven vernietigingskampen ingericht, waar slachtoffers en tegenstanders van het naziregime doelbewust werden omgebracht en/of onder zeer zware omstandigheden te werk gesteld werden.

Naast vernietigingskampen hadden de nazi's een groot aantal concentratiekampen, zoals Dachau (bij München) en Buchenwald (bij Weimar). Een vernietigingskamp is niet hetzelfde als een concentratiekamp. Zoals de naam impliceert is een concentratiekamp een werkkamp waar gevangenen geconcentreerd werden, de meeste doden vielen daar door het zware werk, ondervoeding, ziekten en mishandeling. Het is onvoorstelbaar wat voor leed hen is aangedaan. Onmenselijke, verschrikkelijke martelingen, medische experimenten zonder verdoving, enz., enz. In de veertiger jaren werden veel concentratiekampen ook van gaskamers voorzien, waarna ook daar gevangenen vergast werden.

Een vernietigingskamp is een kamp waar de meeste gevangenen onmiddellijk na aankomst vergast werd, dit lot trof sowieso de zieken, ouderen en kinderen. De gevangenen die in leven gehouden werden kregen verscheidene taken met als doel het kamp draaiende te houden. Die werkzaamheden varieerden van zware arbeid tot dienst in bijvoorbeeld de keukens. Uiteindelijk zouden ook deze gevangenen vergast worden.

Verder bestonden er ook nog de zogenaamde doorgangskampen. Dit zijn kampen die opgezet werden om de mensen als het ware in op te slaan. Vanuit deze doorgangskampen reden er elke week treinen naar de vernietigingskampen. Westerbork is een voorbeeld van een doorgangskamp in Nederland.

De situatie in Nederland.

Ruim 100.000 Nederlandse Joden werden door de Duitse nazibezetting omgebracht. Zij staan allen met naam en geboortedatum opgetekend in de gedenkboeken van de Oorlogsgravenstichting in Den Haag, en in het boek "In Memoriam", uitgegeven door SDU te Den Haag. Daarnaast zijn de namen van Joodse slachtoffers opgenomen in het Digitaal Monument Joodse Gemeenschap in Nederland.
(Bron: Wikipedia).

Babi Jar.

Eén gebeurtenis wil ik in het bijzonder aanhalen. Daar hoor je eigenlijk nooit iets over. Het gaat over het bloedbad in Babi Jar. Babi Jar wat 'ravijn van de oude vrouwen' betekent, is een ravijn net buiten Kiev, Oekraïne. In Kiev woonden vóór de invasie van de nazi's ongeveer 175.000 Joden. In september 1941 werd deze stad door de Duitsers ingenomen. Vlak na de Duitse inname werd een aantal gebouwen, waarvan vele in gebruik waren genomen door de Duitse legerleiding, door de Russische geheime dienst opgeblazen. Er waren dus veel Duitse slachtoffers. Ter vergelding besloten de Duitsers dat alle Joden (wie anders?) van Kiev ter dood zouden worden gebracht.

Op 29 en 30 september werden bijna 34.000 Joden van het getto naar het ravijn Babi Jar gedreven. Het lag destijds net buiten de stad, naast de Joodse begraafplaats. Bij het ravijn aangekomen werden de eersten gedwongen zich te ontkleden en op de bodem van het ravijn te gaan liggen. Daar werden ze door de Duitsers met machinegeweren vermoord. De lijken werden bedekt door een dunne laag aarde, waarna de volgende groep werd gedwongen daar bovenop te gaan liggen, opdat ze op dezelfde manier om het leven werden gebracht. Zo werden in twee dagen alle 34.000 verzamelde Joden gedood. Maar omdat een groot aantal mensen in korte tijd neergeschoten werd, gebeurde het dat een enkeling niet overleed. Deze werden levend begraven of slaagden er in om zwaargewond onder de lijken vandaan te kruipen en een schuilplaats te zoeken.

Na deze twee dagen werd nog een groot aantal Joden vermoord. Bronnen vermelden dat er meer dan 100.000 mensen (meest Joden) werden vermoord. Er zijn ook bronnen die 250.000 slachtoffers vermelden.

Halverwege 1943 trokken de Duitsers zich terug toen het Russische leger westwaarts trok. De nazi's trachtten het bewijs van hun slachting te vernietigen om hun schuld te verbergen. Vanwege de gruwelijkheid van dit werk lieten zij dit aan gevangenen over. Zij moesten de lijken uit de massagraven bloot leggen. Daarna werden de verstregelde en vergane lijken uit elkaar gehaald. Om dit werk te vergemakkelijken en te versnellen hadden de nazi's speciale tangen gemaakt die onder de kinnen van de lijken moesten worden geslagen. Zo konden ze meestal worden verwijderd. Soms moesten er ook nog bijlen en zelfs dynamiet aan te pas komen. De stank was verschrikkelijk. Nadat de lijken uit de massagraven waren gehaald, werden kostbaarheden verzameld (voornamelijk gouden kiezen en tanden en sieraden). Vervolgens werden de lijken gecremeerd en vermaalde men de overgebleven beenderen. Ondanks de verwoede pogingen om alle sporen uit te wissen, slaagden de nazi's hier niet in, omdat enkele gevangenen wisten te ontsnappen. Er waren ook een paar overlevenden en ooggetuigen van de slachtingen. Zij wisten precies wat er zich had afgespeeld.

De componist Sjostakovitsj heeft hier een muziekstuk over geschreven, de prachtige dertiende symfonie Babi Jar. Dit wordt van begin tot eind gezongen. Het is een niet mis te verstane aanklacht tegen het antisemitisme in de Sovjet-Unie.

We geloven niet in evolutie, we geloven niet dat dieren mensen geworden zijn, maar hier hebben we kunnen zien dat mensen wel dieren konden worden.

Het christendom op zich is niet de aanstichter van de Holocaust geweest. Maar het heeft wel een grote rol gespeeld. Als er geen 'christelijke' Jodenhaat was geweest, was de Holocaust nooit uitgebroken. Hitler en de nazi's vonden in de katholieke antisemitische sfeer uit de middeleeuwen een model voor hun eigen ideeën en ze lazen en herdrukten de felle antisemitische geschriften van Maarten Luther, onze kerkhervormer!

Al bijna 2000 jaar heeft het christendom de Jood meedogenloos ontmenselijkt, waardoor de Holocaust – het meest extreme gevolg van deze ontmenselijking – kon ontstaan. Hoewel veel nazi's antichristelijk waren (en het nationaal-socialisme antichristelijk was), waren de nazi's vrijwel allemaal kinderen van christenen.

En nu?

In een TV programma van Hamas werd beweerd dat Joodse leiders de Holocaust gepland hebben.

Een verteller: De satanische Joden hebben een duivels plan bedacht (de Holocaust) om zich op misdadige wijze te ontdoen van de last van gehandicapte en misvormde mensen. Ze beschuldigen de nazi's en anderen daarvan, zodat het lijkt of de Joden vervolgd zijn, om zo medelijden op te wekken bij de internationale gemeenschap. Zij waren de eersten die zondige methoden hebben ontwikkeld waarmee ze mensen konden onderdrukken.

Het hoofd van het Palestijnse Centrum voor Strategisch onderzoek, Amin Dabar, zegt in dat zelfde programma: Wat de Israëliëse Holocaust betreft; de hele zaak is een farce en maakt deel uit van de perfecte show die Israël's eerste minister-president David Ben Goerion heeft opgevoerd. Hij heeft zich op sterke en energieke jonge mensen geconcentreerd, terwijl de rest, de gehandicapten en misvormden de dood in werden gestuurd. Dit kan historisch worden bewezen.

De verteller weer: Het aantal Joden dat vermoord zou zijn in de Holocaust, is voor propagandadoeleinden zo hoog geschat.

(Bron: Palestinian Media Watch).

De protocollen van de wijzen van Zion.

De kracht van een leugen is nog nooit zo overduidelijk aangetoond als in het geval van één van de meest gepubliceerde verzinsels uit de geschiedenis, getiteld "De protocollen van de wijzen van Zion".

De protocollen zijn een uiterst effectief wapen van de anti-Joodse krachten gebleken en hebben de Joods-christelijk betrekkingen zeer negatief beïnvloed. De protocollen zeggen dat er een Joodse wereldwijde samenzwering bestaat, met het doel de wereld te overheersen. En de mythe van zo'n wereldwijde samenzwering is zeer zeker een niet onbelangrijke factor bij het verloop van de wereldgeschiedenis geweest. De "Protocollen van de wijzen van Zion" worden wel eens de bijbel van het antisemitisme genoemd.

De protocollen zijn het eerst in christelijke kringen gepubliceerd. En de hoofdmotieven van deze vervalsing waren geworteld in christelijke anti-Joodse mythen die in de eerste eeuwen van het christendom zijn ontstaan.

Diverse christelijke kringen, overal ter wereld, tot op de dag van vandaag, werken mee aan het laten voortbestaan van deze mythologische verdraaiingen.

De protocollen van de wijzen van Zion zouden de notulen zijn van een conferentie van vooraanstaande Joodse leiders uit de gehele wereld, genaamd de 'wijzen van Zion'. Het document bestaat uit 24 hoofdstukken, waarin tot in detail een satanische Joodse samenzwering om de hele wereld te veroveren en te onderwerpen wordt beschreven. Een korte samenvatting van deze verzonden samenzwering zal al voldoende zijn om te laten zien wat voor monsterachtigs er aan de Joden wordt toegedicht.

De protocollen beschrijven de Joden als een groep geheime infiltranten die alles proberen te ontwrichten en die geen enkel middel schuwen om de wereld in hun macht te krijgen. Zij verspreiden ziekten, zetten aan tot onrust, revoluties en oorlogen om de regeringen van de landen omver te werpen en de maatschappij te ondermijnen. Eén van de voornaamste doelen is het christendom, en één van de belangrijkste methoden die worden gebruikt, is het verlenen van vrijheid en rechten aan het volk, dat dan gemakkelijk door Joden is te manipuleren en tegen de bestaande politieke en religieuze autoriteiten opgehitst kan worden. Eén van de medeplichtigen, zo wordt beweerd, is de geheime internationale orde van de vrijmetselaars, die het onzichtbare apparaat in de handen van de Joden zou zijn. Samen hebben ze de Franse revolutie van 1789 met haar idee van 'vrijheid, gelijkheid, broederschap' al bekookstofd. In het licht van deze antimonarchistische en antichristelijke opvattingen van de zogenaamde 'wijzen van Zion' zitten zij niet alleen achter het liberalisme, maar ook achter het socialisme en het communisme. Met de pers als instrument, de banken als machtsmiddel en met alle noodzakelijke internationale contacten in handen hebben de Joden hun doel nu bijna bereikt: de vorming van een wereldregering onder hun leiding.

Zij hoeven alleen nog maar aan te zetten tot chaos en anarchie onder de volken om ze van binnenuit uiteen te doen vallen. En daarvoor lokken zij op verschillende manieren klassenoorlogen uit, door bijvoorbeeld de arbeiders tegen hun werkgevers op te zetten, stakingen te organiseren en honger te veroorzaken door de prijzen te laten stijgen:

- *"Onze kracht ligt daarin dat wij de arbeiders continu in een behoeftige en machteloze positie houden. Als we dat doen, houden wij hen onderworpen aan onze wil..."* (protocol nr.3).

Zij proberen het onderwijs in handen te krijgen om onwetendheid te kunnen bevorderen en morele desintegratie te veroorzaken. En voor het geval dat dit allemaal zou mislukken, houden zij tenslotte nog een sinister plan achter de hand:

- *"In alle steden zullen metro's en onderdoorgangen worden gebouwd. Vanaf deze onderaardse plaatsen zullen wij alle steden van de wereld in de lucht laten vliegen, met hun instellingen en documenten"* (protocol nr. 9).

En helaas, alsof dit allemaal nog niet genoeg is, zullen Joden ook in staat zijn om de volken ertoe aan te zetten elkaar te gaan beoorlogen. Als er van de bestaande orde dan niets meer over is, hebben zij hun doel bereikt. Want de volken van de wereld zullen dan zo uitgeput zijn van de beproevingen die hun door de Joden zijn aangedaan, dat zij iedereen zullen accepteren die hen daarvan zou kunnen verlossen. En zodra zij de macht in handen hebben, zullen zij blinde gehoorzaamheid aan hun Joodse koning eisen.

Dan is het grote ogenblik aangebroken waarop zij de wereldregering kunnen vestigen, geleid door "de wereldheersers uit het heilige zaad van David..."

De protocollen werden voor het eerst in 1905 in Rusland gepubliceerd. Ze zijn hoogstwaarschijnlijk gebaseerd op een politieke satire geschreven door Maurice Joly, een Franse advocaat. Het bevatte 25 fictieve, in de onderwereld gevoerde gesprekken, tussen de

Italiaanse politicus Machiavelli (1469-1527) en de Franse politiek filosoof Montesquieu (1689-1755)

Verder werden de protocollen aangevuld met een hoofdstuk uit het boek "Biarritz" van Herman Goedsche (onder het pseudoniem Sir John Ratcliffe). Dit hoofdstuk had de titel: "Op het Joodse kerkhof te Praag". Men liet dit hoofdstuk afzonderlijk publiceren en het werd bekend als "De rabbi's spreken".

Het handvest van de Hamas is onder andere gebaseerd op deze beruchte 'protocollen' en meent dat de Vrijmetselaars en de Lions- en Rotary-clubs met een geheime opdracht van de Zionisten werken.

Soms worden Bijbelsteksten gebruikt om het gelijk van de protocollen aan te tonen. Zoals Johannes 8:44 *Gij hebt de duivel tot vader en wilt de begeerten van uw vader doen. Die was een mensenmoorder van den beginne...* De duivel zou dus de vader van de Joden zijn.

Uit al het voorgaande kunnen we het kenmerk van het antisemitisme leren: Het bij de beoordeling van Joden meten met twee maten. Joden worden door een vergrootglas bekeken. Dingen die, als anderen ze gedaan hebben, nog goedgepraat worden, worden opgeblazen als Joden ze gedaan hebben.

En tegenwoordig: Het Dominionisme.

Iemand die het Dominionisme (of Reconstructionisme of Kingdom Now) aanhangt, David Chilton, zei in 1987: "Het Koninkrijk is van Israël overgenomen en in bezit genomen door het volk van het Nieuwe Verbond. Israël is nu van de duivel bezeten geraakt. Het is een volk van valse profeten geworden. Een volk naar het beeld van een heidense Romeinse staat. Jeruzalem is een hoer geworden. En zal in de ban worden gedaan. En de beloften van het verbond worden geërfd door de getrouwe, getuigende, regerende kerk van vorstelijke priesters. Daarover gaat het boek Openbaring."

Dit soort retoriek heeft in het verleden de basis gevormd voor de verachting van de Joden, die zich later ontwikkelde tot rechtstreekse Jodenhaat.

Deze reconstructionisten geloven dat ze een goddelijke opdracht hebben om de maatschappij te hervormen door de regeringen van deze wereld te dwingen de wetten van Mozes in te voeren, te beginnen met de Verenigde Staten. Zij geloven dat de kerk op deze manier het Koninkrijk van God op aarde zal vestigen, vóórdat Yeshua HaMashiach persoonlijk terugkeert.

Motto's.

De motto's waaronder al deze dingen gebeurden en nog steeds gebeuren zijn al de eeuwen door hetzelfde gebleven: Het gaat om het oplossen van het 'Jodenprobleem'! En steeds weer gaan autoriteiten én kerken hand in hand!

En als we al deze dingen weten?

Anne Frank schreef in haar dagboek op 22 mei 1944: *"O, het is treurig, heel treurig, dat weer voor de zoveelste maal de oude wijsheid bevestigd is: Wat één christen doet, moet hij zelf verantwoorden, wat één Jood doet, valt op alle Joden terug"*.

In het boekje “Met het verleden afgerekend?” van P.Sybrandi-Huiser en C.P.Sybrandi vinden we de volgende uitspraken (blz.16 en 17):

Rabbin Lody B. van de Kamp schreef aan de Joodse journalist Dick Houwaart: *“Al eeuwen leven wij als Joden in een christelijke samenleving. Een samenleving die gebouwd is op christelijke waarden van naastenliefde, geloof in JHWH en meer van deze zaken... En wat is het resultaat? Kruistochten, brandstapels, Auschwitz en Sobibor... Met dit batig saldo van christelijke daders... past de Jood slechts één houding. Die van beschuldiging. Mijnheer Houwaart, zou ik christen zijn en het geschiedenisboek openslaan, bij JHWH, ik zou niet weten wat ik in vredesnaam nog in die kerk te zoeken zou hebben. .... U, en met u velen van onze geloofsgenoten worden gekweld door vreselijke vragen. Vragen waar eigenlijk niet mee te leven valt... Maar hoe zit het met de schuldenlast van het christendom? Waar zijn hún vragen? De kerk zelf? Nogmaals, zou ik christen zijn, ik denk dat het leven dan onleefbaar voor mij zou zijn. **Hoe kun je als mens verder leven met een geloof dat zó belast is?** Wetende dat je eigen kerk... met bloed aan haar handen, vroeger Jodenhaat en Jodenvervolgning heeft uitgedragen en nu doet alsof het iets van een andere wereld is. ...Een instituut dat zelf nooit met enig verleden heeft afgerekend, dus op dezelfde weg voortgaat.”*

De Messias belijdende Jood Michael L. Brown schreef in zijn boek ‘Bloed aan onze handen’: **“Ik was geschokt, verbijsterd, en viel soms huilend in slaap”**. Hij legt ons de diepste gedachten voor van veel Israëli’s met de woorden: “Het bloed van miljoenen van onze broeders schreeuwt uit de aarde: Nee! Het christendom is geen godsdienst van liefde, maar van peilloze haat. De hele geschiedenis, vanaf oude tijden tot in onze tijd toe, is het bewijs van het totale faillissement van deze godsdienst, in al haar vormen”.

De orthodox-Joodse schrijver Sokolovsky zei in 1991: *“Het is een feit, dat het merendeel van de vervolging, de haat tegen onze godsdienst en de massamoorden op ons volk door christenen over ons gebracht is. Daaruit blijkt, dat het christendom de belangrijkste veroorzaker van het lijden van de Joden was”*.

En de Joodse filosoof Eliëzer Berkoviz sprak van ‘het morele bankroet van de christelijke samenleving en het geestelijke bankroet van de christelijke godsdienst’. Hij meent daarbij: *Na negentien eeuwen christendom was de koelbloedige moord op zes miljoen Joden (waaronder anderhalf miljoen kinderen) in het hart van ‘christelijk Europa’, aangemoedigd door het misdadige stilzwijgen van bijna het hele christendom... het natuurlijke resultaat van het faillissement van het christendom.*

Michael L. Brown gelooft dat *‘Israël eens Yeshua zal aanroepen, en Hem zal zien die zij doorstoken hebben... en Hem als haar gekruisigde Koning zal herkennen. **Maar eerst zal Israël Zijn beeld in óns (christenen) moeten zien’**.*

De hoogste tijd!

En als we al deze dingen lezen en weten, is het dan niet de hoogste tijd om ons te bezinnen? Is het niet de hoogste tijd dat we Jahweh gaan gehoorzamen? En stoppen met de dingen die Hij **niet** zegt om te doen? En beginnen met de dingen die Hij **wel** zegt? Paulus zegt: **Maar gij geheel anders!!!**

2Korintiërs 6:14-7:1 *Vormt geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeen met wetteloosheid, of welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis? Welke*

overeenstemming is er tussen Christus en Belial, of welk deel heeft een gelovige samen met een ongelovige? Welke gemeenschappelijke grondslag heeft de tempel van Jahweh met afgoden? Wij toch zijn de tempel van de levende Jahweh, gelijk Jahweh gesproken heeft: Ik zal onder hen wonen en wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn. Daarom gaat weg uit hun midden, en scheidt u af, spreekt Jahweh, en houdt niet vast aan het onreine. en Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot Vader zijn en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt Jahweh, de Almachtige. Daar wij nu deze beloften bezitten, geliefden, laten wij ons reinigen van alle bezoedeling des vlezes en des geestes, en zo onze heiligheid volmaken in de vreze van Jahweh.

We zeggen zo dikwijls: "Ik geloof de Bijbel van kaft tot kaft". Maar als Jahweh zegt in de Tien Geboden dat we de Sabbat moeten onderhouden en gedenken; de Sabbat die al bij de schepping werd gezegend en geheiligd, apart werd gezet voor **alle** mensen, en we doen het niet, zijn we ongehoorzaam. Zo is het ook met de feesten. Het zijn geen Joodse feesten, maar Gods feesten! (Leviticus 23).

Maar moeten we dan alle wetten houden die in de Torah staan? **We moeten niets**. Maar als iemand die van u houdt, en waarvan u toch ook houdt?, deze dingen geeft als instructies voor ons bestwil, waarom zouden we ons daar dan niet zo veel mogelijk aan willen houden?

Dus Jahweh wil eigenlijk van ons dat we de Sabbat (niet zomaar **een** zevende dag, maar **DE** zevende dag), en de feesten en ook bijvoorbeeld de voedselwetten houden? Ja, want van een aantal van deze dingen staat in de Bijbel dat, als we ons er niet aan houden, dat daar de doodstraf op staat of dat dat een gruwel voor Hem is. En Jahweh is niet veranderd, toch? Zie Deuteronomium 14:3 en Ezechiël 8:14-15.

Deuteronomium 14:3 *Gij zult niets eten, dat een gruwel is.*

Ezechiël 8:14-15 *Daarop bracht Hij mij naar de ingang der poort van het huis van Jahweh aan de noordzijde; en zie, daar zaten vrouwen, die Tammuz beweenden. Hij zeide tot mij: Hebt gij dat gezien, mensenkind? Nog grotere gruwelen dan deze zult gij zien.*

Tammuz is een afgod, zie blz.7.

In zijn gebedsbrief van 25 januari 2008 geeft Joseph Shulam ons de volgende adviezen: Hij zegt: U kunt mij een terechte vraag stellen: Hoe kunnen we weten hoe het was om een discipel van Yeshua HaMashiach te zijn in de eerste eeuw? Mijn antwoord is: Het is niet gemakkelijk, maar het is niet onmogelijk. Hieronder volgen enige sleutels die je helpen de Schriften te begrijpen die je terug zullen brengen naar de eerste eeuw.

- 1) Vergeet religie en vergeet wat u in uw denominatie geleerd is. De belangrijkste taak van religieuze denominaties is dikwijls gericht op het behouden en vermeerderen van macht en financiën.
- 2) Lees de Bijbel voor u zelf! Dit betekent dat u de Bijbel leest om te begrijpen en te kennen, en niet om bepaalde geestelijke oefeningen uit te voeren. Of omdat uw voorganger zegt dat u de bijbel moet lezen. In de praktijk betekent dit dat u stopt als u iets niet begrijpt. Doe uw best om het te begrijpen, door woorden op te zoeken, te zoeken in een Bijbelse encyclopedie of anderen te vragen.
- 3) Denk er aan dat u een heel oud document leest, met andere omstandigheden en andere culturen. Probeer de cultuur te leren kennen, de tijden, gebeurtenissen, geschiedenis.
- 4) Discussieer met anderen de problemen en onderwerpen die je moeilijk vindt. Houd het niet voor jezelf, en gooi het niet weg als je er een tijdje over gedacht hebt, omdat je het niet begrijpt.
- 5) Bid erover en vraag de Eeuwige of Hij Zijn Woord wil uitleggen en verduidelijken. Het is de taak van de Heilige Geest om je te leiden in de waarheid.

Als de christenen dit beter zouden beseffen, en het meer realiteit voor hen zou zijn, zou er een echte opwekking over de wereld komen. Een grotere opwekking dan we ooit hebben gezien tot nu toe.

HOOFDSTUK 7.

WAT MOETEN WE DOEN?

Yeshua zegt: wat je aan de minste van mijn broeders, (in eerste instantie Israël), hebt gedaan, hebt gij Mij gedaan. (Mattheüs 25:40).

Dit geldt niet alleen voor de goede dingen die je gedaan zou hebben (een glas water te drinken geven of te eten geven), maar ook voor de verkeerde dingen. De kerk heeft Israël vervolgd en vermoord, en dus Yeshua!

En nu? Er is geen enkel land meer wat nog volledig achter Israël staat. Zelfs de Wereldraad van Kerken roept op tot een boycot van Israël. En de PKN is lid van de WvK. Wie zwijgt stemt toe! Lukas 10:16b zegt: *wie u (Israël, in de discipelen) verwerpt, verwerpt Mij (Yeshua) .....*

Volgens Romeinen 11:11 is het heil tot de heidenen gekomen om de Joden tot naijver, tot jaloersheid op te wekken. Dat is het plan van Jahweh. Maar we kunnen de Joden nooit tot jaloersheid opwekken door onze Messias die ze niet als Joodse Messias herkennen, door de Sabbat af te wijzen, door de van oorsprong anti-Semitische, heidense feesten te blijven vieren, enz. Dat kan alleen door ons hiervan radicaal te bekeren en Israël lief te hebben!

Het belangrijkste, het ALLERBELANGRIJKSTE, wat de kerk en in eerste instantie iedereen **persoonlijk** op dit moment moet gaan doen, is die tussenmuur, die door de kerk weer is opgebouwd, afbreken.

Niet alleen belijden dat de kerk fout is geweest, maar ook terugkeren van de weg die de kerk onder Constantijn c.s. is ingeslagen! Niet alleen woorden, maar ook en vooral daden! Dat betekent terug naar Israël, terug naar de Torah, naar de Sabbat, de Bijbelse feesten, enz. En alle van oorsprong heidense gebruiken, zoals paashazen, paaseieren, kerstboom (Jeremia 10:2-5), enz., de deur uit. Doen we dat niet, als we vasthouden aan die heidense feesten en gebruiken, dan is onze schuldbelijdenis naar Jahweh en naar Israël zonder inhoud, een aanfluiting.

Het is niet geloofwaardig om de vervangingsleer te verwerpen, maar tegelijk de tradities te blijven onderschrijven die daaruit voortgekomen zijn. Kun je de vervangingsleer verwerpen en tegelijk aan de zondagviering vasthouden?

En dit alles, dit terugkeren, niet omdat het een wet is, als plicht, maar omdat Jahweh het graag wil. Het is geen moeten, maar mogen! Uit liefde voor Jahweh en voor Israël.

Volgens het Jodendom kunnen de christenen de zaak niet met de Eeuwige alleen in het reine brengen. Ze kunnen geen vergeving ontvangen zolang zij de zaak niet met de Joden zelf in orde hebben gemaakt. Dit laatste zal pas het geval zijn, wanneer de verwijten jegens het christendom zijn weggenomen. Maar volgens het Joodse levensgevoel kan een Jood alleen vergeven wat hem persoonlijk is aangedaan. Wanneer christenen aan Joden vergeving vragen voor de misdaden begaan jegens hun voorouders, voelen deze Joden zich in verlegenheid gebracht, omdat het niet aan hen is de vergeving te schenken. Daarom is het beter aan Joodse mensen te vragen: "Wat kunnen wij doen opdat de pijn bij u kan worden genezen?" Of: "Wat kunnen wij doen opdat uw bitterheid zal mogen verdwijnen?" of "Wat kunnen wij doen opdat de verhouding van shalom tussen u en ons uiteindelijk wordt hersteld?"

We moeten bedenken dat, zoals Nicolai Berdyaev zei: De christenen staan tussen de Messias en de Joden in, zodat het werkelijke gezicht van de Heiland verborgen is.

Basilea Schlink zegt: Hoe zouden de Joden in Yeshua kunnen geloven? Hebben we ze zelf geen blinddoek voorgedaan? Ze kunnen Yeshua niet zien vanwege ons gedrag.

Terug naar Israël? Ja!

Want we zijn tenslotte kinderen van Abraham! Ons weer terug laten enten op de Olijfboom! Het is goed om te beseffen dat dit zal gebeuren, want Jesaja 60:3 zegt: *Volken zullen opgaan naar uw licht.* Dat licht is Israël.

Iemand zei: De Bijbel is niet los verkrijgbaar, Israël hoort er bij.

Deuteronomium 32:43 **Jubelt, gij natiën, om zijn volk, want Hij wreekt het bloed van zijn knechten, Hij oefent wraak aan zijn tegenstanders en verzoent zijn land, zijn volk.**

Terug naar de Torah, de instructies van Jahweh? Ja!

Terug naar de instructies van Jahweh om een goed leven te hebben.

In Jeremia 31:33 lezen we over het Nieuwe Verbond: *Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des Heren: **Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.***

Wat kan dit anders betekenen dan dat de Torah nog steeds heel belangrijk is? Want waarom wordt de Torah in ons hart geschreven als we er niets mee hoeven te doen, als hij afgedaan zou hebben?

Romeinen 8:7 zegt: *Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen Jahweh; want het onderwerpt zich niet aan de Torah van Jahweh;....*

Wat zegt Psalm 1:1-3? *Welzalig de man die niet wandelt in de raad der goddelozen, die niet staat op de weg der zondaars, noch zit in de kring der spotters; Maar aan **de Torah van Jahweh zijn welgevallen heeft, en diens wet overpeinst bij dag en bij nacht.** Want hij is als een boom, geplant aan waterstromen, die zijn vrucht geeft op zijn tijd, welks loof niet verwelkt; al wat hij onderneemt, gelukt.*

Maar in de Bijbel staat toch: Christus is het einde der wet? (Romeinen 10:4).

Laat de Bijbel zelf maar het antwoord geven:

Mattheüs 5:17-19 *Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet (Torah) of te profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen (te completeren, op de juiste manier uit te leggen). Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet (Torah), eer alles zal zijn geschied. Wie dan één van de kleinste dezer geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal zeer klein heten in het Koninkrijk der hemelen; doch wie ze doet en leert, die zal groot heten in het Koninkrijk der hemelen.*

En ook in het Bijbelgedeelte Efeziërs 2:11-22 vinden we toch in vers 15 *“doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzetten bestaande, buiten werking gesteld heeft”?* De wet is dus toch buiten werking gesteld? Nee, het gaat hier om de uitdrukking ‘insettingen’. In het Grieks staat hier ‘dogma’s’, leerstellingen, menselijke instellingen. Die heeft Yeshua dus buiten werking gesteld.

Romeinen 2:13 *want niet de hoorders der wet zijn rechtvaardig bij Jahweh, maar de daders der wet zullen gerechtvaardigd worden.*

Romeinen 3:31 *Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? **Volstrekt niet;** veeleer bevestigen wij de wet.*

2Johannes vs.6 *En dit is de liefde, dat wij naar zijn geboden wandelen. Dit is het gebod, gelijk gij het van den beginne gehoord hebt, dat gij daarin moet wandelen.*

En in Exodus 15:26 *Terwijl hij zeide: Indien gij aandachtig luistert naar de stem van Jahweh Elohim, en doet wat recht is in zijn ogen, en uw oor neigt tot zijn geboden en al zijn inzettingen onderhoudt, zal Ik u geen enkele van de kwalen opleggen, die Ik de Egyptenaren opgelegd heb; want Ik, Jahweh, ben uw Heelmeester.*

Deuteronomium 28:1-2 *Indien gij dan aandachtig luistert naar de stem van Jahweh Elohim, en al zijn geboden, die ik u heden opleg, naarstig onderhoudt, dan zal Jahweh Elohim, u verheffen boven alle volken der aarde. De volgende zegeningen zullen alle over u komen en uw deel worden, indien gij luistert naar de stem van Jahweh Elohim: Gezegend zult gij zijn .....*

Dit zijn de voorwaarden!!

Spreuken 28:9 *Wie zijn oor afwendt van het horen der wet, diens gebed zelfs is een gruwel.*

Romeinen 7:12 *Zo is dan de wet heilig, en ook het gebod is heilig en rechtvaardig en goed. Let op! Dit schrijft Paulus ná Yeshua.*

We kunnen de wet wel verkeerd gebruiken. Dat doen we als we van de wet gerechtigheid verwachten. Zie hiervoor: Romeinen 3:20, Galaten 2:21, Galaten 3:10-12 en Galaten 5:4.

De acties van Constantijn verkleinden de autoriteit van de Torah. Hij zei dat 'genade' er voor in de plaats was gekomen. Dit was ook al een oorzaak van scheiding tussen de Joodse en de niet-Joodse gelovigen.

Het handhaven van de Torah stond genade niet in de weg in de kerk van de eerste eeuw. Het resultaat van de Torah onderhouden was juist een eenheid in geloof.

Maar we houden ons aan de wet, aan de Torah; we gehoorzamen Gods inzettingen niet wettisch, niet om gered te worden, maar omdat we gered zijn, uit dankbaarheid, uit liefde. Het resultaat van gehoorzaamheid is zegen! De wet geeft ons de gelegenheid om Jahweh liefde en respect te bewijzen door naar zijn wensen te wandelen. Als je uit liefde Gods geboden houdt, kan dit toch nooit wettisch zijn?

Ik bedoel hier natuurlijk niet mee dat we alleen maar de Torah moeten lezen en de rest van de Bijbel dicht moeten laten!

Johannes 14:21 zegt: Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft; en wie Mij liefheeft, zal geliefd worden door mijn Vader en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren.

1Johannes 2:3-6 *En hieraan onderkennen wij, dat wij Hem kennen: indien wij zijn geboden bewaren. Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet; maar wie zijn woord bewaart, in die is waarlijk de liefde Gods volmaakt. Hieraan onderkennen wij, dat wij in Hem zijn. Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zo te wandelen, als Hij gewandeld heeft.*

Yeshua hield zich voor 100% aan de Torah. Hij vierde de Sabbat en de Bijbelse feesten, hij hield zich aan de voedselwetten, enz.

Maar het is toch zo dat de heidenen zich maar aan een paar dingen hoefden te houden als ze tot bekering kwamen? Ze moesten zich onthouden van wat door de afgoden bezoedeld was, van hoererij, van het verstikte en van bloed. (Handelingen 15:20). De z.g. Noachitische wetten? Inderdaad! Dan waren ze namelijk rein en mochten ze de Synagoge ingaan om de hele Torah te horen, die ze dan vanzelf uit liefde gingen houden. (Handelingen 15:21).

Soms hoor je een gesprek: Wij, de heidenen, hoeven alleen maar de Noachitische wetten te houden. Dus niet de Tien Geboden? Ja, die wel. Dus ook de Sabbat! Nee, dat weer niet. Snapt u het? Ik niet.

Ook wordt gezegd: Als je de Sabbat gaat houden, ben je wettisch bezig. Waarom zou je niet wettisch bezig zijn als je de geboden 1 t/m 3 en 5 t/m 10 wil houden en wel wettisch als je ook het 4^e gebod wil houden?

Nog iets. Hoe dikwijls horen we niet in samenkomsten van gemeentes, waar wordt gezegd 'De wet, het Oude Testament, heeft afgedaan', dat er dringende oproepen gedaan worden om toch vooral tienden te geven? En het bijbehorende onderwijs komt dan uit het Oude Testament. Is dit niet erg selectief??

Ook Exodus 15:26 is zo'n tekst die men erg selectief gebruikt. Men proclameert: "*Jahweh is mijn Heelmeester*" als men genezing nodig heeft. Maar de complete tekst luidt: "*Terwijl hij zeide: Indien gij aandachtig luistert naar de stem van Jahweh Elohim, en doet wat recht is in zijn ogen, en uw oor neigt tot zijn geboden en al zijn inzettingen onderhoudt, zal Ik u geen enkele van de kwalen opleggen, die Ik de Egyptenaren opgelegd heb; want Ik, Jahweh, ben uw Heelmeester*".

Verder wordt Jeremia 31:31-33 gebruikt om te zeggen dat we niet meer onder de wet staan, maar onder het Nieuwe verbond. We eigenen ons zo het Nieuwe Verbond toe, maar we vergeten dat dat Nieuwe Verbond met Israël gesloten is! Als je zegt dat je onder het Nieuwe Verbond staat, zeg je hiermee dus ook dat je één bent met Israël!

Jeremia 31:31-33 Zie, de dagen komen, luidt het woord van Jahweh, dat Ik met het huis van Israel en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal. Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaders gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden: mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik heer over hen ben, luidt het woord van Jahweh. Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israel sluiten zal na deze dagen, luidt het woord van Jahweh: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.

Ziet u vers 33? "***Ik zal mijn wet (Hebr.: Torah) in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven***". Dit is duidelijk geen soort vrijbrief om je alleen selectief aan bepaalde zaken te houden!!

In de Hebreeën brief worden deze teksten aangehaald. Zie Hebreeën 8:10-12 en 10:15-17.

En wat denkt u dan van Ezechiël 36:25-27?

Ezechiël 36:25-27 Ik zal rein water over u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinheden en van al uw afgoden zal Ik u reinigen; Een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart

van vlees geven. Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt.

Dit gedeelte spreekt ook over het Nieuwe Verbond. Maar wat zegt Jahweh in vers 27? **“Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt”**. Wat zijn de inzettingen en verordeningen van Jahweh? **De Torah!!**

Nu kom ik weer even terug bij die olijfboom. Een stukje beeldspraak. Jahweh heeft een verbond gesloten met Israël, de olijfboom. Hoe kunnen wij overleven? Door als wilde loot geënt te blijven op die olijfboom, op Israël. Want een losse tak kan zonder boom waar hij op staat nooit overleven.

Zelfs in het laatste boek van de Bijbel vinden we hoe belangrijk de Torah is. Zie Openbaring 14:12 *Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods (Torah) en het geloof in Yeshua bewaren.*

Een paar waarschuwingen:

In Matth:7:21-23 zegt Yeshua tegen mensen *die zelfs in Zijn naam boze geesten uitgedreven hebben, hebben geprofeteerd en vele krachten hebben gedaan: ‘Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid.* Hieruit blijkt hoe belangrijk het is om de Torah te kennen en te gehoorzamen.

1Johannes 2:4 *Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet.*

Let wel: De geboden hier zijn de geboden uit het ‘Oude Verbond’, dus de Torah, want het ‘Nieuwe Verbond’ (het Nieuwe Testament), was er nog niet.

Spreuken 28:9 *Wie zijn oor afwendt van het horen der wet (Torah), diens gebed zelfs is een gruwel.*

Horen betekent hier: Horen en gehoorzamen!

Spreuken 10:8 *Wie wijs van hart is, neemt geboden aan, maar wie dwaas van lippen is, komt ten val.*

Spreuken 10:17 *Een pad ten leven is hij, die de vermaning in acht neemt, maar wie de terechtwijzing veracht, doet dwalen.*

Psalm 119:92-93 *Ware uw wet niet mijn verlustiging geweest, dan was ik vergaan in mijn ellende. Nimmer zal ik uw bevelen vergeten, want door deze hebt Gij mij levend gemaakt.*

We maken Gods wet tot ons anker door te doen wat David deed: Ons onvoorwaardelijk verplichten tot gehoorzaamheid. Hieruit vloeit een stroom van innerlijk leven voort die sterker is dan alle krachten die van buitenaf tegen ons opstaan.

Dan nog iets over de toekomst, over wat er zal gebeuren!

Jesaja 56:6-7 *En de vreemdelingen die zich bij Jahweh aansloten om Hem te dienen, en om de naam des Heren lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn, allen die de sabbat onderhouden, zodat zij hem niet ontheiligen, en die vasthouden aan mijn verbond: Hen zal Ik brengen naar*

mijn heilige berg en ik zal hun vreugde bereiden in mijn bedehuis; hun brandoffers en hun slachtoffers zullen welgevallig zijn op mijn altaar, want mijn huis zal een bedehuis heten voor alle volken.

Zacharia 14:16-17 *Allen, die zijn overgebleven van al de volken, die tegen Jeruzalem zijn opgerukt, zullen van jaar tot jaar heentrekken om zich neer te buigen voor de Koning, Jahweh Tsebaot, en **het Loofhuttenfeest te vieren**. Maar wie uit de geslachten der aarde niet naar Jeruzalem zal heentrekken om zich voor de Koning, Jahweh Tsebaot, neder te buigen, **op hem zal geen regen vallen, ..***

In Zacharia 8:23 zegt Jahweh: *Zo zegt Jahweh Tsebaot: In die dagen zullen tien mannen uit volken van allerlei taal vastgrijpen, ja vastgrijpen de slip (de tsitsit uit Numeri 15:37-41) van een Judese man, en zeggen: wij willen met u gaan, want wij hebben gehoord, dat Jahweh met u is. (Een betere vertaling is: dat Jahweh in u is.)*

Jesaja 66:20-23 *En zij zullen al uw broeders brengen uit alle volken als een offer voor Jahweh; op paarden en op wagens, op draagstoelen; op muildieren en op snelle kamelen, naar mijn heilige berg, naar Jeruzalem, zegt Jahweh, zoals de Israëlieten het offer in rein vaatwerk naar het huis des Heren brengen. En ook uit hen zal ik er nemen tot priesters, tot Levieten, zegt Jahweh. Want zoals de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, die ik maken zal, voor mijn aangezicht zullen blijven bestaan, luidt het woord des Heren, zo zal uw nageslacht en uw naam blijven bestaan. En het zal geschieden van nieuwe maan tot nieuwe maan en van sabbat tot sabbat, dat al wat leeft zal komen om zich voor mijn aangezicht neer te buigen, zegt Jahweh.*

Als we ons zo van onze verkeerde weg bekeren en Gods weg weer zullen gaan, **dan** zullen we ervaren dat Psalm 1 nog steeds waarheid is. De man die aan Gods wet (**de Torah**), zijn welgevallen heeft, is als een boom, geplant aan waterstromen, alles wat hij onderneemt gelukt.

Zelfs in het laatste boek van de Bijbel vinden we hoe belangrijk de Torah is! Zie Openbaring 14:12. **“Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods (Torah) en het geloof in Yeshua bewaren.”**

Ten slotte wil ik nog in het kort de voedselinstructies en, in het volgende hoofdstuk, de Bijbelse feesten bespreken.

Over de voedselwetten.

Ook hier kunnen we beter spreken over instructies i.p.v. wetten.

Deuteronomium 14:3 *Gij zult niets eten, dat een gruwel is.*

Men zegt: We mogen nu toch alles eten? Zie Handelingen 10:10-16. U weet wel dat verhaal van dat laken met reine en onreine dieren, waarin Petrus de opdracht krijgt om te eten. Er wordt met dit visioen echter niet bedoeld dat we vanaf dat moment weer varkensvlees, krab, kreeft, mosselen, paling e.d. mochten eten. Jahweh zal nooit rein verklaren wat Hij in Zijn woord onrein heeft verklaard. Nee, de bedoeling van dit beeld uit Handelingen 10 staat duidelijk in vers 28b van datzelfde hoofdstuk: *doch mij heeft Jahweh doen zien, dat ik **NIEMAND** (er staat niet niets) onheilig of onrein mag noemen.*

Het ging er om dat de heidenen niet meer onrein genoemd mochten worden. En dus kon Petrus naar Cornelius gaan.

Markus 7:15a *Niets, dat van buiten de mens in hem komt, kan hem onrein maken, ...*

Dat klopt. Er staat niet in de Bijbel dat wij door bijv. varkensvlees te eten onrein worden. Alleen door het aanraken van bepaalde dode dieren zal je onrein zijn tot de avond. De dieren die genoemd worden in Leviticus 11 zijn voor ons onrein, dus mogen we die niet eten. Jahweh vraagt ons die instructies te gehoorzamen.

Maar Markus 7:19 dan? *'En zo verklaarde Hij alle spijzen rein'*. Deze regel staat helemaal **niet** in de grondtekst!!! De Statenvertaling geeft (en die volgt hier wel de grondtekst): Markus 7:18-19 *En Hij zeide tot hen: Zijt ook gij also onwetende? Verstaat gij niet, dat al wat van buiten in den mens ingaat, hem niet kan ontreinigen? Want het gaat niet in zijn hart, maar in den buik, en gaat in de heimelijkheid uit, reinigende al de spijzen.*

De Naardense bijbel geeft een nagenoeg zelfde vertaling.

Wat betekent dit? Het goede van het voedsel komt ten goede aan het lichaam en de rest, de afvalstoffen, verdwijnen in het riool!

Titus 1:15 *Alles is rein voor de reinen .....*

Ook hier gaat het niet over het rein verklaren van onreine dieren. Er is geen enkele reden om dat aan te nemen.

Bovendien, de voedselinstructies volgen is niet alleen niet eten wat Jahweh niet wil, het blijkt ook voor ons lichaam veel beter te zijn. Jahweh heeft het goede voor met Zijn kinderen. Ook hier blijkt dat uit.

Als de aardse dokter zegt: Dat moet je niet meer eten, dan doe je dat niet meer. Hoeveel te meer moeten dan we naar onze Hemelse Heelmeester luisteren!

Een aanrader: Lees het boek "Moderne wetenschap in de Bijbel" van Drs. Ben Hobrink.

HOOFDSTUK 8.

In deze studie mag een overzicht van de Bijbelse feesten niet ontbreken.

Overzicht van de feesten van Jahweh.

Waarom stelde Jahweh de wekelijkse sabbat en de zeven jaarlijkse sabbatten in? Zijn deze heilige dagen ook bedoeld voor de Gemeente van Christus?

Ieder week is verdeeld in scheppingseenheden. Elke week herhalen we het feit dat Jahweh de hemelen en de aarde schiep. Je leeft heel anders als je je bewust bent van het feit dat dit de wereld van Jahweh is, geschapen en verzorgd door de Almachtige Zelf.

Toen Jahweh ten behoeve van de mens de sabbat (de zevende dag) apart zette en heiligde (Genesis 2:2-3), gaf Hij daarmee de mensheid een rustdag die van grote betekenis is.

Jahweh heeft de Sabbat gemaakt: Markus 2:27 *En Hij zeide tot hen: De sabbat is **gemaakt** om de mens, en niet de mens om de sabbat.*

Jahweh heeft de Sabbat gegeven: Exodus 16:29 *Bedenkt, dat Jahweh u de sabbat gegeven heeft; daarom geeft Hij u op de zesde dag brood voor twee dagen. Ieder moet op zijn plaats blijven; niemand mag zijn plaats op de zevende dag verlaten.*

Leviticus 23:32 laat zien wanneer de Sabbat gevierd moet worden, namelijk van avond tot avond.

Naast de wekelijkse sabbat heeft Jahweh bovendien bepaalde andere dagen van het jaar afgezonderd en geheiligd.

Jahweh is bezig met de uitvoering van een groot plan om het schitterende doel dat Hij met de schepping van de mens beoogt te verwezenlijken. De hoofdrol in dit plan wordt vervuld door Yeshua HaMashiach.

Jahweh's plan wordt ontvouwd door zeven jaarlijkse feesten, die in fasen weergeven hoe Jahweh Zijn plan voor de mens volvoert. De viering van deze feesten en heilige dagen, waartoe het oude Israël werd verplicht, is door het voorbeeld van Yeshua en de apostelen bevestigd. De feesten en heilige dagen brengen het handelen van Jahweh in de geschiedenis in beeld. Ze zijn een symbool van de macht van Jahweh en van de lang verwachte, maar nog in de toekomst liggende volvoering van het plan van Jahweh van behoud.

Deze feesten moeten, zoals in Leviticus 23:37-38 vermeld staat, als heilige samenkomsten worden gehouden naast "de [wekelijkse] sabbatten van Jahweh". Het zijn "de feesttijden des Heren" – "mijn feesttijden", zegt Jahweh in Leviticus 23:2 en 4. De religieuze feestdagen die mensen hebben bedacht, waaronder ook de zogenaamde 'christelijke feestdagen' zijn niet door Jahweh ingesteld en hebben niet Gods gezag. Ze zijn zelfs door Jahweh verboden. De feesten van Jahweh, die deel uitmaken van de Torah van Jahweh, werden niet afgeschaft, toen bij de dood van Yeshua het oude, op de berg Sinaï gesloten verbond ophield van kracht te zijn.

De viering van Jahweh's jaarlijkse heilige dagen werd voor altijd geboden. Yeshua vierde ze. De nieuwtestamentische Gemeente, in 30 na Chr. door Yeshua gesticht, vierde ze. En ook in onze tijd worden ze gevierd.

De hele ontwikkeling van Jahweh's grote plan wordt door de Gemeente van Jahweh – "het Israël van Jahweh" (Galaten 6:16) – jaar op jaar gevierd en beleefd door het onderhouden van Jahweh's heilige dagen. De inachtneming van die dagen herinnert de gemeenteleden aan Jahweh's schitterende plan en hun aandeel daarin.

Leviticus 23:2b en 4 De feesttijden van Jahweh, die gij zult uitroepen als heilige samenkomsten, zijn mijn feesttijden. .... Dit zijn de feesttijden van Jahweh, heilige samenkomsten, die gij uitroepen zult op de daarvoor bepaalde tijd.

Waarom de feesten vieren die door mensen zijn ingesteld en heidense achtergronden hebben, en niet de Bijbelse feesten met hun rijke inhoud en betekenis?

Wat voor feesten zijn het eigenlijk? Joodse feesten? Israëlsche feesten? Nee, het zijn **Mijn feesttijden** zegt Vader (Leviticus 23)! En waarom willen wij, *die geheel anders zouden moeten zijn* (Efeziërs 4:20) dan die mensen die zich totaal niets van Zijn Woord aantrekken, daar niet over nadenken?

In de Bijbelse feesten laat Jahweh een stukje van Zijn heerlijkheid en glorie aan de wereld zien. Hij deelt Zijn geheimen er in met Zijn volk. De God van het Oude Testament is dezelfde als die van het Nieuwe Testament. Hij zegt: *"Ik, Jahweh ben niet veranderd"* (Maleachi 3:6). De Sabbat en de feesten zijn een schaduw van de werkelijkheid Christus (Kolossenzen 2:17), een schaduw van de komende dingen, maar de werkelijkheid is van Christus. Jahweh laat door de Sabbat en de feesten iets van Zijn heerlijkheid aan de wereld zien.

Jahweh had Zijn geheimen, ook deze feestgeheimen, aan Israël bekend gemaakt. Zo heeft Hij met geen ander volk gedaan. Psalm 147:19-20 *"Hij heeft Jakob zijn woorden bekend gemaakt, Israël zijn inzettingen en zijn verordeningen. Aldus heeft Hij aan geen enkel volk gedaan, en zijn verordeningen kennen zij niet. Halleluja"*. Hij heeft aan Israël Zijn geheimen bekend gemaakt en door Israël ook aan ons. Romeinen 9:4 *"immers, zij zijn Israëlieten, hunner is de aanneming tot zonen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de eredienst en de beloften"*. Hij had een speciale verbondsrelatie met hen. Vandaar dat Hij met betrekking tot de feesten en ook tot de andere instructies, alles aan Israël te kennen heeft gegeven. Vanwege de verbondsrelatie zijn ze aan Israël gegeven. Het heeft meer te maken met de verbondsrelatie van Jahweh met hen, dan met het zijn van een bepaald volk.

Geen van de Bijbelse feesten kan apart van de andere worden gevierd, omdat ze samen één geheel vormen, één boodschap dragen, één reinigings- en heiligingsproces zijn.

Als we denken dat de Bijbelse feesten alleen aan Israël, aan de Joden, zijn gegeven; dat ze Joods en niet christelijk zijn, zouden we ook wel met de Nieuw-Testamentische gemeenten moeten stoppen. Het Nieuwe Verbond is immers in de Bijbel in ieder geval aanvankelijk uitsluitend aan Israël gegeven.

Jeremia 31:31-33 Zie, de dagen komen, luidt het woord van Jahweh, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal. Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaders gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden: mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik heer over hen ben, luidt het woord van Jahweh. Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord van Jahweh: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.

Wanneer de christenen zich deze tekst toe-eigenen, dan zouden ze ook de Bijbelse feesten niet alleen Joods moeten noemen.

Ook houden we de scheidsmuur uit Efeziërs 2:14 overeind door een verschil te maken tussen Joodse (Bijbelse) en christelijke feesten.

Trouwens, waarom zou Jahweh de Torah in ons hart schrijven als we daar niet naar hoeven te leven?

In Ezechiël 36:26-27 vinden we het antwoord: ***Een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees geven. Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt.***

Drs. Gábor Locht schrijft: *“Een gelovige in Yeshua wordt verlost op grond van het offer van Christus en niet op grond van eigen prestaties, maar leeft vervolgens op een ontspannen manier naar de geboden van Jahweh omdat de Geest van Jahweh die in hem houdt”.*

Voor het gemak en voor de duidelijkheid nu eerst de namen en de volgorde van de Bijbelse maanden: Nisan (1^e maand), Ijar, Siewan, Tammoez, Aw, Elloel, Tisjri (7^e maand), Chesjwan, Kislev, Tewet, Sjewat en Adar (en Adar II, 7 keer in de 19 jaar).

Nisan is de eerste der maanden, zie Genesis 12:2.

De feesten zijn ingedeeld in voorjaarsfeesten en najaarsfeesten.

De voorjaarsfeesten zijn: Pesach, Feest van de Ongezuurde broden, Feest van de Eerstelingen en Shavuot. Deze feesten zijn allemaal in vervulling gegaan met de eerste komst van de Messias.

De najaarsfeesten, die grotendeels in vervulling zullen gaan bij de tweede komst van Yeshua HaMashiach zijn: Rosh HaShanah, Yom Kippoer, Sukkot en Sjemini Atseret (De Grote Vergadering).

Sabbat.

Schriftplaatsen: Genesis 2:2-3; Exodus 20:8-11; Exodus 31:12-17; Leviticus 23:3; Jesaja 58:13-14; Jesaja 66:23-24; Lukas 4:16; Markus 2:27; Hebreeën 4:9-10.

Elke zevende dag van de week.

Het is een goede gewoonte om, als we een onderwerp willen bestuderen in de Bijbel, terug te gaan naar de plaats waar het voor het eerst genoemd wordt. Als wij dus iets over de Sabbat willen weten, moeten we terug gaan naar het scheppingsverhaal. In Genesis 2:3 zegt de Bijbel: *“En Jahweh Elohim zegende de zevende dag (de Sabbat) en heiligde die”.* Er worden van de Sabbat dus twee dingen gezegd: Jahweh geeft er Zijn zegen over en Hij heiligt de Sabbat. Kan de mens een dag heiligen? Het Woord zegt in Genesis 2 dat Jahweh die dag heiligde. Als wij dit zien in het licht van Exodus 31:12-17, dan vallen twee dingen op. In de eerste plaats heiligt Jahweh niet alleen de Sabbatdag, maar ook iedereen die de Sabbat houdt. Vers 13 zegt dan ook: *Gij dan, spreek tot de Israëlieten: maar mijn Sabbatten moet gij onderhouden, want dat is een **teken** tussen Mij en u, van geslacht tot geslacht, zodat gij weet, **dat Ik Jahweh ben, die u heilig.***

De Sabbat wordt wel de koningin der dagen genoemd. De Sabbat is de zevende dag van de week. De laatste dag als climax en rustdag van de week. Op Sabbat moeten we ons afkeren van aardse activiteiten en ons meer richten op geestelijke doelen.

Jesaja 58:13-14 *Indien gij niet over de sabbat heenloopt door uw zaken te doen op mijn heilige dag, maar de sabbat een verlustiging noemt, de heilige dag van Jahweh van gewicht, en die eert*

door noch uw gewone bezigheden te doen, noch uw zaken te behartigen, of ijdele taal uit te slaan, dan zult gij u verlustigen in Jahweh en Ik zal u doen rijden over de hoogten der aarde en u doen genieten het erfdeel van uw vader Jakob, want de mond van Jahweh heeft het gesproken.

Het is frappant dat bijna de hele wereld het patroon van 6 werkdagen en 1 rustdag heeft overgenomen van Israël. De Sabbat begint met zonsondergang op vrijdagavond en eindigt op zaterdagavond bij zonsondergang. De Sabbat is gegeven als een verbondsteken (Exodus 31:12-17). Deze dag heeft tot doel, dat de mens, Jood en niet-Jood, tot rust en bezinning komt, zodat het mogelijk is om in gemeenschap met de Eeuwige te komen (Exodus 8:20). Het is zelfs een voorschrift om op de Sabbat *'je te verlustigen in Jahweh'* zegt Jesaja 58:13.

Om de Sabbat te begroeten, wordt het bekende lied *'Kom mijn geliefde'* gezongen en wordt er uit Hooglied gelezen. In de Tien Woorden staat als enige ritueel de opdracht om de Sabbat te gedenken. Vandaar dat de rabbijnen zeggen dat wie de Sabbat onderhoudt, de hele Torah onderhoudt. Leven van Sabbat tot Sabbat is iedere dag tellen tot de volgende Sabbat.

"Leer ons zó onze dagen tellen, opdat wij een wijs hart bekomen" (Psalm 90:12).

Met de opdracht om de Sabbat te gedenken en te bewaren, komen vier zaken naar boven om aan te herinneren, nl. de schepping, de exodus, de Sinaï met het Woord van Jahweh en de verlossing door de Messias. De Sabbat is de poort naar de toekomst, van schepping tot uiteindelijke verlossing.

Yahweh sprak: *Er zij licht*. Dit was het eerste wat Hij schiep. En zo worden door de vrouw, net voordat de Sabbat begint, twee kaarsen aangestoken. Een andere uitleg is dat zij twee geboden vertegenwoordigen: **gedenk** (Exodus 20:8) en **onderhoud** (Deuteronomium 5:12) de Sabbat. Nadat het gehele gezin aan tafel is gegaan, worden liederen gezongen en worden de vrouw en de kinderen gezegend. Verder wordt de wijn gezegend (kiddoesj), de handen gewassen en de zegen over de twee Sabbatsbroden uitgesproken. Twee Sabbatsbroden is te zien als een verwijzing naar de dubbele hoeveelheid manna die op de 6^e dag viel om voldoende te eten te hebben, ook op de Sabbat (Exodus 16). Een heerlijke maaltijd volgt. Erev Sabbat (de vooravond) heeft een echt feestelijk karakter en wordt vooral in huiselijke kring gevierd. Aan het einde van de Sabbatsmaaltijd worden mooie psalmen gezongen, gevolgd door het Sjema Israël (Deuteronomium 6:4-5).

Op Zaterdagavond, aan het eind van de Sabbat, wordt de havdalah (scheiding) gemaakt. Daarbij wordt een gevlochten kaars gedoofd met een scheutje wijn uit een beker. In de havdalah wordt een lied gezongen waarin Elia voorkomt, als een heenwijzing naar de toekomst van vrede en gerechtigheid. De figuur van Elia is een symbool van de werkelijke verlossing en die komt derhalve niet op Sabbat, maar in de nieuwe week. Direct na de Sabbat start de nieuwe week, als een nieuwe periode. Vandaar dat dit lied aan het eind van de Sabbat wordt gezongen.

De straf op het niet houden van de Sabbat is de doodstraf (Exodus 31:14, 35:2). Net zoals voor afgoden dienen, homofilie, overspel, gemeenschap met dieren hebben, waarzeggerij, enz. Zou de Eeuwige dan nu zeggen: De zondag is ook wel goed hoor? Denk hier eens over na!

Een paar teksten:

De Sabbat is ingesteld bij de schepping en voor heel de schepping (Genesis 2:1-5).

De Sabbat is een eeuwige instelling (Exodus 31:16-17).

De Sabbat hoort bij de feesttijden van Jahweh (Leviticus 23:2-4).

Yeshua bevestigt de Sabbat als bijzondere dag van Jahweh, ook voor de toekomst (Jesaja 66:23 en Mattheüs 24:20).

De Sabbat is gegeven aan de mensheid, niet alleen aan de Joden (Genesis 2:1-3, Markus 2:27).

Yeshua is niet gekomen om de Sabbat te ontbinden (Mattheüs 5:17-19).

Rosh Chodesj, Nieuwe Maan.

Schriftplaatsen: Numeri 10:10; Numeri 28:11-15; 1Samuël 20:4-34; Psalm 81:4; Jesaja 66:23.
Wordt elke eerste dag van de maand gevierd, dat is met nieuwe maan.

Pesach.

Schriftplaatsen: Exodus 12:1-28; Leviticus 23:5-14; Deuteronomium 16:1-4; Mattheüs 26; Lukas 22; 1Korintiërs 5:6-8; Hebreeën 11:28.

Datum volgens de Hebreeuwse kalender: 15 Nisan. Nisan is de eerste maand.

Het Bijbelse jaar begint met Pesach en houdt heiliging en verootmoediging in, naast dankbaarheid voor Jahweh's voorziening en uitredding. Alle zuurdesem dat verontreiniging en opgeblazenheid als beeld heeft moet worden weggedaan uit je huis.

Pesach is het eerste van de door Jahweh voorgeschreven feesten. Het viert Jahweh's redding van Zijn volk Israël van de tiende plaag in Egypte (ongeveer 15 eeuwen vóór Chr.), het doden van de eerstgeborenen. Deze plaag werd voorafgegaan door de volgende plagen: Water in bloed, kikkers, luizen, vliegen, veestapel gaat dood, bulten, hagel, sprinkhanen en drie dagen duisternis. Pesach gaat vooraf aan het Feest van de Ongezuurde Broden en begint met de Sedermaaltijd op de 14 Nisan in de avondschemering.

Elk gezin van Israël moest het bloed van een lam aan de beide deurposten en de bovendeurposten strijken. Niet aan de onderkant. Als het oordeel van beneden was gekomen, was er geen bescherming geweest. Jahweh kijkt altijd van boven, nooit vanaf beneden. Het bloed diende als een teken aan de huizen waar zij waren. En als Jahweh het bloed zou zien, zou Hij die huizen voorbijgaan. Waar het bloed niet was aangebracht, zou Jahweh elke eerstgeborene doden (Exodus 12:7-14). Pesach betekent 'Vorbijgaan'.

Dat lam moest op 10 Nisan in huis genomen worden. De 14^e moest het geslacht worden. Het moest geroosterd worden, de botten mochten niet gebroken worden. Het moest gegeten worden met ongezuurd brood en bittere kruiden. Er mocht niets van overblijven, wat overbleef moest verbrand worden. De mensen moesten de maaltijd gehaast eten, gekleed om op reis te gaan. En dit feest moest voor altijd gevierd worden.

Deze viering vond ieder jaar plaats in de tempel. Iedere Joodse man moest dan op pelgrimsreis naar Jeruzalem (Deuteronomium 16:16).

Ook Yeshua vierde met Zijn discipelen het Pesach. De Sederavond vierden ze in de opperzaal. Hij waste de voeten van Zijn discipelen, Hij brak het ongezuurde brood. Hij symboliseerde daarmee Zijn eigen offer, Zijn lichaam dat verbroken zou worden. Hij zei tegen Zijn discipelen dat telkens wanneer zij het Pesach zouden vieren zij zich dan moesten herinneren aan het ongezuurde brood (Zijn lichaam) wat Hij op die avond brak en de beker wijn (Zijn bloed), de beker van verlossing, de derde beker van de Seder ceremonie (Mattheüs 26:26-29, Markus 14:22-25, Lukas 22:14-20 en Johannes 13:1).

De tafel voor de Sedermaaltijd die plaatsvindt op de Sederavond is feestelijk versierd en allerlei gasten worden uitgenodigd. Het woord 'Seder' betekent orde of volgorde en duidt hier op de liturgie waarmee de Pesachmaaltijd omgeven wordt.

Deze liturgie is gericht op de herdenking van de verlossing uit de slavernij uit Egypte en van het ontstaan van het volk Israël. De hele ceremonie – tekst en liederen – staat fraai afgedrukt in de Haggada = vertelling, het boek dat bij de Sedermaaltijd gebruikt wordt.

Op elke Sedertafel vormt de Sederschotel het middelpunt. Deze schotel bevat een aantal symbolische gerechten, die in verschillende vakjes op de schaal liggen.

Deze gerechten zijn:

- Een bitter kruid, bijv. mierikswortel, die aan het bittere lijden in Egypte herinnert.
- Charoset, een mengsel van noten, appels, kaneel en wijn, die door zijn bruine kleur het leem symboliseert waarvan de Joodse slaven voor Faraó bouwstenen moesten maken.
- Een hard gekookt ei als verwijzing naar het feestoffer.
- Een in het vuur gebraden botje als verwijzing naar het offerlam.
- Een radijsje of sla.
- Een kommetje zout water als herinnering aan de tranen die de Joden vergoten hebben.

Aan het eind van de maaltijd wenst men elkaar toe: “Volgend jaar in Jeruzalem”.

Afgesloten wordt met het zingen van het Hallel (Psalm 113-118).

Het Heilig Avondmaal is ingesteld op de Sederavond. Het Heilig Avondmaal heeft zijn wortels dus in de viering van de verlossing uit Egypte. Dat is de Joodse setting waarin Yeshua Zijn bekende inzettingswoorden heeft gesproken.

Verder is de doop door Paulus in Romeinen 6 duidelijk verbonden aan de doortocht door de Rietzee, die altijd op de laatste dag van het Pesachfeest wordt herdacht.

Het derde belangrijke punt is de profetenlezing op de Sabbat tijdens het Pesachfeest. Dan wordt Ezechiël 37:1-14 gelezen: Het visioen van het dal van dorre doodsbeenderen die tot leven worden gewekt. Naar dit beeld van de opstanding verwijst Mattheüs 27:51-53. Kortom, drie kernpunten uit het christendom – Avondmaal, doop en opstanding – hebben stuk voor stuk een relatie met Pesach.

De Messiaanse / profetische betekenis van het feest:

Dit feest is voor ons, opdat wij er aan zullen denken dat Jahweh Zijn volk bevrijd heeft uit Egypte en dat wij als gelovigen ook bevrijd zijn uit ons ‘Egypte’. Wij zijn geestelijk bevrijd. Bevrijd van onze zonde, ons eigen willen en verlangen, door Yeshua HaMashiach.

De dood van HaMashiach was de allereerste gebeurtenis in Jahweh’s grote plan voor de regeneratie van de mens. Wij zien de werking van dit grote offer reeds uitgebeeld in de hof van Eden, toen Jahweh een lam of een geit doodde om de naaktheid (een type van zonde) van Adam en Eva met huiden te bedekken. Wij treffen deze werking ook aan toen Abel een lam offerde. Zo is het Pascha de eerste van deze gebeurtenissen die jaar op jaar voor de kinderen van Jahweh Zijn grote plan uitbeelden.

Velen leren dat de Messias het ‘Plan van Verlossing’ voltooide toen Hij werd gekruisigd. Maar dit is onjuist, Zijn dood was het begin!

Egypte wordt in de Bijbel vaak gebruikt als een symbool van de zonde, evenals de doortocht door de Rode Zee een symbolische betekenis kan zijn voor ons, namelijk, na de bevrijding uit ‘Egypte’, na de bevrijding uit de banden van de zonde, gedoopt worden.

- Met Pesach moest er een lam geslacht worden. Yeshua is het Lam dat voor ons geslacht, gestorven is.
- Alleen door het bloed aan de deurposten ging Jahweh aan de huizen voorbij. Alleen door het bloed van Yeshua ontkomen wij aan de dood. Alleen door Hem is er eeuwig leven voor

ons bij Jahweh. Ieder mens hoeft maar het Bloed van het Lam Gods op de deurposten van zijn hart te strijken en hij zal vrijgekocht worden van zijn zonde en geestelijk bevrijd zijn.

- De botten van het lammetje mochten niet gebroken worden. De beenderen van Yeshua werden niet gebroken.
- Het lammetje werd om 3 uur 's middags geslacht. Yeshua stierf om 3 uur 's middags.

Feest der Ongezuurde broden, Chag HaMatsot.

Schriftplaatsen: Exodus 12:15-20; Leviticus 23:6-8; Deuteronomium 16:3; Lukas 22:7; Handelingen 20:6; 1Korintiërs 5:6-8.

Datum volgens de Hebreeuwse kalender: 15-21 Nisan.

De eerste en de zevende dag zijn heilige Sabbatten, er zijn samenkomsten, en er mag niet gewerkt worden. Die eerste dag wordt **de Grote Sabbat**, Sabbat HaGadol, genoemd, zie Johannes 19:31.

Pesach en het Feest van de Ongezuurde broden zijn twee aparte feesten, maar omdat ze direct na elkaar zijn, worden ze vaak als één feest genoemd (Mattheüs 26:17 en Lukas 22:1).

Het feest herinnert aan het gehaaste vertrek van het volk Israël uit Egypte in de dagen van Mozes. Er was geen tijd om het meel te laten rijzen (Exodus 12:39). Jahweh had in Exodus 12:15 geboden dat er tijdens de viering van dit feest geen zuurdeeg gegeten mocht worden, het mocht zelfs niet in huis zijn (Exodus 13:7).

Op enige uitzonderingen na wordt zuurdeeg in de Bijbel als symbool gebruikt voor zonde en kwaad. Yeshua gebruikt dit voorbeeld ook om tegen de Farizeeën te waarschuwen (Mattheüs 16:6 en 11, Markus 8:15).

Zoals zuurdeeg een symbool is voor zonde, zo is ongezuurd brood een symbool van het lichaam van Yeshua, zonder zonde. De matze herinnert ons ook aan de Messias omdat er ribbels overlopen en blaasjes en gaatjes in zitten; strepen van de Romeinse gesel en gaatjes voor zijn doorboorde handen en voeten (Jesaja 53:5).

Yeshua zei van Zichzelf dat Hij het Brood des Levens is en Hij koos het Pesachbrood als een symbolische herinnering aan Zijn verbroken lichaam (Lukas 22:19). Zoals Jahweh de kinderen van Israël voorzag en onderhield in de wildernis, zo voed Zijn Zoon, Yeshua, de gelovigen met het echte brood des hemels, met Hem Zelf (Johannes 6:31-35). Het is ook betekenisvol dat Yeshua geboren is in Bethlehem, dat betekent namelijk 'broodhuis'.

Alleen het Pascha houden en niet de Dagen der Ongezuurde Broden, betekent het aanvaarden van het bloed van Yeshua, maar vervolgens in zonde blijven leven. Het houden van de zeven dagen betekent dat de zonde wordt afgelegd.

De Messiaanse / profetische betekenis van het feest:

Als we dit feest vieren en een week lang geen producten eten waar zuurdeeg in verwerkt is, willen we daar symbolisch mee laten zien dat wij heilig willen leven voor Jahweh, zonder zonde. Tijdens dit feest is het goed om te kijken of er in je leven nog dingen zijn die niet volgens de principes van Jahweh zijn. Een goed tijdstip om grote schoonmaak te houden en alle zuurdeeg uit ons leven weg te doen.

Het Pesachlam herinnert ons er aan dat we gered zijn. Dit feest herinnert ons er aan dat we, omdat we gered zijn, een heilig leven moeten leven, een leven gereinigd van zonde (1Korintiërs 5:6-8).

Feest van de Eerstelingen, Yom HaBikoerim.

Schriftplaatsen: Leviticus 23:9-14; 1Korintiërs 15:20-23.

Over de juiste datum van het Feest van de Eerstelingen bestaan verschillende gedachten. In Leviticus 23:11 staat dat de garve van de Eerstelingen bewogen moest worden 'daags na de Sabbat'. Het traditionele Jodendom, de Farizeeën, zegt dat die genoemde Sabbat de Sabbat HaGadol is, de datum zou dan dus zijn 16 Nisan. Terwijl de Sadduceeën zeiden dat het de dag is na de normale wekelijkse Sabbat tijdens het Feest van de Ongezuurde Broden. Dat betekent dus dat het op wisselende dagen is. Uit Leviticus 23:16 volgt, volgens mij, dat het laatste beter klopt met de Bijbel, want we zien daar dat er zeven weken later weer een Sabbat is, en dat is meestal zeven weken na de Sabbat HaGadol niet het geval.

Het oorspronkelijke Feest van de Eerstelingen was een viering van de eerste gersteoogst. De oogsttijd begon in de maand Nisan, en Jahweh wilde dat de Israëlieten de eerstelingsgarve van de oogst naar de Tempel brachten als beweegoffer. De mensen mochten pas van de oogst eten als de eersteling daarvan geofferd was.

Op deze dag begint de telling van 50 dagen (de Omer telling) die eindigt op Shavuot.

De Messiaanse / profetische betekenis van het feest:

Het Feest van de Eerstelingen is een symbool van Yeshua. Het Feest van de Eerstelingen gaat over opstanding.

Lees 1Korintiërs 15:20-23 Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn. Want, dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door een mens. Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij zijn komst;

De opstanding van onze Messias is de eersteling, of de belofte van de opstanding van alle gelovigen. Yeshua is de eerste 'garve', daarna kan de hele oogst binnen gehaald worden.

Johannes 11:25-26 Yeshua zeide tot haar: Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven, en een ieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven; gelooft gij dat?

Shavuot, Wekenfeest.

Schriftplaatsen: Leviticus 23:15-22; Handelingen 2.

Datum volgens de moderne Hebreeuwse kalender: 6 en 7 Siewan. Volgens de Bijbel op de 50^e dag na het Feest van de Eerstelingen, de dag waarop de eerstelingen garve werd bewogen.

Gelezen wordt tijdens Shavuot: Exodus 19:1-23, Numeri 28:26-31, Ruth, Ezechiël 1:1-28 en Ezechiël 3:12.

Het Hebreeuwse woord 'Shavuot' betekent 'weken'.

Pesach, Ongezuurde Broden, het Feest van de Eerstelingen en Shavuot zijn aan elkaar verbonden.

Shavuot is een oogstfeest, de Israëlieten brachten de eerstelingen van de gersteoogst naar de tempel. Shavuot is het tweede opgangsfeest, iedere Joodse man moest op pelgrimsreis naar Jeruzalem (Deuteronomium 16:16).

Op deze dag werd volgens de Joodse traditie de wet aan Mozes gegeven op de Sinaï. Zie Exodus 32 en verder. Op die dag dat Mozes de wet ontving, stierven 3000 mensen omdat ze ongehoorzaam waren.

Er is ook een andere lezing, want “sjevuot” kan ook eed (mv) betekenen:

- A) De eed die het volk Israël aan de voet van de berg Sinaï aflegde toen het verklaarde: *Alles wat de Eeuwige gesproken heeft, zullen we doen en daarnaar zullen wij horen* (Exodus 24:7).
- B) De eed die de Eeuwige aflegde toen Hij zwoer dat Hij het door Hem uitverkoren volk door geen ander zou vervangen.

Orthodoxe Joden blijven de nacht van Shavuot wakker en men discussieert over de opdracht van de Torah als openbaring en wat dit betekent voor het heden. Ze blijven wakker om het beter te doen dan hun voorvaders bij de Sinaï, die in slaap vielen, zodat Mozes ze wakker moest maken. De nacht van waken wordt de ‘tikoën’-nacht genoemd, waarin de falende waakzaamheid van de voorvaders wordt rechtgezet.

In het Nieuwe Testament werd op Shavuot de Heilige Geest uitgestort zodat de wet door die Heilige Geest in ons hart geschreven kon worden (Zie Handelingen 2 en Jeremia 31:33-34). Tijdens de toespraak van Petrus kwamen 3000 mensen tot geloof.

Jeremia 31:33-34 Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord van Jahweh: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren: Kent Jahweh: want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het woord van Jahweh, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken.

Met andere woorden: we weten vanuit ons hart wat Jahweh van ons wil.

1Johannes 2:27 En wat u betreft, de zalving, die gij van Hem ontvangen hebt, blijft op u, en gij hebt niet van node, dat iemand u lere; maar, gelijk zijn zalving u leert over alle dingen, en waarachtig is en geen leugen, blijft in Hem, gelijk zij u geleerd heeft.

De instructies die de Heilige Geest in je geeft zullen nooit tegen de instructies van de Bijbel ingaan. Ze komen overeen. Als je naar die stem van Geest van Jahweh luistert, wordt de tijd die je van Jahweh gekregen hebt optimaal benut en word je volledig betrokken bij het uitwerken van het plan van Jahweh.

Verder is Shavuot de inleiding tot het herstel van Israël. Zie Ezechiël 36:22-27, Jeremia 32:40-41, Hosea 2 en Jesaja 49:14-16.

Ezechiël 37:27 Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt.

De Joodse traditie beweert dat koning David geboren werd én stierf op 6 Siewan.

De Messiaanse / profetische betekenis van het feest:

De wet die op Sinaï was gegeven, was onmogelijk te houden. De Hemelse Advocaat, de Heilige Geest, uitgestort tijdens Shavuot schenkt ons kracht, troost en overwinning en wijst de weg aan hen die vrijgemaakt zijn van de wet van zonde en dood (Romeinen 8:2). Die wet (Torah) is door de Heilige Geest in ons hart geschreven (Jeremia 31:33-34). Met het vieren van Shavuot worden we er aan herinnerd dat we totaal afhankelijk zijn van de leiding en de zalving van de Heilige Geest.

In Deuteronomium 16:10-11 kunnen we lezen dat dit feest ook een feest is om vrijwillige gaven te geven. Dit feest is een feest bij uitstek om je dankbaarheid te tonen voor het goede van de

aarde dat Jahweh je schenkt. Gaven voor het werk van Yeshua en voor de noden van je medemens.

Tegenwoordig wordt in Israël het feest van Shavuot gevierd met versieringen met een oogstthema, en het voordragen van het verhaal over het geven van de Wet en de Geboden (Exodus 19-20). Het eerste hoofdstuk van Ezechiël wordt gelezen dat gaat over storm en vuur. Ook in Handelingen 2 lezen we daarover. Verder wordt het boek van Ruth gelezen, omdat het een boek is over oogst en verlossing, eindigend met het geslachtsregister van Koning David, die volgens de traditie op Shavuot geboren werd en stierf.

Ook één van de tradities binnen het Jodendom is tegenwoordig dat ze tijdens Shavuot veel zuivelproducten eten, omdat deze producten gemakkelijk smelten en zich snel door het lichaam verspreiden. De gedachte hierachter is dat Gods Torah als het ware net zo snel door het lichaam moet stromen. Net zo stroomt de Heilige Geest door je heen en geeft Hij zijn instructies in je.

Vergelijk:

Oude Verbond.

De wet gegeven.

50 dagen na de doortocht door de Rode Zee.

De Torah in steen geschreven.

3000 mensen gedood.

De letter van de wet.

Nieuwe Verbond.

De Heilige Geest gegeven.

50 dagen na de opstanding van Yeshua.

De Torah in ons hart geschreven

3000 mensen gered.

De geest van de wet.

In het laatste jaar van Yeshua's aardse bediening werden de eerste feesten vervuld. Hij werd gekruisigd met Pesach, begraven op het Feest van de Ongezuurde broden, Hij is opgestaan op Sabbat (zie blz.19) en Hij zond de Heilige Geest tijdens Shavuot.

De voorjaarsfeesten kijken vooral terug. De najaarsfeesten kijken juist meer vooruit, naar de voleinding.

We kijken vooruit naar het inhalen van de laatste oogst. En in de tussentijd vieren we de feesten die daar over gaan. Rosh HaShanah, Yom Kippoer en Sukkot. Laten we ze vieren in geloof.

Rosh HaShanah, Joods Nieuwjaar of Yom Teroea, Dag van Bazuingeschal.

Schriftplaatsen: Leviticus 23:23-25; Numeri 10:9-10; Numeri 29:1; Jesaja 27:13; Mattheüs 24:30-31; 1Korintiërs 15:50-52; 1Tessalonicenzen 4:13-18 en Openbaring 11:15-19.

Datum volgens de Hebreeuwse kalender: 1 Tisjri, de eerste dag van de zevende maand.

De najaarsfeesten worden ingeluid met Rosh HaShanah. In tegenstelling tot de andere feesten wordt er geen historisch gebeuren of een seizoen gevierd.

Omdat dit het eerste is van een drietal najaarsfeesten in de periode van het jaar die het heiligst wordt beschouwd wordt dit feest door de eeuwen heen Rosh HaShanah genoemd, letterlijk 'Hoofd van het jaar'.

In de Bijbel vinden we over Rosh HaShanah niet zo veel als over de andere feesten. Het feest was bedoeld als een hoogtijdag, te vieren met sjofargeschal, op de eerste dag van de zevende

maand. Het sjofarblazen had tot doel om een plechtige samenkomst bijeen te roepen, de aankomst van een koning of voor het oproepen van bijvoorbeeld soldaten voor de oorlog. Maimonides zegt: Het blazen van de sjofar beduidt: Ontwaakt, gij slapende uit de slaap, en waak op gij, die met een diepe slaapzucht bevangen zijt, onderzoek uw daden, keer door boetvaardigheid weer en gedenk uw Schepper.

Rosh HaShanah geeft ons elk jaar opnieuw de gelegenheid om ons in herinnering te brengen wat we allemaal verkeerd gedaan hebben en berouw te betonen aan de Eeuwige, die Zich op de dag des oordeels aan al onze daden zal herinneren.

Tisjri was ooit de eerste maand. Volgens de Joodse traditie is de Eeuwige op 1 Tisjri met de schepping begonnen en daarom wordt om deze reden deze dag gezien als de eerste dag van het jaar. Daarom krijgt deze dag een sterk accent van Gods Koningschap over de wereld. De Joden beginnen het jaar voor wat betreft burgerlijke en aardse zaken met de maand Tisjri. Rosh HaShanah is dus op de eerste plaats om de schepping te herdenken.

In de Synagoge wordt het verhaal voorgelezen over Abraham die de opdracht kreeg om Izaak te offeren. Toen hij op het punt stond dit te doen, hield de Eeuwige hem op het laatste moment tegen. In plaats van Izaak werd echter een ram geofferd, een mannetjesschaap, dat de Eeuwige Zelf voorzag. Om het plaatsvervangend offeren van de ram te herdenken, wordt tijdens de viering van Rosh HaShanah op de hoorn van een ram (=sjofar) geblazen.

Hoewel dit feest niet afzonderlijk wordt genoemd in het Nieuwe Testament, worden er tenminste twee erg belangrijke profetische gebeurtenissen in beschreven die beginnen met bazuingeschal: Het laatste oordeel (1Tessalonicenzen 4:16-18) en de terugkeer van Yeshua (Mattheüs 24:31).

Rosh HaShanah wordt tegenwoordig gevierd met een aantal verschillende klanken uit de sjofar. Het is een dag van ingetogenheid en berouw, en gaat vooraf aan de meest heilige dag van allemaal, de Grote Verzoendag of Yom Kippoer. Met Yom Kippoer wordt Gods verzoening en vergiffenis gezocht en wordt Zijn Oordeel gevreesd. De tien dagen van Rosh HaShanah tot Yom Kippoer worden "de Tien Ontzagwekkende Dagen" genoemd. Men overdenkt dan zijn of haar zonden voor het aangezicht van Jahweh en men ondergaat een periode van inkeer en berouw. Men vraagt herstel van Jahweh en van degenen die men kwaad heeft gedaan.

Hoewel er in de Synagoge geen bijzondere viering is van dit feest, zou een periode van berouw en van vragen om vergeving en herstel een goede zaak zijn, vooral nu wij de komst van de Grote Koning, Yeshua HaMashiach verwachten.

De Messiaanse / profetische betekenis van het feest:

De sjofar klonk bij de Verbondssluiting op de Sinaï en zal ook klinken bij het aanbreken van het Messiaanse rijk. Het roept ons op om waakzaam te zijn voor de wederkomst van de Messias. Rosh HaShanah vormt een vooruitblik op de Dag des Oordeels, want op deze dag wordt de sjofar geblazen. Messiaanse Joden weten dat dit dezelfde sjofar is die eens zal klinken wanneer Yeshua HaMashiach terugkeert om Zich met Zijn bruid te verenigen en met Zijn voeten op de Olijfberg zal staan om Zijn volk te bevrijden. Laat een ieder die geheiligd is door het bloed van Yeshua, Jood en Griek, klaar staan om gehoor te geven aan de oproep van de laatste sjofar, zoals geschreven staat: *Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden* (1Korintiërs 15:51-52).

Yeshua zal met het blazen van de zevende en laatste sjofar uit Openbaring 11:15-19 direct in het wereldgebeuren ingrijpen. Wat een vreugde en gejubel zal het zijn als de sjofar zal klinken en de gehele schare der verlostten zal worden opgenomen, Jahweh tegemoet. Hij zal komen om de vijanden van Israël te verpletteren en Zijn Koningschap te herstellen.

En het zal te dien dage geschieden, dat er op een grote bazuin geblazen zal worden, en zij die verloren waren in het land Assur en die verdreven waren in het land Egypte, zullen komen en zich nederbuigen voor Jahweh op de heilige berg te Jeruzalem (Jesaja 27:13).

Op de vooravond, Erev Rosh HaShanah, worden thuis twee kaarsen aangestoken en wordt een beker wijn gedronken en challebrood gegeten, net als op Sabbat. Verder heeft men de gewoonte om na het inzegenen van deze Yom Tov stukjes challebrood en stukjes appel in honing te dopen en dit dan te eten onder de zegenbede voor elkaar: Moge het een goed en zoet nieuw jaar zijn.

De tien ontzagwekkende dagen.

Datum volgens de Hebreeuwse kalender: 1-10 Tisjri.

Als de sjofar het Joods Nieuwjaar inluidt, beginnen voor Israël de tien ontzagwekkende dagen. Een tijd van bezinning en zelfonderzoek, van inkeer en berouw, zoals door de Eeuwige aan Mozes bevolen in Leviticus 23:23-25.

Het zijn dagen van inkeer, van zelfonderzoek, bezinning op herstel van verbroken relaties, hetzij tussen mensen onderling, hetzij tussen Jahweh en de mensen (Micha 7:19).

Door zelfonderzoek wordt het eigen falen onder ogen gezien, zonder angst voor uitstoting uit de gemeenschap. Men realiseert zich dat de gemeenschap pas functioneert als een ieder zijn plaats inneemt.

De Joden wisten zich hierdoor als eerste diep afhankelijk van de genade van Jahweh, want wie kan met een rein geweten voor de Eeuwige verschijnen? Hier ligt de mogelijkheid om alle fouten die ten opzichte van de Eeuwige en van de medemens gemaakt zijn, weer goed te maken. Een gelovige Jood zal daarom allen die hij beledigd of bedrogen heeft, om vergeving vragen en trachten de eventuele schade ongedaan te maken.

De dagen eindigen met Grote Verzoendag.

Yom Kippoer, Grote Verzoendag.

Teksten: Leviticus 16; Leviticus 23:26-32; Mattheüs 24:31; Romeinen 3:23-26; Romeinen 11:25-27; Hebreeën 7-10.

Datum volgens de Hebreeuwse kalender: 10 Tisjri, de tiende van de zevende maand.

Yom Kippoer is de belangrijkste en meest plechtige en heilige Sabbat in de Bijbelse kalender. Gedurende tien dagen hebben we de Schepper om vergeving gevraagd voor onze zonden. Voorafgaand hieraan moet er eerst verzoening komen met de mensen die we iets aangedaan hebben. Het primaire thema is bekering. Het is de dag van nationale reiniging. De Grote Verzoendag ziet uit naar het geestelijk herstel van het Joodse volk, maar ook van een persoonlijk herstel. De Talmud leert: Iemands overtredingen tegenover de Eeuwige worden door de Grote Verzoendag verzoend; maar overtredingen tegen de naaste worden door de Grote Verzoendag niet verzoend totdat de schuldige zich zelf eerst met zijn naaste heeft verzoend.

De Hogepriester verrichtte een aantal offers om vergeving te verzoeken voor zijn eigen zonden en die van alle mensen. Leviticus 16:7-8 spreekt over twee bokken. Over die twee bokken werd het lot geworpen: één lot voor Jahweh en één lot voor Azazel. De bok voor Jahweh werd geslacht. Het aanvaarden van het bloed van die eerste bok (de Messias) symboliseerde de

volledige verzoening en vergeving van Israëls zonden. Het wegzenden van de bok voor Azazel met de zonden, symboliseerde de volledige verwijdering van alle zonden, de bevrijding door de verzoening uit de macht van de tegenstander, satan.

Daarna ging de Hogepriester het Heilige der Heilige binnen, wat maar één maal per jaar voor hem was toegestaan, in een wolk van ontstoken wierook, als teken van gebed dat tot Jahweh werd opgezonden (Psalm 141:2). Hierbij werd Jahweh aangeroepen. Slechts éénmaal per jaar gebeurde dit. Voordat de Hogepriester het Heiligdom binnen ging, moest hij zich eerst wassen. En na afloop eveneens (Leviticus 16:4 en 24).

Aäron moest zijn hogepriesterlijk gewaad afleggen en een linnen lijfrok aandoen, als heilige klederen. Na afloop deed hij zijn klederen van schoonheid en glorie weer aan. De Hogepriester waste zich op deze dag in totaal vijf maal geheel en tien maal alleen zijn handen en voeten. Op deze dag noemt de Hogepriester de Naam van Jahweh tien maal. Wanneer de mensen de Naam hoorden, wierpen ze zich op hun aangezicht uit respect voor de Eeuwige.

Het was niet echt zeker dat hij levend zou terugkeren. Aan het gerinkel van de belletjes onder aan zijn kleed kon men horen of hij nog leefde. Er werd een touw om één van zijn benen gebonden, zodat hij naar buiten getrokken kon worden als hij zou sterven.

Als hij het overleefde, ging hij naar buiten, hief zijn handen omhoog en volbracht de zegen van Aäron over de mensen.

Op Yom Kippoer werd vroeger een karmozijnrode draad gebonden aan de deur van de Tempel in Jeruzalem en aan de bok die de woestijn ingestuurd werd, in symbolische zin beladen met de zonden van Israël. Zodra de bok de woestijn had bereikt, werd volgens de overlevering de draad wit. Denk hierbij aan Jesaja 1:18, waar staat: *Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt Jahweh; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.*

Weet en besef dat deze tekst ook vragend gelezen kan worden: *Zullen zij wit worden als sneeuw? Zullen zij worden als witte wol?*

Op een bepaald moment in de geschiedenis ging er echter iets mis met die draad. In het Mishnah-tractaat Yoma staat beschreven dat veertig jaar voor de verwoesting van de Tempel, dat is drie en dertig jaar na de geboorte van Yeshua en dus omstreeks zijn dood, die rode draad niet meer wit werd. En er gebeurden nog meer wonderen. De deuren van de Tempel bij voorbeeld gingen vanzelf open, terwijl ze vergrendeld waren. De draad hoefde niet meer wit te worden, want de zonden van Israël waren al vergeven. Yeshua was immers de kruisdood gestorven als verzoeningsoffer voor de zonden der mensen. De draad werd niet meer wit en toen ook nog de tempel werd verwoest, hadden de Joden geen mogelijkheid meer tot verzoening met de Eeuwige. Er konden namelijk geen bloedoffers meer worden gebracht in de Tempel. Yeshua heeft dat offer verricht.

Het bloed van bokken en kalveren kon geen ware en blijvende vergeving voor de zonden teweegbrengen en dus kwam Yeshua om het allergrootste offer te brengen. Hij werd ter dood veroordeeld door de Hogepriester die profetisch had gezegd dat het beter was dat één man stierf dan het hele volk. Hij werd buiten de muren geleid om de zonde van alle mensen in de wereld op Zich te nemen.

Toen de tempel vernietigd werd door de Babyloniërs, en een tweede keer door de Romeinen, was er niet langer een Heilige der Heilige, een Hogepriester of een offerstelsel. Ze moesten iets anders vinden voor verzoening en boetedoening. Hun oplossing was gebed en goede daden.

Tegenwoordig wordt de Grote Verzoendag in de Synagoge doorgebracht, vastende en in inkeer en gebed vragen om nog een jaar in het Boek des Levens te mogen blijven staan.

Men vast niet uit rouw, maar om zich op de Almachtige te kunnen concentreren. Wie te jong, te oud, te ziek of te zwak is om te vasten mag gewoon blijven eten. Dit vasten is gekoppeld aan een totaal werkverbod.

Er worden op deze dag twee Torah gedeelten gelezen, nl. Leviticus 16-18 en 19-20. Hierbij wordt de verzoening uit hoofdstuk 16 verbonden met de conflictoplossing tussen mensen uit hoofdstuk 19. Het herstellen van de relatie tussen Jahweh en de mens heeft consequenties voor de relatie tussen mensen onderling. Ook wordt dan als feestrol het boek Jona gelezen. Bij de afsluiting van de liturgie wordt er gebeden of men ingeschreven mag worden in het Boek des Levens (Daniël 12:1).

In de moderne Israëliische samenleving beweegt er niets op Yom Kippoer. Je kunt midden op straat lopen zonder het gevaar te lopen door een auto te worden aangereeden, omdat er geen auto's rijden. Het is werkelijk een ontzagwekkende dag.

Deze dag, trouwens elke andere dag, zijn een goed moment om Jahweh te benaderen met het ontzag dat Hem betaamt, om berouw te hebben om onze zonden en Hem te danken voor het opofferen van Zijn Zoon, die ons in een oneindige eenheid bracht met onze Schepper en maakt dat onze namen voor altijd vastgelegd zijn in het Boek des Levens van het Lam van Jahweh.

Op erev Yom Kipoer (de vooravond), wordt Kol Nidré (=Alle geloften) gezongen.

Hieronder volgt de tekst van Kol Nidré:

“Alle eden, verbrekingen van eden, beloften, verplichtingen, vloeken en geloften, die wij zonder nadenken uitspreken, vanaf deze Yom Kippoer tot de volgende, en mogen wij die in vrede beleven, deze uitspraken betreuren wij al van te voren. Mogen wij er vergeving voor ontvangen, mogen wij er van worden vrijgezet, mogen zij van nul en generlei waarde zijn en geen uitwerking hebben. Mogen zij ons niet binden. Zulke eden zullen niet als eden worden beschouwd; zulke verbrekingen van eden niet als verbrekingen, en zulke geloften niet als geloften. En dat verzoening zal worden verleend aan de hele gemeente van Israël en aan de vreemdeling die onder hen verblijft, want allen hebben onbewust gezondigd. Vergeef de zonden van dit volk naar Uw grote genade, zoals U hen steeds bent blijven vergeven vanaf de dagen van Egypte tot nu toe. Zoals ons is beloofd: En de Heer zei: Ik heb vergeven, naar uw smekingen”.

Traditioneel wordt er tijdens deze heilige samenkomst witte kleding gedragen als teken van reinheid die het gevolg is van de verzoening die Yeshua tot stand heeft gebracht. Met onze witte kleding drukken wij ook ons oprechte streven uit om in het Boek des Levens ingeschreven te staan, zoals wij in Openbaring 3:5 kunnen lezen: *“Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte klederen; en Ik zal zijn naam geenszins uitwissen uit het boek des levens, maar Ik zal zijn naam belijden voor mijn Vader en voor zijn engelen.”*

De Messiaanse / profetische betekenis van het feest:

Alles waar het om gaat met Grote Verzoendag is vervuld in Yeshua (Romeinen 3:25). Hij is ons 'zoenmiddel'. Deze term verwijst naar het gebeuren op Grote Verzoendag. Eerst waren die dieroffers het middel om de zonden van het volk te bedekken. Yeshua gaf Zichzelf als een volmaakt offer aan het kruis. Hij nam alle overtredingen van de hele wereld op Zich. Hij stierf voor onze zonde. Johannes schrijft aan de gemeente: *en Hij is een verzoening voor onze zonden*

en niet alleen voor de onze, maar **ook voor die der gehele wereld** (1Johannes 2:2). Yeshua is ook gestorven voor de heidenen!

Als we geloven in Yeshua, moeten we de Grote Verzoendag niet ervaren als een dag van onthouding, maar als een vreugdevol uitstrekken naar onze Schepper voor wat we hebben ontvangen in Yeshua.

Als Zijn volk ontdekt dat Yeshua de zonden heeft verzoend, dan is het einddoel bereikt. Dan zal de laatste Grote Verzoendag worden gevierd.

Doch over het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten de Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklacht over een enige zoon; en zij zullen over Hem bitter kermen, gelijk men bitter kermt over een eerstgeborene (Zacharia 12:10,SV).

Lees ook Zacharia 12:11-13:2.

Na de wederkomst van Yeshua zal Hij alle aardse legers overwinnen en de satan binden. De hele wereld die door satan wordt misleid zal dan toegang krijgen tot Vader. Dit is de verzoening. Een verzoening tussen Jahweh en de gehele mensheid.

In het kort over de Grote Verzoendag:

- Een heilige Sabbat.
- Verootmoedigen – vasten.
- Een altoosdurende inzet.
- De Grote Verzoendag beeldt een grote en wonderbaarlijke gebeurtenis uit, die na de wederkomst van Yeshua zal plaatsvinden.
- De bok die Jahweh door het lot uitkoos om Yeshua voor te stellen, werd evenals Yeshua, zijn tegenbeeld, als een zondoffer geslacht voor het volk. De zonden van het volk werden door deze bok gedragen, evenals Yeshua eens al onze zonden aan het kruis droeg.
- De bok waarop het lot voor Azazel gevallen is, stelde de satan voor. Deze werd echter niet geslacht, maar werd levend naar een onbewoonde wildernis verdreven.
- De Levitische hogepriester die het bloed van de geslachte bok binnen het voorhangsel naar het verzoendeksel bracht, stelde de opgestane Yeshua HaMashiach voor, die figuurlijk zijn eigen bloed eens voor al binnen het voorhangsel van de troon van Jahweh in de hemel bracht, om daar als Hogepriester voor ons voorspraak te doen. De hogepriester die binnen het voorhangsel ging, symboliseerde Yeshua's terugkeer naar de hemel.
- Het leggen van de reeds verzoende en vergeven zonden op de kop van de levende bok vond pas plaats nadat de hogepriester uit het Heilige der Heiligen binnen het voorhangsel was teruggekeerd. Dit symboliseerde dus een handeling die pas na de wederkomst van HaMashiach op aarde zal plaatsvinden!
- Dan breekt de tijd aan dat de gehele wereld zich zal vernederen voor de almachtige Jahweh. Een verzoening met de gehele mensheid.

Sukkot, Loofhuttenfeest.

Schriftplaatsen: Leviticus 23:33-43; Numeri 29:12-40; Deuteronomium 16:13-15; Zacharia 14:16-19; Johannes 7; Openbaring 21:1-3.

Datum volgens de Hebreeuwse kalender: 15-22 Tisjri.

Het Loofhuttenfeest is het zesde van de zeven door de Bijbel voorgeschreven feest- en treurdagen. Het is ook het meest uitbundige.

In Leviticus 23:41 wordt het een altoosdurende instelling genoemd. De tekst in Leviticus 23 zegt dat de nakomelingen moeten weten hoe ze 40 jaar in de woestijn hebben geleefd.

In feite was dit het enige feest waarbij de Joden vreugdebetoon werd bevolen door Jahweh (Deuteronomium 16:14). Het vierde de laatste oogst van het jaar en Jahweh's grote Voorzienigheid voor Zijn volk.

Er werden tijdens de zeven dagen van het Loofhuttenfeest vruchten tentoongesteld en 70 stieren geslacht, symbool voor Israëls rol in het delen van de goddelijke overvloed met de "70 landen van de wereld". Het totaal aantal dieren dat tijdens het Loofhuttenfeest werd geslacht als brandoffer is $182 = 7 \times 26$. Dit zijn de getalswaarden van 'volheid' en 'JHWH'. Bovendien werden er nog 7 dieren als zondoffer geofferd.

Tijdens dit feest dienden de Israëlieten hun knusse huizen te verlaten en in loofhutten te gaan wonen. Dit waren tijdelijke gebouwen met drie wanden en een dak van takken en bladeren waar doorheen men de sterren kon zien. Op deze manier uitten zij de gedachtenis van hoe hun voorouders in hutten of tenten hadden geleefd na hun bevrijding uit de slavernij in Egypte.

Gedurende Sukkot wordt Prediker, het commentaar van Koning Salomo op het leven, gelezen. Eén verklaring hiervoor is dat deze traditie is gekomen om het volk de vruchteloosheid van hun werk en van hun materiele bezittingen te doen inzien en hen te wijzen op de bron van alle zegeningen – de Almachtige God van Israël.

In Israël beginnen veel gezinnen meteen na Yom Kippoer hun soeka te bouwen en te versieren. Zij brengen er zoveel mogelijk tijd in door en eten bijna elke avond onder het bladerendak en de sterrenhemel van Jahweh's heerlijke schepping.

U kunt een loofhut in uw tuin bouwen, maar ook op een balkon of zelfs in de bovenkamer, die een raam kan openen zodat je, vanuit de hut, door het dak naar de lucht kunt kijken. Van binnen wordt de soeka versierd met vruchten. Boeiend is dat zowel de eerste als de tweede Tempel op Sukkot werden ingewijd. Op Sukkot draagt iedereen een loelav naar de Synagoge. Dat is een bundel van takken, bestaande uit één palmtak (letterlijk: loelav), twee wilgentakken (aravot) en drie mirretakken (hadassot), plus een etrog, een citroenachtige citrusvrucht, zoals beschreven in Leviticus 23:40. De takken worden tezamen gebonden (op Erev Sukkot) en vastgehouden in de rechterhand, terwijl de vrucht apart daarvan wordt vastgehouden in de linkerhand. Tijdens de beracha voor het loelav zwaaien brengt men de beide handen samen, waarbij de loelav vlakbij je hart zit. De plaats waar het steeltje heeft gezeten houdt men omhoog, tot na de beracha. Wanneer men begint te wuiven, draait men de loelav ondersteboven. Het zwaaien is een wuifgebed naar de Almachtige, waarbij je om water smeekt. Zoals de etrog, zoals alle fruit, meer water nodig heeft, zoals palmtakken in valleien groeien waar een overvloed aan water is en zoals mirte en wilgen aan water groeien, zo laten we aan de Eeuwige, die ons geeft wat we nodig hebben, weten dat ook wij water willen. De loelav wordt elke dag naar alle windrichtingen gezwaaid en dan ook naar boven, hemelwaarts en naar beneden, richting de aarde. Zo heeft de hele wereld water nodig en zo zal bovendien eens de aarde vol worden van de kennis van de heerlijkheid van Jahweh, zoals de wateren die de bodem der zee bedekken (Habakuk 2:14).

De betekenis van de vier soorten waaruit de loelav bestaat, worden verschillend opgevat. Zo is er het idee dat er vier soorten mensen bestaan:

1. Zij die 'lekker ruiken en smaken', die dus Torah leren en ook onderwijzen, de etrog.
2. Zij die 'lekker smaken', die Torah leren, maar niet onderwijzen, de palmtak.
3. Zij die 'lekker ruiken', die Torah onderwijzen, maar niet verder leren, de mirretakken.
4. Zij die 'niet lekker ruiken, noch lekker smaken', zij die geen Torah leren en er ook niet uit onderwijzen, de wilgentakken.

Het zwaaien is een gebed tot eenheid van de vier groepen. De Eeuwige heeft **allen** lief die Hem liefhebben.

In de tijd van het Nieuwe Testament was Sukkot een groots feest, vaak simpelweg aangeduid als 'Het Grote Feest'. Het bestond uit ingewikkelde rituelen waarin gebruik gemaakt werd van water en licht. De priester ging met een gouden schaal door de Waterpoort om water te scheppen uit de Siloam bron (Jesaja 12:3). Het water werd tegen het altaar uitgegoten en afgevoerd naar de beekjes en zo naar de zee.

In Johannes 7:37-38 lezen we: *'En op de laatste, de grote dag van het feest (dit is de zevende dag, Hoshana Rabbah genoemd), stond Yeshua en riep, zeggende: Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke! Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien'.*

De Messiaanse / profetische betekenis van het feest:

Yeshua is gestorven en opgestaan, dat herdenken we met Pesach en het Feest van de Eerstelingen. De Heilige Geest is uitgestort tijdens Shavuot, het Wekenfeest.

Hoogstwaarschijnlijk is Yeshua rond of tijdens Sukkot geboren. Johannes 1:14 zegt, in het Engels: *He has tabernacled among us.* Tabernacled is in het Latijns tabernaculum en dit is in het Hebreeuws weer soeka.

Het Loofhuttenfeest, ook wel het Feest der Inzaming genoemd, ziet uit naar de heerlijke toekomst als Yeshua hier op aarde zal regeren. Yeshua zal eenmaal Koning zijn van de hele aarde. Hij zal Zijn Vrederijk oprichten en vanuit Jeruzalem regeren.

Nu trekken de volken nog vrijwillig naar het Loofhuttenfeest. Maar tijdens het 1000-jarig bewind van de Messias, het Vrederijk, wordt deze pelgrimstocht verplicht, omdat Sukkot het enige feest is waar de Bijbel een straf aanzegt aan volken die dit bevel niet gehoorzamen. Daarom kunnen en mogen we nu al naar Jeruzalem gaan om met vreugde het Loofhuttenfeest mee te vieren, wetende dat eens alle volken dit feest zullen vieren als het feest van de wederkomst van de Grote Koning.

Lees Zacharia 14:16-19 *Allen, die zijn overgebleven van al de volken, die tegen Jeruzalem zijn opgerukt, zullen van jaar tot jaar heentrekken om zich neer te buigen voor de Koning, Jahweh Tsebaot, en het Loofhuttenfeest te vieren. Maar wie uit de geslachten der aarde niet naar Jeruzalem zal heentrekken om zich voor de Koning, Jahweh Tsebaot, neder te buigen, op hem zal geen regen vallen, En indien het geslacht der Egyptenaren niet zal heentrekken en komen, op wie geen [regen] valt, dan zal toch komen de plaag waarmee Jahweh de volken zal treffen, die niet heentrekken om het Loofhuttenfeest te vieren. Dit zal de straf zijn van de Egyptenaren en van alle volken die niet heentrekken om het Loofhuttenfeest te vieren.*

Mensen uit alle volken van de aarde zullen naar Jeruzalem komen om het Loofhuttenfeest te vieren. Lees ook Micha 4:1.

Ze zullen niet naar Amsterdam, Rome of New York optrekken, maar naar Jeruzalem. Ze zullen niet naar één of andere kerk optrekken, maar naar de berg des Heren, naar het Huis van de God van Israël!

Dan zal Jahweh weer onder Zijn mensen leven of 'tabernakelen'. En dat zal de uiteindelijke doodsteek zijn voor het antisemitisme, want dan zal blijken dat Degene die zijn voeten op de Olijfberg zal zetten een verheerlijkte Jood is.

Profetisch ziet het Loofhuttenfeest dus op het zichtbare Koninkrijk van Yeshua, het Vrederijk en het nieuwe Jeruzalem. Tijdens de woestijnreis leefde het volk onder de bedekking, de tent, van de wolk van de Eeuwige. De wolk leidde het volk, de wolk voorzag in schaduw, de wolk voorzag in licht tijdens de nacht. Ook zullen de wolkkolom en de Tabernakel er weer zijn (Jesaja 4:5-6).

Jahweh gaat Jeruzalem met een wolk bedekken als Hij daar regeert. Yeshua zal zijn Vrederijk oprichten en zal Koning zijn van de hele aarde.

Sjemini Atseret.

Het slotfeest van het Loofhuttenfeest is Sjemini Atseret, de 8^e dag. Leviticus 23:36-39 en Numeri 29:35-38.

Datum volgens de Hebreeuwse kalender: 22 Tisjri.

De achtste dag is een heilige Sabbat, een aparte feestdag. Het is het zevende feest.

Op deze dag werden 9 dieren geslacht voor het brandoffer en 1 voor het zondoffer (Numeri 29:36-38).

Simchat Torah, Vreugde in de Wet.

Datum volgens de Hebreeuwse kalender: 23 Tisjri.

Direct aansluitend aan Sjemini Atseret wordt Simchat Torah, Vreugde over het Woord of Vreugde in de Wet gevierd. Op deze dag wordt de lezingencyclus van de Torah afgesloten en wordt er opnieuw begonnen met Genesis 1. Zo gaat de lezing van de Torah altijd door, want zonder Torah zou de duisternis de overhand krijgen, zegt men. Op Simchat Torah is men gewend om met de Torah rollen te dansen. Dansend worden de Torah rollen door de Synagoge gedragen, als een bruid die uitzinnig is van blijdschap.

Er is vreugde om de onderwijzing van de Eeuwige. Het is geen vreugde omdat men klaar is met de Torah, maar omdat men opnieuw mag beginnen.

Als een volk dat nog steeds zijn Messias verwacht zo kan dansen met de eerste vijf boeken van de Bijbel, hoeveel te meer vreugde zouden wij moeten vinden in de hele Bijbel!!

Chanoeka, Vernieuwingsfeest, Tempelinwijding, Feest van het Licht.

Schriftplaatsen: Makkabeeën II 10:5-8 (uit de apocriefe boeken); Johannes 10:22.

Datum volgens de Hebreeuwse kalender: 25 Kislev-2 Tewet.

Chanoeka is een viering van Jahweh's trouwheid en verlossing. De gebeurtenissen die gevierd worden, hadden plaats tijdens de periode tussen de twee testamenten, in ongeveer 165 v.Chr.

Chanoeka viert één van de vele verlossingen van het Joodse volk van degenen die keer op keer geprobeerd hebben om het volk van Jahweh te vernietigen. We vieren de overwinning van de Torah op het Griekse denken en de Griekse filosofie. We vieren de overwinning van de weinigen over velen, het zwakke over het sterke, en het reine over het onreine. In de meer recente geschiedenis herkennen we twee afgrijselijke voorbeelden hiervan. De Russische pogroms en de Holocaust. En toch leeft het volk van de Heer nog steeds en zijn zij terug in hun eigen land ondanks de grote tegenslagen en overmacht.

Chanoeka blijft ons herinneren aan de wijding van de tempel die verwoest werd en opnieuw moest worden opgebouwd.

Gedurende meer dan honderd jaar na de dood van Alexander de Grote (323 v.Chr.) die toen bijna heel Zuid-Europa, Noord-Afrika en een groot deel van Zuid-Azië had veroverd, mochten de Joden Jahweh dienen en hun godsdienstige tradities en cultuur behouden. Veel Joden waren gecharmeerd van de Griekse cultuur, taal en godsdienst. Maar er waren andere Joden die bij

het geloof en de tradities van hun voorvaders bleven. Ze bleven Jahweh dienen en hielden de Hebreeuwse taal in stand.

Toen stond er een slecht mens op, die zichzelf Antiochus IV Epifanes noemde. Epifanes is het Griekse woord voor 'god geopenbaard'. Hij haatte de Joden die vasthielden aan hun geloof en tradities. Antiochus IV Epifanes verbood het onderhouden van de Torah met een enorme wreedheid en barbaarsheid.

De geschiedenis van Chanoeka begon toen Antiochus IV Epifanes heidense offers ging brengen in de Tempel in Jeruzalem. Hij ontwijfde de Tempel door een beeld van Jupiter in het heiligdom te plaatsen en een varken te offeren op het altaar.

De Joden kwamen in opstand onder leiding van Mattatias en zijn zonen, een priesterfamilie, de Maccabeeën, in 168 v.Chr. Het woord Maccabi bestaat uit de beginletters van de zinsnede 'Mi chamoeka ba'elim Adonai' wat betekent 'Wie is als U onder de goden, o Eeuwige?' (Exodus 15:11). Volgens een bepaalde traditie was het woord Maccabi de strijdkreet van de Joodse vaderlandslievenden die in oorlog waren met de Griekse en Syrische soldaten in het jaar 165 v.Chr. Volgens een andere traditie betekent het woord Maccabi 'hamer'. De leider van de opstand tegen de Grieken en Syriërs droeg deze naam vanwege zijn grote kracht.

Hij zei: Iedereen die zijn ijver voor de Torah wil tonen, en het opneemt voor het verbond, volg mij! (1Makk.2:27). Duizenden Joden vluchtten de woestijn in, waar ze een guerrillaoorlog voerden tegen het Syrische-Griekse leger, totdat ze in staat waren de Tempelberg te heroveren. Toen ze daar aankwamen, ontdekten ze dat het hele terrein verlaten was en overal onreine dingen waren. Ze begonnen met een grondige schoonmaak, bouwden een nieuw altaar en konden uiteindelijk de Tempeldienst hervatten. Volgens een legende vonden ze nog één kruikje met olie met een ongebroken zegel van de Hogepriester. Deze olie was genoeg voor slechts één dag, maar wonderlijk genoeg was het voldoende voor acht dagen, waarna nieuwe heilige olie beschikbaar was.

De oorspronkelijke geschiedenis van Chanoeka kunt u vinden in de apocriefe boeken, in de boeken van de Maccabeeën. Maar het verhaal dat de olie voldoende was om de chanoekia acht dagen te laten branden staat daar niet in.

De reden waarom Chanoeka acht dagen gevierd wordt, is dat drie maanden ervoor de Joden het Loofhuttenfeest niet hadden kunnen vieren vanwege de oorlog met Syrië en Griekenland. Chanoeka was toen een soort uitgesteld Sukkot, dat ook acht dagen duurt.

In de tijd van het Oude Testament werd met dit Vernieuwingsfeest iedere dag het Hallel, Psalm 113-118 gezongen en droeg men palmtakken mee naar de Tempel, want het draaide in dit feest allemaal om de vernieuwing van het altaar en de olie. Olie, als het beeld van de Geest van Jahweh. En centraal stond dan ook de profetie uit Zacharia 4:6 *Niet door kracht noch door geweld, maar door mijn Geest! Zegt Jahweh Tsebaot.*

Men viert Chanoeka o.a. door lichten aan te steken. Men gebruikt hiervoor een chanoekia, een acht + één armige kandelaar. Maar acht waxinelichtjes op een rij is ook goed als u niets anders heeft. Op Erev Chanoeka wordt de eerste kaars, de meest rechtse, aangestoken. De chanoekia moet van buitenaf zichtbaar zijn. De volgende dag worden er twee aangestoken. Zo elke avond één kaars meer. De negende kaars waar de andere kaarsen mee worden aangestoken, heet de sjammasj, de dienaar.

Door Chanoeka worden we herinnerd aan het grote belang om de tempel, ons lichaam, aan de Eeuwige te wijden. Chanoeka is dus ook het feest van onze vernieuwing, omdat we zelf de tempel van de Ruach HaKodesh, de Heilige Geest, zijn.

Ook Yeshua vierde Chanoeka. Zie Johannes 10:22-33. Willen wij Zijn voorbeeld volgen, moeten wij ook de gedenkdagen houden die Hij vierde. Zie ook 1Johannes 2:3-6.

Zoals de chanoekia altijd wordt aangestoken met de sjammasj, kunnen wij alleen maar lichtdragers worden wanneer Yeshua, het 'Licht der wereld' en de 'Dienstknecht des Heren', ons aansteekt.

De olie is het beeld van de Heilige Geest. Ook wij hebben de zalving van de Geest van Jahweh nodig om rein van heidense en occulte invloeden te blijven en om licht te kunnen dragen en het Messiaanse werk van Yeshua voort te kunnen zetten.

Het is door het geloof in Jahweh dat we deze wereld van gebrek, onderlinge strijd, onwetendheid en lijden zullen veranderen naar één van overvloed, harmonie, kennis en uitbundigheid. Het licht en de eeuwigheid waarvan we denken dat ze alleen behoren bij de hogere werelden, zal getoond worden bedoeld te zijn voor ons nu, in Yeshua HaMashiach.

Purim feest.

Schriftplaatsen: Ester 9:18-32.

Datum volgens de Hebreeuwse kalender: 14-15 Adar.

Het woord Purim komt van het woord Pur, wat 'lot' betekent.

Het Purimfeest is ingesteld ten tijde van de ballingschap. Ten tijd van koningin Ester (Hebr.: Hadassa = mirte), in de 5^e eeuw voor Chr., wilde Haman het volk vernietigen, maar Jahweh greep in (Ester 9). Zijn plan om het Joodse volk te vernietigen, werd ontmaskerd en Haman werd aan de paal gespietst die hij voor Mordechai had opgericht (Ester 7:10). Zijn tien zonen werden later ook gedood (Ester 9:7-10). Haman was een Agagiet, afstammeling van Agag, de koning van de Amalekieten. Jahweh heeft een eeuwigdurende strijd tegen Amalek, omdat Amalek Israël van achteren had aangevallen toen zij door de woestijn trokken. Ooit had Saul in de strijd tegen de Amalekieten koning Agag moeten doden, maar dat heeft hij niet gedaan, waarop Samuël Agag doodde. In Exodus 17:16 staat dat Jahweh een strijd heeft tegen Amalek, van geslacht tot geslacht. Zie ook Deuteronomium 25:17-19.

Haman was een hooggeplaatste aan het hof van Ahasverus, de koning van Perzië. Hij wilde de Joden uitroeien. Maar Mordechai, de oom van koning Ester, was niet van plan te buigen voor het plan van Haman. Haman wierp het **lot** over de Joden in de 1^e maand, Nisan, de maand van Pesach, elke dag tot aan de 12^e maand, Adar (Ester 3:7). Zijn plan was om de Joden uit te roeien op de 13^e van de maand Adar. Jahweh beschikte het lot echter anders. Het volk van Israël mocht door een nieuwe wet van de koning zich verdedigen tegen iedereen die hen iets wilde aandoen (Ester 8:3-14), en haalde zo de overwinning. Dit Purimfeest werd vervolgens gevierd van de 13^e tot de 15^e Adar (Ester 9:20-22).

Het is wonderlijk dat de naam van Jahweh niet wordt genoemd in het boek Ester. Toch is de beschermende hand van Jahweh duidelijk waarneembaar in de geschiedenis van Ester en het volk. Het Purimfeest zal een feest zijn waarin er rust is van de vijanden en dat verdriet zal veranderen in vreugde (Ester 9:17-22).

Wist u trouwens dat de Golfoorlog eindigde rond Purim? Velen vergelijken Haman met Saddam Hoessein, die Israël probeerde te vernietigen met scud raketten.

Purim is het meest uitbundige feest van het jaar. Men viert deze dag als een soort carnaval. Mensen zijn verkleed, dragen een masker, en er wordt dikwijls een toneelstukje opgevoerd van deze geschiedenis. In de Synagoge wordt de hele Ester rol voorgelezen, en telkens als de naam Haman wordt voorgelezen, wordt er uitbundig gerateld met een speciale Haman-ratel. En na afloop worden dan Hamans-oren en -tassen gegeten.

17 Tammoez.

17 Tammoez is voor Israël een vastendag. Op deze dag in het jaar 70 na Chr. viel Jeruzalem. De Romeinen drongen de stad binnen en de verwoesting begon. De traditie zegt dat Mozes, toen hij nijdig was over de aanbidding van het gouden kalf, de twee stenen tafelen met de 'Tien woorden' (de Tien Geboden) ook op 17 Tammoez kapot gooide.

Tisha b'Aw.

Datum volgens de Hebreeuwse kalender: 9 Aw.

De maand Aw is de maand van droefenis. In de tijd vóór 9 Aw worden daarom ook geen feesten gevierd of huwelijken gesloten. Op Tisha b'Aw, letterlijk de negende van de maand Aw, wordt herdacht dat de eerste tempel, die van Salomo, in het jaar 586 vóór Chr. door de Babyloniërs onder leiding van Nebukadnezar werd verwoest. Ruim 100.000 Joden kwamen om en miljoenen werden verbannen. Ook werd op deze zelfde dag de tweede tempel verwoest in het jaar 70, door de Romeinen onder leiding van Titus. Zo'n 2.000.000 Joden overleefden dit niet en nog eens miljoenen werden verbannen.

Het is een dag van nationale rouw in Israël. Tot het middaguur worden klaagliederen gelezen.

Ook is het een zware vastendag.

Tisha b'Aw is ook de datum waarop, volgens de traditie, Israël te horen kreeg dat ze veertig jaar in de woestijn moesten trekken. De versterkte stad Betar viel op deze dag in het jaar 135 in Romeinse handen. Kort daarna werden Bar Kochba en zijn mannen massaal afgeslacht. Op dezelfde dag, in 1920, tekende koning Edward I van Engeland het besluit dat de Joden uit Engeland verdreef. In 1492 werden op Tisha b'Aw 150.000 Joodse mensen gedwongen Spanje te verlaten.

Ter afsluiting.

Ik las het ergens zo: We kunnen niet zonder de bevrijding van Pesach, de heiliging van Ongezuurde broden, de opstanding van Eerstelingen, de gaven van het Wekenfeest, de bezinning van Nieuwjaar en de verootmoediging van Grote Verzoendag. Dan pas ben je toe aan Loofhuttenfeest, om je Messias te begroeten.

EPILOOG.

We kunnen dit boekje niet afsluiten zonder iets te gezegd te hebben over de situatie in de wereld 'nu' met betrekking tot de Joden en antisemitisme (Jodenhaat).

We hebben gelezen over Constantijn, Luther, Hitler, enz. En nu lezen we en horen we dagelijks over de steeds weer groter wordende Jodenhaat in de hele wereld. Zo worden momenteel de Joden beschuldigd dat ze zich als nazi's zouden gedragen tegenover de Palestijnen. Ook hier geldt dat wat anderen, de Palestijnen, doen te verklaren is en goed gepraat wordt, terwijl wat de Israëli's doen opgeblazen wordt.

Zware beschuldigingen staan op de voorpagina's van de kranten. Maar dikwijls bleek dat die beschuldigingen uit de lucht gegrepen waren en een verdraaiing van de feiten waren. En de rectificatie? En áls die er al was, stond er een klein berichtje op één van de laatste pagina's!

In **Israël Aktueel** van mei 2007, lees ik het artikel van Wim Kortenoeven getiteld "Van den Haag naar Jeruzalem". Een gedeelte hiervan neem ik over: *"Doorzichtig is de hetze die van Arabische kant al lang tegen Israël wordt bedreven. De verdraaiingen en verdachtmakingen aan het adres van Israël en Israëls vrienden zijn bekende manifestaties van een tactiek ter dekking van onrecht. De andere partij beschuldigen van kwaad dat men zelf bedrijft, is daarbij een bekende bezigheid. (...) Als Israëls moed en vaardigheid blijvend succes zullen hebben, zal op den duur heel de wereld dank verschuldigd zijn aan dat kleine land in zijn schier onmogelijke positie.*

Perverse vergelijkingen.

De voorlaatste regel in het citaat is nog steeds actueel, maar de afgelopen jaren is het virus, dat verdraaiingen en verdachtmakingen veroorzaakt, ook overgeslagen naar andere delen van de wereld, waaronder Nederland. Israël, de 'Jood onder de volkeren', wordt door velen ervan beschuldigd de oorzaak van het probleem te zijn. Daarbij worden door sommigen zelfs vergelijkingen getrokken tussen de nazibezetting van Nederland en de Israëliëse herovering van Judea en Samaria en Jeruzalem in de verdedigingsoorlog van 1967".

Elke vredesbespreking met Israël wordt door de Hamas (door de VS en de EU onder terroristische organisaties gerangschikt) gezien als zinloos en tijdverspilling. Volgens hen is geheel 'Palestina' het thuisland van de Islam en dat land kan dus nooit aan niet-Moslims toebehoren. En áls ze dan al een wapenstilstand zouden overeenkomen, is deze nog waardeloos, want een wapenstilstand (hudna) is voor hen altijd tijdelijk. Deze tijd moet gebruikt worden om zichzelf te versterken en voor te bereiden op een nieuwe aanval. Als ze weer sterk genoeg zijn, hebben ze het **religieuze recht** en zelfs de **verplichting** de vijand (Israël) opnieuw aan te vallen.

Wat staat er in de diverse Arabische handvesten, ook in die van de PLO? *"Komt, laten wij hen als volk verdelgen, zodat aan de naam van Israël niet meer wordt gedacht".*

Duizenden jaren daarvoor werd het al voorzgd!!

Zie Psalm 83:5: *Zij zeggen: Komt, laten wij hen als volk verdelgen, zodat aan de naam van Israël niet meer wordt gedacht.*

Maar in 1948, de 14^e Mei, werd de staat Israël gesticht, na de beëindiging van het Britse Mandaat. De Tweede wereldoorlog, met z'n Holocaust, maakte de noodzaak om een eigen staat te stichten maximaal.

In 1897 had Theodore Herzl het Eerste Zionistische Congres bij elkaar geroepen. De uitkomst van dit congres was dat Israël als volk het recht had op "een nationale wedergeboorte in haar eigen land".

Dat recht werd ook erkend in de verklaring van Balfour van 2 november 1917 en bevestigd in het "Mandaat voor Palestina" op 24 juli 1922 van de toenmalige Volkenbond, al deden de Britten daarna veel moeite om te ontkennen dat de oprichting van een Joodse staat ooit de bedoeling was geweest.

Op 29 november 1947 hebben de Verenigde Naties een resolutie aangenomen die opriep tot de stichting van een Joodse staat in Erets-Israël, het Israëlische grondgebied. Met de stichting van de staat Israël werd ook de belofte van de Eeuwige vervuld, zodat het volk terug kan keren naar hun geboorteplaats.

Laten we persoonlijk en als land achter Israël blijven staan. Want nog steeds geldt dat "Wie Israël zegent wordt gezegend!". En wie Israël laat vallen, zal de wrange vruchten daarvan plukken!!

Tot slot nog een paar teksten:

Deuteronomium 32:43 Jubelt, gij natiën, om zijn volk, want Hij wreekt het bloed van zijn knechten, Hij oefent wraak aan zijn tegenstanders en verzoent zijn land, zijn volk.

Jesaja 14:1 Want Jahweh zal Zich over Jakob ontfermen en nog zal Hij Israël verkiezen en ze op hun eigen bodem doen wonen; dan zal de vreemdeling zich bij hen aansluiten en men zal zich voegen bij het huis van Jakob.

Jesaja 56:6-7 En de vreemdelingen die zich bij de Eeuwige aansloten om Hem te dienen, en om de naam van de Eeuwige lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn, allen die de sabbat onderhouden, zodat zij hem niet ontheiligen, en die vasthouden aan mijn verbond: hen zal Ik brengen naar mijn heilige berg en Ik zal hun vreugde bereiden in mijn bedehuis; hun brandoffers en hun slachtoffers zullen welgevallig zijn op mijn altaar, want mijn huis zal een bedehuis heten voor alle volken.

Ezechiël 36:25-27 Zij zullen wonen in het land dat Ik aan mijn knecht Jakob gegeven heb en waarin hun vaders gewoond hebben; ja, zij zullen daarin wonen, zij, hun kinderen en hun kindskinderen, tot in eeuwigheid, en mijn knecht David zal hun voor eeuwig tot vorst zijn. Ik zal met hen een verbond des vredes sluiten, een eeuwig verbond met hen zal het zijn; Ik zal hun een plaats geven, hen vermeerderen en mijn heiligdom voor eeuwig te midden van hen stellen. Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt.

Micha 4:1-2 En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis van de Eeuwige vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En volkeren zullen derwaarts heenstromen, en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg van Jahweh, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en het Woord van Jahweh uit Jeruzalem.

Zacharia 14:8-9 Dan zullen te dien dage levende wateren uit Jeruzalem vlieten, de helft daarvan naar de oostelijke en de helft naar de westelijke zee; in de zomer zowel als in de winter zal dat geschieden. En de Eeuwige zal koning worden over de gehele aarde; te dien dage zal de Eeuwige de enige zijn, en zijn naam de enige.

1Johannes 2:3-6 En hieraan onderkennen wij, dat wij Hem kennen: indien wij zijn geboden bewaren. Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de

waarheid niet; maar wie zijn woord bewaart, in die is waarlijk de liefde Gods volmaakt. Hieraan onderkennen wij, dat wij in Hem zijn. Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zo te wandelen, als Hij gewandeld heeft.

Bronnen:

- Studies van Gershon.
- Studies van Dean Wheelock.
- Bloed aan onze handen, van Dr. Michael L. Brown.
- De mysterie godsdienst van Babylon, van St. Moria.
- Waarheid of bedrog? De protocollen van de wijzen van Zion, van Göran Larsson.
- Pagan traditions of the Holidays, van David A. Ingraham.
- De genezende kracht in de wortels van ons geloof, van Dominiquae Bierman.
- Sheep nations, van Dominiquae Bierman.
- Met het verleden afgerekend, van P. Sybrandi-Huiser en C.P. Sybrandi.
- De schuld van de christenen ten opzichte van het Joodse volk, van Zuster Pista van 'Evangelische Marienschwesternschaft'.
- Geschrift 'Tien ontzagwekkende dagen', van P. Sybrandi-Huiser en C.P. Sybrandi.
- Artikel 'De kruistochten herleven', uit de E.O. gids.
- Artikel 'Gewapend naar het heilige graf', Reformatorisch dagblad, 12-9-2005.
- Diverse studies van internet.
- De feesten van Israël, van Evert van der Poll.
- The seven festivals of the Messiah, van Edward Chumney.
- Studies van Werner Stauder.
- Informatie van St. Shoshana.
- Informatie van de ICAJ.
- Informatie van Beth Yeshua Nederland (Melach HaArets).
- Themanummer Jodendom/christendom 2000 van Christenen voor Israël.
- Publicaties 'van 'de Gemeente van God'. Zie home.versatel.nl/gemeente.van.god
- Artikel 'Een ander Israël' door Wim Kortenoeven in Israël Aktueel van april 2007.
- Israël en de kerk, maart 2007, uitgave van Christenen voor Israël.
- Van Sjabbat naar Zondag, van Samuele Bacchiocchi.
- Een nieuwe Holocaust? van Hal Lindsey.
- Tijdschrift Israel Today.
- Artikel "Tijden en seizoenen in de tijd van de Bijbel" door Joseph Shulam, uit Zelem Najaar 2007.
- Moderne wetenschap en de Bijbel, van Ben Hobrink.
- Wikipedia.

Klaas den Besten, 2008/2017